

SPRAWOZDANIE
KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI
Z DZIAŁALNOŚCI W 2006 ROKU

KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI, WARSZAWA MARZEC 2007 R.

WPROWADZENIE

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, jako konstytucyjny organ państwa stojący na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji, składa – na podstawie art. 12 ustawy o radiofonii i telewizji - coroczne sprawozdanie ze swej działalności oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji Sejmowi RP, Senatowi RP i Prezydentowi RP. Informację taką Krajowa Rada przedstawia również Prezesowi Rady Ministrów.

Rozpoczynając urzędowanie w nowym składzie, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji stanęła wobec szeregu wyzwań, wśród których najważniejsze związane były z:

- poprawą kondycji finansowej nadawców publicznych,
- wszechstronną kontrolą działalności nadawców publicznych i koncesjonowanych ze szczególnym uwzględnieniem działalności programowej,
- barierami rozwoju rynku,
- brakiem aktualnych regulacji prawnych,
- podjęciem – wspólnie z właściwymi organami administracji państwowej - działań zmierzających do wypracowania kompleksowej strategii cyfryzacji radiofonii i telewizji.

Od 2004 roku następowało obniżenie nominalnej kwoty zainkasowanych wpływów abonamentowych, której wartość realna (po uwzględnieniu wpływu inflacji) w 2006 roku spadła o 8% w porównaniu do 2003 roku, to jest o około 77 mln zł. Było to wynikiem przede wszystkim:

- malejącej liczby gospodarstw domowych jako zarejestrowanych abonentów radiowych i telewizyjnych;
- zmniejszaniem się liczby abonentów wnoszących terminowo opłaty abonamentowe;
- zwiększaniem się liczby gospodarstw domowych zwolnionych od opłat abonamentowych;
- niewielkim odsetkiem (jedynie 5%) podmiotów gospodarczych jako zarejestrowanych abonentów radiowych i telewizyjnych.

Ustawa o opłatach abonamentowych z 2005 roku nie wpłynęła na poprawę ściągalności abonamentu radiowo-telewizyjnego, a można powiedzieć, że w pewnym stopniu utrwaliła te niekorzystne tendencje. Do podstawowych wad zawartych w niej uregulowań prawnych należy zaliczyć monopol Poczty Polskiej jako podmiotu odpowiedzialnego za pobór abonamentu (wynikiem tego są problemy z negocjowanym poziomem prowizji za świadczone usługi, jak też dalece niewystarczająca skuteczność w wykonywaniu przez nią obowiązków kontrolnych), jak również rozszerzenie grupy osób zwolnionych z obowiązku uiszczania opłat abonamentowych bez obowiązku rekompensowania wywołanych tym ubytków np. z budżetu państwa.

Trudno w takiej sytuacji mówić o możliwości efektywnej realizacji jednej z podstawowych przesłanek wypełniania misji publicznej, czyli niezależności ekonomiczno-finansowa nadawców publicznych, której wagę podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 9 września 2004 roku. Wzrastający poziom ubytku wpływów abonamentowych grozi załamaniem się w najbliższych 2-3 latach całego systemu związanego z poborem tych opłat, co może mieć katastrofalne skutki dla stabilności ekonomicznej nadawców publicznych, a zwłaszcza radiofonii publicznej, która w około 73% utrzymuje się z abonamentu, podczas gdy Telewizja Polska SA w 28%. Wprowadzony przez Krajową Radę wyższy poziom niżel przy wnoszeniu opłat abonamentowych z góry za 2007 rok spowodował zwiększenie

wpływów inkasowanych przez Poczta Polska, niemniej jednak potrzebne są pilne działania ustawowe by zahamować wspomniane niekorzystne zjawiska.

W konsekwencji, spółki radiofonii i telewizji publicznej są zmuszone do realizacji swoich ustawowo określonych powinności programowych w warunkach braku stabilizacji ekonomicznej. Nie pozostało to bez wpływu na jakość programu, w którym zauważalne są tendencje do marginalizowania ambitnej produkcji programowej (zwłaszcza z kręgu tzw. kultury wysokiej) i produkcji dla dzieci i młodzieży na rzecz audycji czysto rozrywkowych (telewizja publiczna), czy systematyczne zwiększanie udziału muzyki w programach spółek regionalnej radiofonii publicznej kosztem audycji słownych.

W przypadku oddziałów terenowych TVP SA dotychczasowe zarządy nie wdrożyły spójnej koncepcji programowej ich funkcjonowania, w oparciu o realny model finansowy. W efekcie, nie można uznać za zadowalający sposobu realizacji ustawowo nałożonego obowiązku nadawania programów regionalnych. Klóci się to również z funkcją integracyjną oraz kulturotwórczą wobec społeczności regionalnych jaką oddziały terenowe powinny pełnić.

Pogłębiający się niekorzystny wpływ trudnej sytuacji finansowo-ekonomicznej na działalność programową spółek radiofonii i telewizji publicznej wskazuje na konieczność podjęcia pilnych działań legislacyjnych zmierzających do stworzenia takiego modelu prawno-organizacyjnego, który uwolni spółki z pęt kodeksu spółek prawa handlowego, a uczyni program i jego jakość głównym miernikiem pracy zarządu.

Pomimo skromnego zasobu posiadanych częstotliwości, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła działania zmierzające z jednej strony do poprawy warunków technicznych działalności dotychczasowych nadawców komercyjnych (dotyczy to w głównej mierze rynku radiofonii), z drugiej zaś do wzbogacenia radiowej oferty programów lokalnych, ze szczególnym uwzględnieniem programów wyspecjalizowanych. Na pilny charakter tych działań miał wpływ nie tylko popyt ze strony rynku (Krajowa Rada zapoznała się z 90 aplikacjami podmiotów zainteresowanych uruchomieniem lub rozszerzeniem działalności), ale także postępujące zjawisko wchłaniania lokalnych nadawców przez grupy kapitałowe będące właścicielami sieci radiowych. W konsekwencji, uruchomiono procedury uzgodnieniowe z UKE dotyczące 23 częstotliwości, które będą przeznaczone między innymi dla nadawców pragnących prezentować muzykę klasyczną, jazz, jak również tych, którzy deklarują chęć nadawania programów wyspecjalizowanych (dziecięco-młodzieżowych, czy społeczno-religijnych).

Ograniczenia w rozwoju rynku telewizyjnego są bardziej widoczne, gdyż na przeszkodzie stoi nie tylko *de facto* brak wartościowych częstotliwości z punktu widzenia działalności nadawczej (w 2006 roku Krajowa Rada dysponowała 5 kanałami telewizyjnymi, o małych mocach tj. od 0,1 kW do 1 kW), ale również konieczność zachowania istniejących zasobów dla celów skonfigurowania naziemnych sieci cyfrowych. Z tego względu nie można mówić o praktycznej możliwości rozwoju, szczególnie w przypadku nadawców ponadregionalnych (TV4, TVN, Puls).

Na tym tle stosunkowo najlepiej wygląda rynek operatorów sieci kablowych, który poprzez postępujące procesy konsolidacyjne, tworzy silne kapitałowo podmioty zdolne do oferowania tzw. usługi *triple-play* (dostęp do telewizji, Internetu i usługi telefoniczne), a także telewizji cyfrowej.

Krajowa Rada dostrzega, niepokojące jej zdaniem, zjawiska na rynku mediów elektronicznych, w postaci zjawiska tzw. sieciowania i koncentracji kapitałowej, przede wszystkim na rynku lokalnych nadawców radiowych. Jak wskazują wyniki przeprowadzonych monitoringów, dzieje się to z wyraźną szkodą dla oferty programowej dostępnej odbiorcom, traci bowiem ona walor lokalności, podlega homogenizacji i silnemu formatowaniu. Warto zauważyć, że zjawiska te nie rozgrywają się wyłącznie na płaszczyźnie

czysto finansowej, czy właścicielskiej, ale także poprzez porozumienia programowe (tzw. umowy franszyzowe), które podporządkowują działalność programową nadawców lokalnych formatowi danej sieci radiowej. Oprócz wspomnianych tendencji, coraz mocniej zaznacza swoją obecność kapitał zagraniczny, czego przykładem są działania inwestycyjne niemieckich koncernów wydawniczych Bauer i Alex Springer odpowiednio w spółce BROKER FM (właściciel ogólnopolskiej rozgłośni RMF FM) i telewizji POLSAT. Ponadto, News Corp., należący do Ruperta Murdocha, stał się udziałowcem ponadregionalnej telewizji PULS. Instrumentarium prawne będące w dyspozycji Krajowej Rady należy uznać za dalece niewystarczające do skutecznego reagowania na wymienione zjawiska, gdyż nie daje ono możliwości ograniczenia przepływu środków finansowych z silnych grup kapitałowych do spółek lokalnych, czy stopnia koncentracji własnościowej w mediach elektronicznych, a nawet nie daje możliwości ich pełnej obserwacji (brak ustawowo określonego terminu przesyłania do KRRiT sprawozdań finansowych nadawców).

Dotychczasowa praktyka regulacyjna wskazuje na pogłębiający się anachronizm obowiązujących ram prawnych dotyczących rynku mediów elektronicznych, przede wszystkim w obliczu zachodzących na nim dynamicznych i radykalnych zmian technologicznych. Zmienia się nie tylko sposób dostarczania zawartości audiowizualnej, ale również korzystanie z niej – coraz wyraźniejszy jest bowiem nacisk na personalizację tych usług. Trendy te są na tyle silne, że znalazły swoje odzwierciedlenie w przygotowywanym projekcie nowelizacji europejskiej dyrektywy „O telewizji bez granic”, która – w kontekście wspomnianych przemian technologicznych – głęboko zmienia optykę regulacyjną, kładąc nacisk na jej różnicowanie w zależności od stopnia spersonalizowania danej usługi audiowizualnej.

W świetle powyższego, szczególnej wagi nabiera potrzeba wypracowania kompleksowej strategii cyfryzacji polskiego rynku mediów elektronicznych, jako jednej z głównych dźwigni rozwoju i postępu gospodarczego, a jednocześnie awansu cywilizacyjnego, umożliwiającego dostęp możliwie najszerzej grupy odbiorców do zdobyczy i usług społeczeństwa informacyjnego. Strategia wprowadzania cyfrowej radiofonii i telewizji w Polsce powinna uwzględniać perspektywę programową, rynkową i regulacyjną. Cyfryzacja telewizji, a zwłaszcza cyfryzacja telewizji naziemnej, to największe wyzwanie dla państwa od czasu stworzenia rynku telewizyjnego poprzez powołanie mediów publicznych i umożliwienie działania nadawców prywatnych. Uprawnioną wydaje się teza, że cyfryzacja to niemal nowe tworzenie rynku. Przejście na cyfrowy system nadawania w naziemnej telewizji stanowi radykalny skok o charakterze nie tylko technologicznym, ale i niosącym za sobą daleko idące skutki o charakterze społecznym, gospodarczym i cywilizacyjnym.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przedstawiła swoje oficjalne stanowisko w tej kwestii, podkreślając w nim konieczność całościowego i systemowego podejścia do procesu cyfryzacji. Tym większy niepokój budzi brak formalnego i faktycznego postępu prac zespołu międzyresortowego odpowiedzialnego za wypracowanie strategii wprowadzania radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce. Pogłębia to regres regulacyjny, a jednocześnie nie sprzyja stworzeniu jasnej i przejrzystej strategii rozwoju rynku mediów elektronicznych w Polsce.

Przewodnicząca Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Elżbieta Kruk

SPIS TREŚCI

WSTĘP	4
ROZDZIAŁ I. Realizacja konstytucyjno-ustawowych zadań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	8
1.1. Projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji	8
1.2. Udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji we wprowadzaniu naziemnej telewizji cyfrowej	9
1.3. Odpowiedzialność prawna nadawców za emitowany program i kontrola ich działalności	11
1.4. Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w odniesieniu do jednostek publicznej radiofonii i telewizji	14
1.5. Międzynarodowa działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.....	15
ROZDZIAŁ II. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ koncesyjny	19
2.1. Rozwój rynku radiowego i telewizyjnego z wykorzystaniem wolnych częstotliwości oraz w ramach zasobów satelitarnych	19
2.2. Poprawa warunków nadawania programów radiowych i telewizyjnych w ramach wykorzystywanych stacji nadawczych	21
2.3. Dostosowanie terminu ważności koncesji radiowych i telewizyjnych do obecnego okresu ich obowiązywania (10 lat)	22
2.4. Plany związane z przeznaczeniem częstotliwości pozostających w dyspozycji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (zapotrzebowanie a podaż)	23
2.5. Zjawisko sieciowania i koncentracji na rynku radiowym i telewizyjnym	26
2.6. Rozwój rynku telewizji kablowej	32
ROZDZIAŁ III. Kontrola działalności programowej nadawców	35
3.1. Kontrola nadawców publicznych pod kątem realizacji ustawowych zadań i powinności	36
3.2. Kontrola nadawców koncesjonowanych pod kątem realizacji zadań ustawowych i programowych warunków koncesji	42
3.3. Kontrola w zakresie art. 18 ust. 4-6 ustawy o radiofonii i telewizji oraz działania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji na rzecz ochrony małoletnich	46
3.4. Badania odbioru programów radiowych i telewizyjnych	52
ROZDZIAŁ IV. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców	55
4.1. Udział reklam w programach radiowych i telewizyjnych.....	55
4.2. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców publicznych	55
4.3. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców koncesjonowanych	57

4.4.	Decyzje o ukaraniu nadawców za naruszenia obowiązujących przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej	59
ROZDZIAŁ V.	Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie opłat abonamentowych i pozaabonamentowych	60
5.1.	Podstawy prawne	60
5.2.	Konsekwencje braku egzekucji administracyjnej zaległości w opłatach abonamentowych	61
5.3.	Wysokość opłat abonamentowych oraz poziom zniżek w latach 2006-2007	64
5.4.	Podział prognozowanych wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych pomiędzy spółki radiofonii i telewizji publicznej na 2006 rok	66
5.5.	Podział prognozowanych wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych na 2007 rok między spółki radiofonii i telewizji publicznej	68
5.6.	Liczba abonentów radiofonicznych i telewizyjnych	70
ROZDZIAŁ VI.	Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie tworzenia i stosowania prawa	74
6.1.	Realizacja ustawowych delegacji do wydawania przez KRRiT aktów wykonawczych	74
6.2.	Udział w pracach nad nowelizacją ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz nad projektem rozporządzenia Ministra Transportu w sprawie przetargu oraz konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych	75
6.3.	Udział w pracach nad poselskim projektem ustawy o ochronie małoletnich przed szkodliwymi treściami prezentowanymi w środkach masowego komunikowania	76
6.4.	Wpływ orzecznictwa na działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – przykłady	77
6.5.	Regulacja rynku audiowizualnego w obliczu nowych wyzwań o charakterze technologicznym	79
ROZDZIAŁ VII.	Działania na rzecz poszerzenia zasięgu i poprawy odbioru programów nadawców publicznych	81
ROZDZIAŁ VIII.	Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jako organ kolegialny	83
ROZDZIAŁ IX.	Budżet Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	86
ROZDZIAŁ X.	Biuro Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji	90
ROZDZIAŁ XI.	Wystąpienia do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji rozpatrywane w trybie skarg i wniosków	94
	Streszczenie w wersji angielskiej – English Summary	100

ZAŁĄCZNIKI:

- ZAŁĄCZNIK NR 1.** Wykazy rozstrzygnięć KRRiT z 2006 roku w sprawie udzielenia bądź rozszerzenia o nową stację nadawczą naziemnych koncesji radiowych
- ZAŁĄCZNIK NR 2.** Wykazy rozstrzygnięć KRRiT z 2006 roku w sprawie udzielenia telewizyjnych koncesji satelitarnych
- ZAŁĄCZNIK NR 3.** Wykaz decyzji w sprawie poprawy warunków rozpowszechniania naziemnych programów radiowych wydanych w 2006 roku
- ZAŁĄCZNIK NR 4.** Wykazy ogłoszeń Przewodniczącej KRRiT o możliwości uzyskania bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego opublikowanych w 2006 i 2007 roku oraz projektów ogłoszeń uzgodnionych z Prezesem UKE i przeznaczonych do publikacji, bądź będących w toku uzgodnień
- ZAŁĄCZNIK NR 5.** Wykaz koncesji, w których w 2006 roku dokonano zmiany struktury właścicielskiej Koncesjonariusza
- ZAŁĄCZNIK NR 6.** Wykaz koncesji, w których w 2006 roku dokonano zmiany nazwy programu
- ZAŁĄCZNIK NR 7.** Wykaz koncesji, w których w 2006 roku dokonane zostały zmiany w wyniku wyrażenia przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji zgody na przeniesienie uprawnień
- ZAŁĄCZNIK NR 8.** Lista nadawców, którzy w 2006 roku nie złożyli sprawozdań finansowych za 2005 rok
- ZAŁĄCZNIK NR 9.** Wykaz koncesji kablowych wydanych w 2006 roku oraz decyzji koncesyjnych z 2006 roku odnośnie telewizji kablowej
- ZAŁĄCZNIK NR 10.** Realizacja wydatków budżetowych KRRiT w 2006 r. w układzie paragrafowym (w tys. zł.)

WSTĘP

Zadania i uprawnienia KRRiT jako organu konstytucyjnego

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji została powołana jako konstytucyjny organ państwa stojący na straży wolności słowa, prawa do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji (art. 213 ust. 1 Konstytucji RP).

Krajowa Rada, oprócz powyższych uprawnień, wykonuje także zadania organu administracji państwowej, w szczególności prowadząc postępowania koncesyjne. KRRiT posiada też uprawnienia do wydawania rozporządzeń jako aktów wykonawczych do ustaw, a w sprawach indywidualnych do podejmowania uchwał (art. 213 ust. 2 Konstytucji RP).

Sprawozdania z działalności KRRiT; wskazania Sejmu RP oraz Senatu RP zawarte uchwałach w sprawie rocznego Sprawozdania z działalności KRRiT

Na podstawie art. 12 ustawy o radiofonii i telewizji, Krajowa Rada corocznie przedstawia Sejmowi RP, Senatowi RP i Prezydentowi RP sprawozdanie ze swej działalności oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji. Informację taką Krajowa Rada przedstawia również Prezesowi Rady Ministrów. Sejm RP i Senat RP podejmują uchwały o przyjęciu bądź odrzuceniu sprawozdania KRRiT.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w swojej bieżącej działalności kieruje się wskazaniami Sejmu RP i Senatu RP, zawartymi w uchwałach dotyczących rocznego sprawozdania KRRiT. Istotne znaczenie mają również uwagi i zapytania, wyrażane w debatach parlamentarnych, bądź podczas obrad komisji, do udziału w których zapraszani są przedstawiciele KRRiT.

23 maja 2006 roku na 11 posiedzeniu Senatu RP odbyła się dyskusja w sprawie przyjęcia sprawozdania KRRiT z działalności w 2005 roku. Większość Senatorów stała na stanowisku, że nowy skład KRRiT nie ponosi odpowiedzialności za istniejący wtenczas stan mediów w Polsce. Uchwałą z 24 maja 2006 roku Senat Rzeczypospolitej Polskiej przyjął sprawozdanie KRRiT. W uchwale tej Senat RP zwrócił uwagę na problemy, które nie znalazły rozwiązania w działalności KRRiT w 2005 roku. Wśród nich wymieniono: upartyjnienie mediów publicznych, brak pluralizmu i nadmierną ideologizację mediów, brak należytej pieczy nad ochroną dzieci i młodzieży przed przemocą i demoralizacją oraz koncentrację rozwoju rynku na mediach komercyjnych z pominięciem mediów społecznych. Senat RP wezwał również KRRiT do przeciwstawienia się wszelkim projektom ograniczającym rolę i samodzielność oddziałów terenowych TVP SA, a także zaapelował o zapewnienie oddziałom odpowiednich warunków wypełniania ich misji. Senat zwrócił się do KRRiT o przygotowanie tzw. raportu otwarcia, przedstawiającego sytuację i perspektywę mediów w Polsce w 2006 roku.

W odpowiedzi na uchwałę z 24 maja 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opracowała i przedstawiła Senatowi RP „Raport otwarcia: rynek radiowo – telewizyjny w Polsce wraz z materiałem źródłowym „Radio i telewizja w Polsce: raport o stanie rynku”. Raport ten opisuje sytuację na rynku radiofonii i telewizji, którą zastała Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w obecnym składzie oraz formułuje wnioski wyplývające dla

przyszłego kształtu rynku audiowizualnego w Polsce z perspektywy konstytucyjnego organu regulacyjnego w sferze radiofonii i telewizji.

„Raport otwarcia: rynek radiowo – telewizyjny w Polsce” wraz z materiałem źródłowym „Radio i telewizja w Polsce: raport o stanie rynku” są dostępne na stronach internetowych KRRiT pod adresem www.krrit.gov.pl

Mając na uwadze wskazanie Senatu RP, aby zapewniać publicznym, regionalnym mediom warunki do wypełniania ich misji wobec społeczności lokalnych, w 2006 roku Krajowa Rada stosowała w swej działalności dokument programowy „Obrona lokalności i demokracji lokalnej. Strategia działania KRRiT na rzecz ochrony lokalnego charakteru i pluralizmu oferty programowej w lokalnych mediach elektronicznych”. Krajowa Rada podkreśliła również, że regionalne media publiczne, czyli oddziały terenowe TVP SA i regionalne rozgłośnie Polskiego Radia są głęboko zakorzenione w regionalnej społeczności, skupiają życie kulturalne i w szerokim zakresie odpowiadają na potrzeby społeczeństwa obywatelskiego. Stąd też należy stwarzać im odpowiednie warunki do wypełniania ich ustawowych zobowiązań. Prowadzenie oddziałów terenowych i rozpowszechnianie programów regionalnych jest jednym z podstawowych obowiązków Telewizji Polskiej SA, stanowiącym realizację misji, zdefiniowanej w art. 21 ust. 1. ustawy o radiofonii i telewizji.

Istotne znaczenie w tym kontekście mają przekazywane do wiadomości Krajowej Rady opinie i uchwały rad programowych mediów publicznych. Są one analizowane i wykorzystywane w codziennej działalności KRRiT oraz jej współpracy ze statutowymi organami mediów publicznych.

Krajowa Rada zajmowała się sytuacją w oddziałach terenowych, omawiając problemy ich funkcjonowania z Zarządem Spółki TVP SA. Na wniosek Przewodniczącego sejmowej Komisji Kultury i Środków Przekazu Krajowa Rada dwukrotnie opracowywała szczegółowe informacje dla Komisji, w których poddano analizie działalność oddziałów terenowych TVP, w szczególności w aspektach ekonomicznym i programowym.

Działania KRRiT na rzecz umocnienia lokalności mediów mają charakter ciągły. Analiza zjawisk zachodzących na rynku mediów lokalnych wskazuje na pilną potrzebę podjęcia rozwiązań legislacyjnych w celu ochrony lokalnego charakteru mediów elektronicznych oraz wspierania ich zdolności do właściwego wypełniania swoich funkcji. Mają też charakter realizacji polityki państwa w dziedzinie mediów elektronicznych, uwzględniającej rolę czynników gospodarczych i procesów rynkowych, kształtujących sytuację na rynku mediów lokalnych.

Do działań tych należą zarówno te, poprzez które realizowane są ustawowe uprawnienia KRRiT w zakresie polityki koncesyjnej i regulacyjnej, jak i te które wynikają z obowiązku projektowania w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji.

Jeśli chodzi o problemy wskazane w uchwale Senatu RP z 24 maja 2006 roku dotyczące upartyjnienia mediów publicznych, należy zauważyć, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może oddziaływać na media publiczne wyłącznie w ramach ustawowych upoważnień. Ustawodawca stwierdził, że nadawca kształtuje swój program samodzielnie i ponosi odpowiedzialność za jego treść (art. 13 ust.1 ustawy o radiofonii i telewizji). Problemy wskazane w przedmiotowej uchwale Senatu RP dotyczące powyższego problemu, jak też braku pluralizmu i nadmiernej ideologizacji mediów obecnych na rynku komercyjnym nie mogły być zatem rozwiązywane przez KRRiT drogą ingerencji bezpośredniej.

W tej sytuacji, przy ustawowo zagwarantowanej samodzielności nadawców, możliwym działaniem było kształtowanie opinii publicznej przez prezentowanie stanowisk na ten temat przez poszczególnych członków KRRiT w wypowiedziach prasowych, wywiadach czy dyskusjach radiowych i telewizyjnych. Debata publiczna, przy braku umocowań ustawowych dla KRRiT, wydaje się być jedyną formą zwrócenia uwagi na te problemy.

Do naprawy tej sytuacji konieczne byłyby odpowiednie zmiany legislacyjne. Istotne zmiany w ofercie programowej dostępnej widzom drogą naziemną nastąpią prawdopodobnie dopiero w chwili uruchomienia cyfrowego nadawania naziemnego.

Podjęcie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do kwestii pluralizmu mediów, w tym również rozwoju mediów społecznych zostało szerzej omówione w rozdziałach 2.1. i 2.4, natomiast kwestia należytej pieczy nad ochroną dzieci i młodzieży przed przemocą i demoralizacją została podjęta w rozdziale 3.3. niniejszego „Sprawozdania”.

21 lipca 2006 roku Sejm RP przyjął sprawozdanie z działalności Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji za 2005 rok. Przed przyjęciem sprawozdania odbyła się dyskusja, w której posłowie wyrazili opinie dotyczące rynku medialnego. Na wszystkie pytania, zadane podczas dyskusji, posłowie otrzymali szczegółowe, pisemne wyjaśnienia. Opinie i uwagi wyrażone pod adresem KRRiT w związku ze sprawozdaniem za 2005 rok były uwzględniane w działalności Krajowej Rady w 2006 roku.

29 marca 2007 roku, zgodnie z ustawowym obowiązkiem, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podjęła uchwałę o przedstawieniu wskazanym organom sprawozdania z rocznej działalności wraz z informacją o najważniejszych problemach radiofonii i telewizji.

Zmiany w ustawie o radiofonii i telewizji oraz nowy skład KRRiT

Tegoroczne sprawozdanie przedstawia organom państwa nowy skład KRRiT, który realizował ustawowe zadania w 2006 roku, niekiedy znajdując się w sytuacji koniecznego – z punktu widzenia ciągłości prawnej – kontynuowania rozwiązań zapoczątkowanych przez Krajową Radę poprzedniej kadencji. Początek 2006 roku był okresem zmian, spowodowanych nowelizacją prawa¹ w zakresie funkcjonowania, składu i kompetencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Z mocy prawa wygasła kadencja dotychczasowej dziewięćosobowej Krajowej Rady. Pod rządami nowej ustawy pięćosobowy skład Krajowej Rady został powołany przez Sejm RP (2 członków), przez Senat (1 członek) i przez Prezydenta (2 członków). Pierwsze posiedzenie Krajowej Rady w obecnym składzie odbyło się 6 lutego 2006 roku.

Na skutek wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich z 24 stycznia 2006 roku oraz wniosków posłów, Trybunał Konstytucyjny badał zgodność nowelizacji z przepisami Konstytucji RP. W wyroku z 23 marca 2006 roku Trybunał Konstytucyjny stwierdził między innymi, że przyznanie Prezydentowi RP kompetencji do powoływania Przewodniczącego KRRiT jest niezgodne z normami Konstytucji RP.

¹ Ustawa z dnia 29 grudnia 2005 r. o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych właściwych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji (DZ. U. nr 267 poz. 2258) zmieniająca, między innymi, ustawę z 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz Ustawę z 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne.

Wskutek orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego wybór Przewodniczącego KRRiT dokonany przez Prezydenta RP stracił moc prawną z dniem 29 marca 2006 roku. Po opublikowaniu znowelizowanej ustawy, Członkowie KRRiT w dniu 17 maja 2006 roku dokonali wyboru Przewodniczącego KRRiT, jednogłośnie powierzając tę funkcję Elżbiecie Kruk.

Zmiana ustawy o radiofonii i telewizji dokonana ustawą z 29 grudnia 2005 roku miała bardzo istotne znaczenie dla całego rynku medialnego. Ustanowienie w systemie administracji państwowej nowego organu, jakim jest Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej oraz ustalenie innego niż dotychczas podziału kompetencji pomiędzy organem regulacyjnym właściwym w sprawach telekomunikacji a organem regulacyjnym właściwym w sprawach radiofonii i telewizji stanowią, zgodnie z intencją ustawodawcy, etap przejściowy w budowie, w przyszłości jednego, zintegrowanego regulatora rynku telekomunikacji i mediów elektronicznych.

I. REALIZACJA KONSTYTUCYJNO – USTAWOWYCH ZADAŃ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

1.1. Projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji

Wśród zadań Krajowej Rady, ustawa o radiofonii i telewizji (art. 6 ust. 2 pkt 1) wymienia, jako pierwsze, projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji. Aby w pełni wykonywać to zadanie, KRRiT powinna mieć zagwarantowaną możliwość inicjowania wspólnych z organami administracji rządowej, skoordynowanych działań prognostycznych i analitycznych. Wyniki tych analiz powinny być wykorzystywane w procesie powstawania projektów regulacji prawnych.

Obecnie niezbędne staje się dokonanie analizy oraz aktualizacji strategicznych dokumentów i aktów prawnych normujących funkcjonowanie rynku mediów. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji będzie w tym zakresie współpracowała z Prezesem Rady Ministrów w celu realizacji ustawowego obowiązku projektowania kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji, a także ze wszystkimi innymi organami administracji państwowej, których kompetencje obejmują wykonywanie zadań z dziedziny mediów audiowizualnych, w szczególności zaś z Urzędem Komunikacji Elektronicznej.

„Strategia polityki państwa polskiego w zakresie mediów elektronicznych na lata 2005 – 2020” stanowi przykład realizacji ustawowego zobowiązania do projektowania przez KRRiT takich założeń w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

W 2006 roku Krajowa Rada przygotowała i przyjęła następujące opracowania stanowiące punkt wyjścia do projektowania tego typu założeń:

- „Działalność KRRiT w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej w Polsce (kwiecień 2006);
- „Radio i telewizja w Polsce: Raport o stanie rynku” (lipiec 2006);
- „Raport otwarcia: rynek radiowo-telewizyjny w Polsce” (listopad 2006).

Innym obszarem możliwego współdziałania KRRiT z Prezesem Rady Ministrów jest obszar praw autorskich i praw pokrewnych. Zarządzeniem nr 83 z 9 listopada 2000 roku Prezes Rady Ministrów działając na podstawie art. 127¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, powołał Zespół do Spraw Przeciwdziałania Naruszeniom Prawa Autorskiego i Praw Pokrewnych. Zgodnie z § 2 ust. 2 Zarządzenia, Przewodniczący Zespołu może zapraszać do udziału w pracach Zespołu inne osoby, w tym przedstawicieli Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz przedstawicieli organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskim i prawami pokrewnymi.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie została jednak zaliczona do organów odpowiedzialnych za realizację poszczególnych celów strategicznych wskazanych

w „Strategii działania na rzecz ochrony własności intelektualnej w Polsce”. Wobec powyższego, jej działania w tej dziedzinie mają charakter akcesoryjny. Z punktu widzenia rynku mediów, zdaniem KRRiT, jako organu regulacyjnego, należy zwrócić szczególną uwagę na piractwo w nowych rodzajach sieci telekomunikacyjnych, w których mogą pojawić się elementy programowe. W tym zakresie, w obecnym stanie prawnym, KRRiT ma ograniczoną możliwość regulacji. W konsekwencji konieczne są działania w kierunku nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

1.2. Udział Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji we wprowadzaniu naziemnej telewizji cyfrowej

Udział w Międzyresortowym Zespole do Spraw Wprowadzenia Telewizji i Radiofonii Cyfrowej w Polsce

Koordynowany przez Ministerstwo Transportu Międzyresortowy Zespół do Spraw Wprowadzenia Telewizji i Radiofonii Cyfrowej w Polsce został powołany w styczniu 2006 roku przez Prezesa Rady Ministrów² w celu realizacji następujących celów:

- aktualizacji zapisów przyjętej przez Radę Ministrów w dniu 4 maja 2005 roku Strategii przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej, a także opracowanie Strategii przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie radiofonii naziemnej;
- przygotowania założeń prawno-organizacyjnych stwarzających warunki do wprowadzenia w Polsce systemu nadawania cyfrowego w radiofonii i telewizji, w tym harmonogramu w zakresie gospodarki częstotliwościami na rzecz wprowadzenia naziemnej radiofonii i telewizji cyfrowej;
- przygotowania propozycji rozwiązań systemowych i modelu wprowadzenia telewizji i radiofonii cyfrowej;
- wdrażania, nadzoru i koordynacji wprowadzania strategii wprowadzania telewizji i radiofonii cyfrowej.

Pod koniec okresu sprawozdawczego z Zespołu wyłoniła się mniejsza, robocza grupa złożona z przedstawicieli KRRiT, UKE, Ministerstwa Transportu oraz Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (po jednej osobie z każdej instytucji), która podejmowała ustalenia w przedmiotowej sprawie.

Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej

² Zespół powołany Zarządzeniem Nr 3 Prezesa Rady Ministrów w sprawie Międzyresortowego Zespołu do Spraw Wprowadzenia Telewizji i Radiofonii Cyfrowej w Polsce. 02.01.2006 r.

KRRiT określiła kwestię wprowadzenia naziemnej telewizji cyfrowej jako wymagającą pilnego podjęcia działań legislacyjnych. W tym celu opracowała, przyjęty w dniu 5 kwietnia 2006 roku, dokument pn. „Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej”.

W dokumencie tym KRRiT przedstawia kwestie wymagające, jej zdaniem, pilnego rozstrzygnięcia, określając jednocześnie swoje stanowisko wobec większości z nich, jak również przytacza brakującą regulację prawną utrudniającą efektywne przeprowadzenie procesu konwersji. Zgodnie z dokumentem, by proces konwersji cyfrowej w Polsce mógł się rozpocząć, niezbędne jest podjęcie decyzji w kluczowych kwestiach. Najważniejsze z nich to:

- Standard kompresji (MPEG-2 czy AVC/H.264 zwany MPEG-4);
- Proces koncesyjny;
- Obecność programów nadawców publicznych w multipleksach naziemnej telewizji cyfrowej.

Pełna treść powyższego dokumentu znajduje się na stronach internetowych KRRiT pod adresem www.krrit.gov.pl

Stanowisko KRRiT w sprawie dokumentu „Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”

W związku z przedłużającymi się pracami Międzyresortowego Zespołu do Spraw Telewizji i Radiofonii Cyfrowej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła stanowisko z dnia 12 lipca 2006 wobec dokumentu „Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej”³. W stanowisku tym podkreślono, że „Strategia” w nowym kształcie powinna dotyczyć całokształtu problematyki wprowadzania radiofonii i telewizji cyfrowej w Polsce. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, jako konstytucyjny organ stojący na straży wolności słowa, prawa obywateli do informacji oraz interesu publicznego w radiofonii i telewizji, stoi na stanowisku, że prawa te nie mogą zostać w żadnym stopniu naruszone w wyniku realizacji procesu konwersji cyfrowej w naziemnej radiofonii i telewizji. Dlatego w strategicznym interesie Państwa jest zachowanie stabilnego otoczenia prawnego oraz przejrzystości procedur związanych z regulowaniem działalności operatorskiej i programowej w środowisku cyfrowym. Z tego też względu Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji jest zdania, że „Strategia” powinna być uzupełniona przede wszystkim o priorytety:

- I. Przejrzystość i przewidywalność – rozumiane jako konieczność kompleksowej kampanii informacyjnej towarzyszącej jasno określonym etapom i celom cyfryzacji.
- II. Płynność przejścia – poprzez położenie nacisku na możliwie bezkonfliktowe doprowadzenie do wyłączenia naziemnej emisji analogowej, art. poprzez działania osłonowe zmierzające do maksymalnego nasycenia gospodarstw domowych w sprzęt niezbędny do odbioru naziemnej telewizji cyfrowej.
- III. Neutralność oraz pluralizm programowy – rozumiane jako zachowanie neutralności państwa wobec przebiegu gry rynkowej, przy jednoczesnym zagwarantowaniu zachowania pluralistycznego charakteru oferty programowej w sferze cyfrowej.

³ Powyższa Strategia została przyjęta przez Radę Ministrów w dniu 4 maja 2005 r.

Jednocześnie, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opowiedziała się za:

- przyjęciem otwartego modelu standaryzacji obejmującego urządzenie konsumenckie do odbioru naziemnej telewizji cyfrowej;
- maksymalnym skróceniem okresu tzw. Simulcastu (czyli jednoczesnego nadawania programów w systemie analogowym i cyfrowym);
- uwzględnieniem w „Strategii” rozwoju alternatywnych form udostępniania telewizji cyfrowej (art. poprzez platformy satelitarne, telewizję kablową, łącza szerokopasmowe).

Pełna treść Stanowiska KRRiT z dn. 12 lipca 2006 roku w sprawie dokumentu „Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej” znajduje się na stronach internetowych KRRiT pod adresem www.krrit.gov.pl

Od dnia przyjęcia przez KRRiT powyższego Stanowiska, nie odnotowano znaczącego postępu nad przyjęciem tej „Strategii”. W opinii Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, prace dotyczące wdrażania naziemnej telewizji cyfrowej powinny być zintensyfikowane.

1.3. Odpowiedzialność prawna nadawców za emitowany program i kontrola ich działalności

Zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 4, do zadań Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji należy sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców. Na mocy art. 13 cytowanej ustawy, nadawcy kształtują program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji i ponoszą odpowiedzialność za jego treść.

Kontrola działalności nadawców w dziedzinie rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych sprawowana jest w oparciu o kryteria programowe, dotyczące reklamy i sponsoringu, a także stanu realizacji zobowiązań z tytułu korzystania z praw autorskich i praw pokrewnych. Jeśli chodzi o pierwsze trzy kryteria, KRRiT prowadzi w tym celu następujące podstawowe rodzaje monitoringu:

- **k o m p l e k s o w y**, którego celem jest charakterystyka całości danego programu oraz zbadanie zgodności nadawanego programu z koncesją lub – w przypadku nadawców publicznych – ze szczególnymi zadaniami określonymi w ustawie;
- **p r o b l e m o w y**, tj. koncentrujący się na analizie zagadnień szczegółowych określonych w ustawie o radiofonii i telewizji, w prawie prasowym lub innych regulacjach prawnych dotyczących działalności programowej;
- **i n t e r w e n c y j n y**, którego podstawą są skargi i zażalenia wpływające do KRRiT.

Wyniki działalności KRRiT w zakresie kontroli nadawców od strony programowej, reklamowej i sponsorskiej zostały omówione w rozdziałach III i IV niniejszego „Sprawozdania”, natomiast opis i analiza problemowa działalności programowej nadawców znajduje się w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Poza monitorowaniem działalności programowej, reklamowej i sponsorskiej nadawców, Krajowa Rada kontroluje stan realizacji zobowiązań tych podmiotów z tytułu korzystania z chronionych utworów. Działania te realizowane są w dwóch płaszczyznach. Podmioty, którym wygasła koncesja i ubiegają się o nową, są zobowiązane przedstawić KRRiT stopień realizacji zobowiązań, w szczególności wykazać się zawarciem stosownych umów licencyjnych z właściwymi organizacjami zarządzania. Ponadto, w sposób ciągły prowadzony jest monitoring w trakcie wykonywania koncesji, w zakresie którego podmioty są zobowiązane do przedstawiania KRRiT stanu realizacji zobowiązań z tytułu korzystania z praw autorskich oraz pokrewnych, a także wyjaśnić ewentualne zarzuty nieprzestrzegania prawa, kierowane przez twórców oraz uprawnionych, w tym organizacje zbiorowego zarządzania.

Przepisy ustawy o radiofonii i telewizji zawierają normy umożliwiające organowi koncesyjnemu działalność kontrolną wobec nadawców. Na mocy art. 10 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania nadawcy z przepisami ustawy i warunkami koncesji. Działania w trybie kontroli wstępnej Przewodniczący KRRiT podejmuje z własnej inicjatywy, bądź też po uzyskaniu formalnej skargi od osób trzecich, w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Na podstawie art. 10 ust. 3 cytowanej ustawy, Przewodniczący Krajowej Rady może wezwać nadawcę do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów, jeżeli naruszają one przepisy ustawy, uchwały Krajowej Rady lub warunki koncesji. Przewodniczący Krajowej Rady, na podstawie uchwały podjętej przez Radę, może wydać (w trybie art. 10 ust. 4) decyzję nakazującą zaniechanie przez nadawcę działań w zakresie, o którym mowa w ust. 3. Decyzja wydana w powyższym trybie może nakładać karę pieniężną na zasadach określonych w art. 53 ustawy o radiofonii i telewizji.

Przewodniczący KRRiT jest uprawniony do wydania decyzji administracyjnej nakładającej na nadawcę karę pieniężną w przypadkach enumeratywnie wskazanych w art. 53 ustawy, w tym w przypadkach naruszania przez nadawcę przepisów ustawy o radiofonii i telewizji odnośnie kwot programowych, ochrony małoletnich czy też reklamy i sponsoringu. Przewodniczący Krajowej Rady wydaje decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50 % rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonej do nadawania programu, a w przypadku gdy nadawca nie uiszcza opłaty za częstotliwość, karę pieniężną w wysokości do 10 % przychodu nadawcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Stronie przysługuje odwołanie od decyzji Przewodniczącego KRRiT w tym zakresie. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wielokrotnie zwracała uwagę na problem przewlekłości postępowań odwoławczych.

W 2006 roku Przewodniczący KRRiT wydał 5 następujących decyzji o nałożeniu kar za przekroczenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji:

- decyzja o nałożeniu kary w wysokości 11 000 złotych na spółkę Telewizja Polsat SA za przekroczenie dozwolonego czasu emisji reklam (art. 16 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji) – decyzja z 8 marca 2006 roku;

- decyzja o nałożeniu kary w wysokości 500 000 złotych na spółkę Telewizja Polsat SA za naruszenie przepisów zakazujących propagowania działań sprzecznych z prawem, prezentowania postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, a także naruszenia obowiązku poszanowania przekonań religijnych odbiorców (art. 18 ust. 1 i 2 ustawy o radiofonii i telewizji) – decyzja z 22 marca 2006 roku;
- decyzja o nałożeniu kary w wysokości 500 000 złotych na spółkę Telewizja Polsat SA w szczególności za naruszenie przepisów ustanawiających obowiązek ochrony małoletnich przed treściami, które mogą zagrażać ich psychicznemu, fizycznemu i moralnemu rozwojowi (art. 18 ust 1 – 5b ustawy o radiofonii i telewizji) – decyzja z 22 marca 2006 roku⁴;
- decyzja o nałożeniu kary w wysokości 5 000 złotych na spółkę Antel Sp. z o.o. rozpowszechniającą program telewizyjny TELE 5 za przekroczenie dozwolonego czasu emisji reklam (art. 16 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji) – decyzja z 30 maja 2006 roku;
- decyzja o nałożeniu kary w wysokości 5 000 złotych na spółkę Canal Plus Cyfrowy rozpowszechniającą program telewizyjny Ale kino za przekroczenie dozwolonego czasu emisji reklam (art. 16 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji) – decyzja z 21 lipca 2006 roku.

Najpoważniejszym instrumentem prawnym pozostającym w kompetencji Przewodniczącego KRRiT jest wszczęcie postępowania o cofnięcie koncesji, które może prowadzić do wydania przez organ koncesyjny decyzji o cofnięciu koncesji. Ustawa o radiofonii i telewizji przewiduje przesłanki obligatoryjne (art. 38 ust.1) oraz przesłanki fakultatywne (art. 38 ust.2) cofnięcia koncesji.

W 2006 roku KRRiT podjęła 14 uchwał w sprawie wszczęcia postępowania o cofnięcie koncesji.

⁴ W związku z nadaniem przez Telewizję POLSAT w dniu 24 lutego 2006 roku o godz. 21.30 - a więc w czasie ustawowo chronionym - audycji *Nieustraszeni*, która zarówno z punktu widzenia prezentowanej wizji świata, zawartych ocen moralnych, wywoływanych emocji jak i dostarczanych wzorów zachowań mogła mieć poważny szkodliwy wpływ na zdrowie, psychikę i moralność małoletniego widza. Wysokość nałożonej kary uwzględnia wysoki stopień szkodliwości społecznej wynikającej z treści audycji *Nieustraszeni*, jak fakt wyemitowania jej w czasie ustawowo chronionym. Decyzja bierze również pod uwagę fakt, że w przeszłości nadawca ten był już wzywany przez Przewodniczącego KRRiT na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji do zaniechania rozpowszechniania tego cyklu audycji oraz ukarany za emisję innych odcinków tego cyklu, którym to decyzjom się nie podporządkował. POLSAT SA odwołał się od powyższej decyzji Przewodniczącego KRRiT do sądu kwestionując zasadność kary.

1.4. Działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w odniesieniu do jednostek publicznej radiofonii i telewizji

Zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji

Na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała w 2006 roku dwóch zmian w zakresie zmiany statutów jednostek publicznej radiofonii i telewizji:

- w związku z wnioskiem zarządu spółki Polskie Radio – Regionalna Rozgłośnia w Łodzi – Radio Łódź, w uchwale nr 638/2006 z 13 grudnia 2006 roku KRRiT wyraziła zgodę na zmianę statutu tej spółki w zakresie rozszerzenia przedmiotu działalności;
- w związku z wnioskiem Telewizji Polskiej SA, w uchwale nr 543/2006 z 3 października 2006 roku KRRiT wyraziła zgodę na zmianę statutu tej spółki w zakresie rozszerzenia przedmiotu jej działalności oraz określenia stanowisk kierowniczych w spółce.

Zmiany w radach nadzorczych oraz radach programowych spółek publicznej radiofonii i telewizji

Zgodnie z art. 28 ust. 1 oraz 28 a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powołuje członków rad nadzorczych i rad programowych spółek mediów publicznych. Członków rad nadzorczych mediów publicznych, z wyjątkiem jednego powoływanego przez Ministra Skarbu Państwa, powołuje Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. Kadencje rad nadzorczych mediów publicznych trwają trzy lata.

W 2006 roku upłynęła kadencja powołanych w 2003 roku rad nadzorczych w 19 spółkach publicznej radiofonii i telewizji. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała wyboru nowych składów rad nadzorczych uwzględniając w procedurze powoływania posiadanie przez kandydatów uprawnień do zasiadania w radach nadzorczych spółek Skarbu Państwa.

Kadencja rad programowych spółek publicznej radiofonii i telewizji trwa cztery lata. Krajowa Rada do piętnastoosobowych rad programowych wskazuje pięciu członków, pozostałych dziesięciu wskazują ugrupowania parlamentarne.

Zgodnie z powyższym rozwiązaniem ustawowym Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powołała następujące rady programowe:

- Radę Programową spółki TVP SA, której kadencja wygasła 20 lutego 2006 roku;
- Radę Programową spółki Polskie Radio SA, której kadencja wygasła 20 lutego 2006 roku;
- Radę Programową TV Polonia, której kadencja wygasła 25 czerwca 2005 roku;
- Radę Programową spółki Radio dla Ciebie SA, której kadencja wygasła 27 lutego 2006 roku;
- rady programowe w czterech oddziałach terenowych TVP SA utworzonych 1 stycznia 2005 roku w Gorzowie Wielkopolskim, Opolu, Kielcach i Olsztynie.

Powołanie rad programowych nastąpiło po przedstawieniu kandydatur zgłoszonych przez ugrupowania parlamentarne.

Przy powoływaniu członków rad nadzorczych i rad programowych spółek mediów publicznych Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji korzystała również z kandydatur proponowanych przez organizacje społeczne zaproszone do udziału w tym postępowaniu w drodze ogłoszenia podanego do publicznej wiadomości.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ze względu na przypadki rezygnacji bądź śmierci dotychczasowych członków dokonywała również wyborów uzupełniających w składach rad nadzorczych i rad programowych, działających w publicznej radiofonii i telewizji.

1.5. Międzynarodowa działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Międzynarodowa działalność KRRiT wynika z art. 6 ust. 2 pkt 9 ustawy o radiofonii i telewizji. Przy planowaniu kierunków tej działalności Krajowa Rada kieruje się priorytetami polskiej polityki międzynarodowej, kierunkami europejskiej polityki audiowizualnej oraz potrzebami wynikającymi z bieżącej działalności KRRiT.

Realizacja polityki audiowizualnej w ramach Unii Europejskiej i Rady Europy

Unia Europejska

Jednym z najistotniejszych kierunków działań KRRiT w zakresie współtworzenia i implementacji europejskiej polityki audiowizualnej jest wypracowywanie – na podstawie wszechstronnej analizy unijnych aktów prawnych odnoszących się do sfery audiowizualnej – stanowiska KRRiT, oraz współpraca z innymi resortami przy przygotowywaniu stanowiska Polski w tym zakresie. Stanowiska te dotyczą takich dziedzin jak:

- regulacja treści audiowizualnych;
- regulacja świadczenia usług łączności elektronicznej – KRRiT realizuje ją poprzez współpracę z resortem merytorycznie właściwym oraz regulatorem rynku komunikacji elektronicznej;
- wspólnotowe podejście do praw autorskich i praw pokrewnych – działanie to obejmuje współpracę z Ministerstwem Kultury w kwestiach związanych z pracami Grupy roboczej art. własności intelektualnej, działającej w strukturach Rady UE.

Ponadto, przedstawiciele Krajowej Rady w 2006 roku byli włączeni w proces podejmowania decyzji w ramach (lub na rzecz) następujących grup roboczych i stałych komitetów:

- Grupy Roboczej ds. Audiowizualnych⁵ - Ministerstwo Kultury jako resort wiodący, KRRiT jako instytucja współpracująca; grupa odgrywa istotną rolę w procesie decyzyjnym w UE w zakresie sektora audiowizualnego; zakres jej prac w 2006 roku to przede wszystkim: projekt dyrektywy „O telewizji bez granic”, projekt Zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE. ochrony małoletnich i godności ludzkiej oraz prawa do odpowiedzi, a także projekt nowej edycji programu MEDIA 2007;

⁵ Grupa działa przy Radzie UE, składa się z ekspertów pochodzących z wszystkich państw członkowskich.

- Komitetu Kontaktowego ds. dyrektywy „O telewizji bez granic”⁶ – udział przedstawiciela KRRiT w posiedzeniach komitetu; zakres prac w 2006 roku to art.: nowelizacja przedmiotowej dyrektywy, skutki prawne będące konsekwencją orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawach dotyczących zapewniania widzom dostępu do tzw. ważnych wydarzeń, sytuacja prawna w poszczególnych państwach członkowskich w odniesieniu do telewizji mobilnej oraz debata na temat projektu kwestionariusza Komisji Europejskiej w sprawie obecności mniejszości etnicznych, rasowych i narodowych w mediach;
- Grupy Wysokiego Szczebla Regulatorów Audiowizualnych⁷ - zasadniczy zakres prac w 2006 roku to: współpraca organów regulacyjnych, wspólne działania przeciwko nadawcom nawołującym do nienawiści, harmonogram prac i propozycje zmian w zakresie nowelizacji dyrektywy „O telewizji bez granic”, rozwój telewizji mobilnej;
- Grupy Roboczej ds. Konkurencyjności i Wzrostu⁸ - Ministerstwo Gospodarki jako koordynator, przedstawiciele KRRiT jako eksperci współpracujący w zakresie sektora usług audiowizualnych; zakres prac grupy w 2006 roku to art. projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady UE o usługach na rynku wewnętrznym;
- Grupy Roboczej ds. Własności Intelektualnej / Prawo Autorskie – zakres prac w 2006 roku to wypracowanie wspólnego stanowiska na forum Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO) art. na temat projektu traktatu o ochronie organizacji nadawczych, ratyfikacji Traktatu WIPO o artystycznych wykonaniach i fonogramach;
- Komitetu art. 133 – Usługi⁹ - KRRiT jako instytucja współpracująca; zakres prac Komitetu w 2006 roku to przede wszystkim kontynuacja negocjacji usługowych GATS/WTO w ramach rundy Doha, akcesja państwa trzecich do WTO oraz porozumienia UE z państwami trzecimi.

Rada Europy

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji reprezentuje Polskę w strukturach Rady Europy zajmujących się środkami przekazu. W 2006 przedstawiciele KRRiT brali udział w posiedzeniach i pracach następujących komitetów i grup roboczych:

- Komitetu Zarządzającego Rady Europy ds. mediów i nowych usług komunikacyjnych (CDMC)¹⁰ – w 2006 roku przedstawiciel KRRiT pełnił rolę przewodniczącego tego Komitetu; w okresie tym CDMC przyjął projekt deklaracji na temat ochrony roli mediów w demokracji w kontekście koncentracji mediów, a także opracował projekty następujących deklaracji i rekomendacji: nt. wykonania przez państwa członkowskie rekomendacji R (96) 10 dotyczącej gwarancji niezależności nadawców publicznych¹¹, nt. zadań mediów publicznych w Społeczeństwie Informacyjnym, nt. pluralizmu mediów

⁶ Komitet powołany na mocy art. 23a odnośnej dyrektywy w celu ułatwienia jej skutecznej implementacji.

⁷ Grupa powołana przez Komisję Europejską, złożona wyłącznie z przedstawicieli narodowych organów regulacyjnych oraz Komisji.

⁸ Grupa działa przy Radzie Unii Europejskiej jako ciało eksperckie gromadzące przedstawicieli państw członkowskich w kwestiach pozostających w kompetencji Rady UE ds. Konkurencyjności.

⁹ Komitet powołany na podstawie art. 133 Traktatu w celu wypracowywania wspólnotowego stanowiska w zakresie wspólnotowej polityki handlowej.

¹⁰ Komitet określa kierunki działania Rady Europy w dziedzinie mediów. Wszystkie wymienione w tym punkcie deklaracje rekomendacje zostały przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy i mają moc obowiązującą państwa członkowskie tej organizacji.

¹¹ Deklaracja ta wzywa kraje członkowskie do zapewnienia nadawcom publicznym prawnych, politycznych, finansowych i technicznych warunków zapewniających prawdziwą niezależność redakcyjną i autonomię instytucjonalną.

i różnorodności zawartości mediów, a także projekt deklaracji ws. Przygotowania dzieci do posługiwania się nowymi technikami informacyjno-komunikacyjnymi oraz ich ochrony przed szkodliwymi i nielegalnymi treściami;

- Stałego Komitetu ds. Telewizji Ponadgranicznej (T-TT)¹² – zakres prac w 2006 roku to: analiza wpływu zmian technologicznych i rynkowych na Europejską Konwencję o Telewizji Ponadgranicznej oraz perspektyw jej nowelizacji, sprawozdanie nt. środków realizacji rekomendacji w sprawie ochrony małoletnich przed treściami pornograficznymi, omawianie opracowań na temat przepisów Konwencji dotyczących jej zakresu, jurysdykcji, swobody odbioru i rozprowadzania, obowiązków Państw – Stron Konwencji, reklamy adresowanej do jednego kraju;
- Grupy specjalistów Rady Europy ds. różnorodności mediów¹³ - rezultaty prac w 2006 roku to: zakończenie monitoringu implementacji przez państwa członkowskie Zalecenia (2003) 9 na temat środków mających na celu promowanie demokratycznego i społecznego aspektu nadawania cyfrowego; opracowanie projektu obserwatorium mającego za zadanie monitorowanie pluralizmu mediów w Europie oraz projektu nowego zalecenia uaktualniającego Zalecenie nr R (94) 13 na temat środków promujących przejrzystość w mediach oraz nr R (99) 1 na temat środków promujących pluralizm w mediach.

Udział w pracach wyspecjalizowanych organizacji międzynarodowych

W 2006 roku Krajowa Rada aktywnie uczestniczyła w pracach następujących organizacji:

- Stałego Komitetu ds. Praw Autorskich i Praw Pokrewnych (SCRR)¹⁴ – zakres prac przedstawiciela KRRiT: analizowanie i opiniowanie kolejnych redakcji projektu traktatu, zgłaszanie uwag do instrukcji negocjacyjnej sporządzanej i zatwierdzanej przez instytucję wiodącą tj. Ministerstwo Kultury, a także udział w spotkaniach koordynacyjnych państw członkowskich oraz w posiedzeniach SCRR;
- Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego (EOA)¹⁵ – zakres prac w 2006 roku to: wprowadzenie w życie tzw. Decyzji z Porvoo, dotyczącej poszerzenia obszaru działalności i zainteresowania EOA o nowe technologie i multimedia, prawo podatkowe i prawo pracy w kontekście sektora audiowizualnego;
- Europejskiej Platformy Ciał Regulujących (EPRA)¹⁶ – zakres prac EPRA w 2006 roku to: reklama polityczna, nowelizacja dyrektywy „O telewizji bez granic” o nowe zapisy dotyczące reklamy, praktyka stosowania zasad przyznawania koncesji, praktyczne aspekty związane z funkcjonowaniem regulatora zintegrowanego, regulacje dotyczące zawartości

¹² Komitet formułuje rekomendacje na temat zastosowania Konwencji o Telewizji Ponadgranicznej oraz podejmuje starania na rzecz rozstrzygnięcia konfliktów wynikających z zastosowania Konwencji.

¹³ Grupa bada wpływ koncentracji mediów na różnorodność kulturową i pluralizm mediów z uwzględnieniem środowiska cyfrowego.

¹⁴ Komitet działa w strukturach Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO).

¹⁵ EOA - europejska instytucja publiczna zrzeszająca 36 krajów oraz Wspólnotę Europejską reprezentowaną przez Komisję Europejską; gromadzi i analizuje informacje na temat wszechstronnych aspektów funkcjonowania rynku audiowizualnego; Polska jest krajem współzałożycielem tej organizacji.

¹⁶ EPRA skupia 48 instytucji regulujących sektor mediów elektronicznych z 41 krajów, Polska jest jej członkiem współzałożycielem, instytucja ta stanowi forum dyskusyjne, przy którym stałymi obserwatorami są Komisja Europejska i Rada Europy.

programowej w środowisku nowych mediów, współpraca z instytucjami wspól – i samoregulacyjnymi, radiofonia cyfrowa, regulacje dotyczące mobilnej telewizji;

Współpraca bilateralna z instytucjami regulującymi sferę mediów elektronicznych w innych krajach

W 2006 roku w ramach kontynuacji wcześniej wypracowanych kierunków współpracy bilateralnej, KRRiT zorganizowała wizytę studyjną do Włoch (zintegrowany regulator AGCOM) oraz do Francji (organ regulacyjny – CSA i Dyrekcja Rozwoju Mediów – DDM).

We Francji delegacja KRRiT zapoznała się z funkcjonowaniem i pozycją tamtejszego organu regulacyjnego art. mediów audiowizualnych (CSA), w szczególności jego rolą w procesie wprowadzania telewizji cyfrowej we Francji, a także kompetencjami w zakresie pluralizmu mediów i ochrony małoletnich. Otrzymała ponadto spotkanie w Dyrekcji Rozwoju Mediów (DDM), instytucji administracyjnie i budżetowo podległej premierowi Francji, odpowiedzialnej za definiowanie polityki rządu w dziedzinie mediów oraz przygotowywanie projektów ustaw i przepisów wykonawczych realizujących tę politykę.

We Włoszech delegacja Biura KRRiT odbyła spotkania z przedstawicielami AGCOM (pierwszy w Europie zintegrowany organ regulacyjny łączący kompetencje rynku mediów elektronicznych, telekomunikacji i prasy) w następujących kwestiach: włoskie stanowisko w sprawie rewizji tzw. dyrektywy „O telewizji bez granic”, uregulowania dotyczące naziemnej telewizji cyfrowej i proces cyfryzacji we Włoszech, polityka na rzecz ochrony pluralizmu mediów i koncentracji własności mediów oraz ochrona małoletnich przed treściami mogącymi mieć negatywny wpływ na ich rozwój. Ponadto, zorganizowane zostało spotkanie z DGTVi – organizacją zrzeszającą podmioty zaangażowane w rozwój naziemnej telewizji cyfrowej we Włoszech.

Prace analityczne z zakresu problematyki sektora mediów elektronicznych w Europie oraz ich upowszechnianie

W 2006 roku KRRiT przygotowała następujące opracowania analityczne:

- Modyfikacja podejścia regulacyjnego do usług audiowizualnych w prawie wspólnotowym – w świetle proponowanych zmian w dyrektywie „O telewizji bez granic”;
- Mechanizmy wspól – i samoregulacyjne w obszarze mediów;
- Specyfika i struktura rynków mediów elektronicznych wybranych państw europejskich;
- System podziału środków abonamentowych na przykładzie wybranych państw europejskich;
- Rozwój naziemnej telewizji cyfrowej w wybranych krajach europejskich – Wielkiej Brytanii, Włoszech, Republice Federalnej Niemiec, Szwecji oraz Francji;
- Instrumenty promujące niezależność mediów publicznych na przykładzie wybranych państw europejskich (opracowanie omówione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”);
- Media trzeciego sektora w państwach europejskich (opracowanie omówione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”).

Powyższe opracowania dostępne są na stronach internetowych KRRiT pod adresem <http://www.krrit.gov.pl/dokumenty/dm/dm.htm>

II. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI JAKO ORGAN KONCESYJNY

2.1. Rozwój rynku radiowego i telewizyjnego z wykorzystaniem wolnych częstotliwości oraz w ramach zasobów satelitarnych

Koncesje naziemne

Podstawowym ograniczeniem rozwoju rynku audiowizualnego w Polsce jest skromny zasób wolnych częstotliwości, które mogłyby być wykorzystane w celu tworzenia nowych programów radiowych (w górnym zakresie UKF) oraz nowych programów telewizyjnych nadawanych w systemie analogowym. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dostrzega potrzebę rozwoju pluralizmu w mediach audiowizualnych, w szczególności dostępnych odbiorcom bez dodatkowych opłat i konieczności posiadania dodatkowych urządzeń odbiorczych. Istotną rolę Krajowa Rada upatruje we wzbogacaniu radiowej oferty programów lokalnych, których istnienie gwarantuje zachowanie pluralizmu treści, źródeł informowania oraz pluralizmu geograficznego poprzez rozmieszczenie ich w różnych obszarach kraju, w tym również w średnich i małych miastach. Krajowa Rada dostrzega potrzebę rozwoju programów wyspecjalizowanych, które nie są skierowane do masowego odbiorcy. Programy radiowe prezentujące muzykę klasyczną lub jazzową, programy, które zaspokajają potrzebę odbiorców zainteresowanych określoną tematyką ekonomiczną, kulturalną czy wreszcie programy skierowane do określonych grup odbiorców np. społeczno-religijne, dziecięco-młodzieżowe powinny, zdaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, wzbogacać i urozmaicać dostępną już odbiorcom ofertę wszędzie tam, gdzie istnieją techniczne możliwości emisji oraz ekonomiczne podstawy ich finansowania.

Zgodnie z tymi zasadami Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2006 roku wydawała nowe koncesje radiowe i telewizyjne.

Poprzez udzielenie 3 koncesji przedsiębiorcom lokalnym w Nowym Sączu, Tomaszowie Mazowieckim i Wrocławiu oraz rozszerzenie o dodatkowe stacje nadawcze 2 koncesji regionalnych (programu rozpowszechnianego w Słupsku, Lęborku i Koszalinie o stację w Bytowie oraz programu rozpowszechnianego w Chojnicach, Sępólnie Krajeńskim i Bytowie o stację w Kościerzynie) udało się częściowo zrekompenzować straty rynku radiofonii lokalnej i regionalnej, ponoszone w związku z nasilonym procesem konsolidacji prowadzonej przez duże grupy medialne.

Rozwija się również projekt grupy programów lokalnych w całości poświęconych tematyce lokalnej nadawanych na falach średnich. W minionym roku do liczby 21 działających koncesji przybyło 10 nowych w: Busku Zdroju, Gorlicach, Kielcach, Kozienicach, Kraśniku, Pińczowie, Przemyślu, Stalowej Woli, Tarnobrzegu i Zakopanem. Dają one możliwość utworzenia komplementarnego forum debaty publicznej dla społeczności lokalnych.

Oferta nowych programów wyspecjalizowanych wzbogaciła się o program skierowany do środowiska akademickiego we Wrocławiu.

Działające stacje radiowe, których program kierowany jest do różnych grup odbiorców, zwiększyły obszar swojego nadawania. Wawa – program z polską muzyką rozrywkową będzie dostępny z nowego nadajnika w Łodzi, stacje społeczno – religijne będą odbierane przez wiernych Diecezji Siedleckiej także w Żelechowie, a Archidiecezji Wrocławskiej w Brzegu Opolskim, Miliczu i Namysłowie.

Biorąc pod uwagę potrzebę dotarcia programów ogólnokrajowych do wszystkich mieszkańców Polski, Krajowa Rada uzupełniła sieć programu Radia ZET o doświetlające stacje nadawcze na obszarach gdzie były problemy z zasięgiem lub jakością sygnału. Dzięki dodatkowym stacjom nadawczym Radio ZET będzie mogło być odbierane bez zakłóceń w Gorzowie Wielkopolskim, Hrubieszowie i Wągrowcu. Sieć programu RMF FM uzupełniono o stację nadawczą w Dęblinie. W związku z ogłoszeniami Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z 2006 roku o możliwości rozszerzenia koncesji, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zdecydowała o przyznaniu dodatkowych częstotliwości sieci Radio Maryja w Miastku i Wągrowcu.

Rynek naziemnych programów telewizyjnych nie mógł być w minionym roku w istotny sposób rozwijany ze względu na niewielką liczbę wolnych kanałów telewizyjnych oraz ich ograniczone możliwości techniczne. Krajowa Rada rozszerzyła koncesję na nadawanie programu TVN o stację w Radomiu. W 2006 roku nową koncesję na nadawanie programu telewizyjnego o charakterze uniwersalnym, poświęconego tematyce lokalnej w Rybniku i Żorach, otrzymał przedsiębiorca z tego terenu.

Z powodu śmierci koncesjonariusza p. Łukasza Borowieckiego zakończyła swoją działalność „Telewizja GRYF” w Szczecinie. Przeniesienie uprawnień z koncesji wydanej na osobę fizyczną na jej spadkobierców było niemożliwe w obecnym stanie prawnym.

Kwestia dot. zapewnienia trwałości wykonywania koncesji przez osoby fizyczne została podjęta w rozdziale IX „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji” (Konieczne zmiany prawne w zakresie ustaw regulujących działalność nadawców radiowych i telewizyjnych).

Dopiero w 2007 roku będzie mógł nastąpić pewien rozwój technicznych sieci nadawców telewizyjnych poprzez rozstrzygnięcie w ramach nowych postępowań koncesyjnych (por. rozdział nr 2.4.).

Wykaz koncesji naziemnych oraz decyzji i uchwał o udzieleniu lub rozszerzeniu koncesji naziemnych przedstawiony został w Załączniku Nr 1.

Koncesje satelitarne

W roku 2006 do KRRiT wpłynęło 11 wniosków o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych lub telewizyjnych drogą satelitarną (w tym 1 wniosek radiowy).

Najwięcej wniosków o udzielenie satelitarnych programów złożył nadawca publiczny (Telewizja Polska SA), który stara się zdobyć silną pozycję w segmencie satelitarnych programów tematycznych. Oprócz programu TVP KULTURA, (na który koncesje wydano w 2005 roku) Telewizja Polska w 2006 roku otrzymała koncesje na program TVP SPORT oraz TVP ROZRYWKA. W roku sprawozdawczym KRRiT podjęła również uchwały

o udzieleniu koncesji na program TVP Historia (koncesja wydana w 2007 roku) i program TVP FILM.

Jesienią 2006 roku wystartowała nowa „platforma satelitarna” – Telewizja Nowej Generacji – nHDTV - uruchomiona na podstawie koncesji na rozprowadzanie programów drogą satelitarną. Koncesja obejmuje rozprowadzanie 7 programów nadawanych przez podmioty z grupy ITI. KRRiT udzieliła w 2006 roku koncesji na nadawanie programu SPORT spółce ITI oraz podjęła uchwałę o udzieleniu koncesji spółce TVN na program TVN LINGUA (koncesja wydana w 2007 roku).

KRRiT podjęła także uchwały w sprawie udzielenia 2 koncesji satelitarnych na programy CANAL+SPORT 2 oraz KUCHNIA.TV (koncesje wydano w 2007 roku) innemu operatorowi „platformy satelitarnej” – spółce CANAL+Cyfrowy.

KRRiT udzieliła również koncesję na program wyspecjalizowany informacyjny (z elementami publicystyki, informacji sportowych i poradnictwa) pod nazwą SUPERSTACJA.

Wniosek spółek TV NIERUCHOMOŚCI i EKO TV o udzielenie satelitarnych koncesji telewizyjnych oraz spółki Europejskie Radio dla Białorusi o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego drogą satelitarną pozostawiono bez rozpoznania w związku z nieuzupełnieniem braków formalnych.

Wykaz decyzji i uchwał o udzieleniu koncesji satelitarnych przedstawiony został w Załączniku Nr 2.

2.2. Poprawa warunków nadawania programów radiowych i telewizyjnych w ramach wykorzystywanych stacji nadawczych

Warunki techniczne koncesji, o ile nie powoduje to zakłóceń pracy istniejących stacji oraz zostanie to uzgodnione z administracjami krajów sąsiadujących, mogą ulec zmianie na wniosek zainteresowanego nadawcy. Maksymalne wykorzystanie istniejących stacji nadawczych jest niezbędnym elementem racjonalnego gospodarowania zasobem częstotliwości. Wszelkie zmiany technicznych warunków rozpowszechniania programu, określonych w koncesji dokonywane są w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej, odpowiedzialnym za rezerwację częstotliwości przeznaczonych dla radiodifuzji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przed podjęciem decyzji w sprawie zmiany koncesji w zakresie technicznych warunków rozpowszechniania programu poddaje ocenie ewentualne skutki zmian, w tym oprócz ochrony istniejących stacji nadawczych, także konsekwencje wynikające ze zwiększenia zasięgu dla realizacji przez nadawców obowiązków w zakresie programowym.

Krajowa Rada nie widzi przeszkód dla zwiększenia zasięgu istniejących stacji nadawczych, lecz w sytuacji gdy zachodzi niebezpieczeństwo utraty lokalnego charakteru programu w przypadku tzw. *stacji koczujących*¹⁷ uznaje ona, że jest to istotna zmiana w stosunku do stanu, w którym koncesja została udzielona. Nie powinno bowiem dochodzić

¹⁷ Stacje koczujące należą do rozgłośni radiowych, które, wykonując koncesję na obszarze małych miejscowości położonych w pobliżu dużych miast, starają się o przeniesienie nadajników w obręb tych właśnie miast.

do sytuacji, w której nadawca deklarujący w procesie koncesyjnym wolę rozpowszechniania programu na określonym obszarze, w trakcie trwania koncesji przenosi nadajnik do innego, kilkukrotnie większego miasta i dostosowuje tematykę lokalną do potrzeb mieszkańców tego miasta, ze szkodą dla dotychczasowych słuchaczy.

W 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji umożliwiła poprawę warunków nadawania 30 stacji rozpowszechniających program radiowy oraz 6 stacji nadających program telewizyjny. Dzięki temu wzrosła dostępność programów radiowych i telewizyjnych dla 1.600 tysięcy słuchaczy i 1.353 tysięcy widzów.

Wykaz decyzji w sprawie poprawy warunków rozpowszechniania programów naziemnych wydanych w 2006 r. przedstawiony został w Załączniku Nr 3.

2.3. Dostosowanie terminu ważności koncesji radiowych i telewizyjnych do obecnego okresu ich obowiązywania (10 lat)

W wyniku zmiany przepisów¹⁸ okres obowiązywania wszystkich koncesji na rozpowszechnianie programu ustalono na 10 lat. Tym samym, nadawcom radiowym stworzono szansę wydłużenia terminu obowiązywania uprawnień wynikających z koncesji z 7 do 10 lat.

Do końca 2006 roku, wnioski o wydłużenie terminu ważności koncesji złożyło 7 nadawców radiowych.

Nadawcy radiowi, którzy wnieśli o aktualizację koncesji w zakresie terminu jej wygaśnięcia przystąpią do procesu tzw. rekoncesjonowania o 3 lata później. „Wydłużenie” koncesji skutkuje dopłatą do wniesionej już opłaty koncesyjnej.

W chwili obecnej nie wiadomo, czy z możliwości tej skorzystają wszyscy nadawcy programów radiowych, w tym RMF FM, Radio ZET i Radio Maryja, którym koncesje wygasają w 2008 roku, czy też skorzystają oni z przepisów „rekoncesyjnych”¹⁹ i złożą wnioski o wydanie koncesji na kolejny okres (10 lat).

Również spółka Polskie Media SA, nadawca programu telewizyjnego pod nazwą „TV 4” skorzystała z prawa do wydłużenia okresu obowiązywania koncesji do 10 lat. Obecnie obowiązująca koncesja została wydana, po wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, na 8 lat 1 miesiąc i 17 dni. Na wniosek nadawcy okres obowiązywania koncesji przedłużono do pełnych 10 lat tj. do dnia 2 lutego 2009 roku.

¹⁸ Zmiana brzmienia art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji wprowadzona ustawą z 29 grudnia 2005r. o przekształceniach i zmianach w podziale zadań i kompetencji organów państwowych w sprawach łączności, radiofonii i telewizji, op. cit.

¹⁹ Art. 35a ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. 2004 r. Nr 253 poz. 2531 z późn. zm.).

2.4. Plany związane z przeznaczeniem częstotliwości pozostających w dyspozycji KRRiT (zapotrzebowanie a podaż)

Częstotliwości radiowe

W dyspozycji Krajowej Rady na początku 2006 roku pozostawało 77 wolnych częstotliwości radiowych. Zarówno ilość, walory techniczne, jak i rozmieszczenie projektowanych stacji nadawczych były nieadekwatne do ogromnego zapotrzebowania rynku. Do rozstrzygnięcia przez KRRiT oczekiwało bowiem 150 aplikacji, z których duża część dotyczyła większych miast (obecnych lub dawnych miast wojewódzkich) gdzie nie ma możliwości ulokowania nowych stacji nadawczych ze względu na wysoki stopień zajętości widma częstotliwości.

Lista wolnych częstotliwości będących w dyspozycji KRRiT (stan na dzień 30.10.2006 r.) znajduje się stronach internetowych pod adresem www.krrit.gov.pl

Lista ta została upubliczniona w powyższy sposób w celu zapoznania opinii publicznej z możliwością wykorzystania wolnych częstotliwości w radiodifuzji naziemnej.

W pierwszej kolejności, przed Krajową Radą Radiofonii i Telewizji stało zadanie rozdysponowania istniejących zasobów. Aby podjąć decyzję o kierunku polityki koncesyjnej w związku z przeznaczeniem tych zasobów, Krajowa Rada zapoznała się²⁰ z 90 aplikacjami przedsiębiorców zainteresowanych uruchomieniem lub rozszerzeniem działalności w miastach, w których można było uruchomić nowe nadajniki.

Oprócz wymienionych powyżej postępowań o udzielenie lub rozszerzenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych, Krajowa Rada rozpoczęła w 2006 roku postępowania lub jest w trakcie uzgodnień z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej ogłoszeń dotyczących 23 częstotliwości radiowych.

I tak, kierując się zamiarem uzupełniania i rozwoju radiowego rynku lokalnego, KRRiT przeznaczyła do ogłoszenia 10 częstotliwości, które mają służyć rozpowszechnianiu lokalnych programów. W większości tych postępowań będą mogli wziąć udział zarówno nowi przedsiębiorcy, zainteresowani uzyskaniem koncesji, jak i już działający nadawcy, którzy chcieliby zwiększyć zasięg techniczny dzięki dodatkowej stacji. Nowe nadajniki rozgłośni lokalnych, po przeprowadzeniu postępowania koncesyjnego w 2007 roku, zostaną uruchomione w Augustowie, Gołdapi, Olecku, Sejnach oraz Białymstoku/Krynicy, Kościerzynie, Kwidzynie, Nizankowicach k/Działoszyna, Miastku Pomorskim i Wałbrzychu.

Drugim ważnym, z punktu widzenia pluralizmu, kierunkiem polityki koncesyjnej w obecnej fazie rozwoju rynku radiowego jest stwarzanie możliwości powstawania i rozwoju wyspecjalizowanych programów radiowych uzupełniających już dostępną słuchaczom ofertę. Dlatego też Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zdecydowała o przeznaczeniu 5 częstotliwości na ten cel, formułując w treści ogłoszenia wymóg nadawania muzyki klasycznej lub jazzowej (Bydgoszcz, Białystok), specjalizacji dziecięco-młodzieżowej (Ełk)

²⁰ Zgodnie z trybem ustalonym w *Zasadach postępowania KRRiT w sprawie wydawania opinii dla Przewodniczącego KRRiT na temat wniosków (podań, aplikacji) o dobór częstotliwości radiowych i kanałów telewizyjnych, w związku z przygotowaniem wniosków do Prezesa URTiP o uzupełnienie planu zagospodarowania częstotliwości (Zasady przyjęte przez KRRiT w dn. 4.11. 2004 r.; dostępne na www.krrit.gov.pl)*.

oraz wskazała dowolną specjalizację w Toruniu i Łodzi, oczekując na inicjatywę przyszłych nadawców w zakresie kształtowania tematyki lub wyboru gatunku muzyki.

Kolejnych 8 częstotliwości (w Bolewicach i Domachowie koło Poznania, na Górze Liwosz koło Gorlic, w Kudowie Zdroju, Kupimierzu koło Radomia, Legnicy, Opolu i pobliskiej Wysokiej na Górze Św. Anny) Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeznaczyła na uzupełnienie zasięgu technicznych programów wyspecjalizowanych – społeczno-religijnych, które są emitowane na obszarach Diecezji i Archidiecezji Kościoła Katolickiego oraz na uzupełnienie sieci Radia Maryja w miejscu, gdzie sygnał tej stacji nie jest dostępny.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dostrzega pilną potrzebę rozwoju technicznego radiofonii sygnalizowaną przez uczestników tego rynku, jednak obecny stan zagospodarowania częstotliwości w zakresie 87,5-108 MHz (tj. w tzw. „górnym” zakresie UKF), szczególnie w dużych miastach oraz rejonach przygranicznych na to nie pozwala. Faktycznie zmiana tej sytuacji może nastąpić dopiero po przejściu z nadawania analogowego na cyfrowe.

Tam jednak, gdzie jest to możliwe należy jak najszybciej podjąć prace w celu dobrania i, jeśli to konieczne, uzgodnienia z administracjami krajów sąsiadujących, nowych częstotliwości. Dlatego też KRRiT zebrała informacje o potrzebach w tym zakresie ze strony zainteresowanych i na początku 2007 roku przekazała odpowiedzialnemu za gospodarkę częstotliwościami Prezesowi UKE listę miejsc, w których jest zapotrzebowanie na uruchomienie nowych stacji nadawczych, z wnioskiem o przeprowadzenie niezbędnych analiz.

Wykaz opublikowanych w 2006 roku ogłoszeń Przewodniczącej KRRiT o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego przedstawiony został w Załączniku Nr 4.

Kanały telewizyjne

Rozwój analogowej telewizji naziemnej podlega jeszcze większym ograniczeniom technicznym, ze względu na konieczność zachowania istniejących zasobów dla celów skonfigurowania naziemnych sieci cyfrowych. W 2006 roku Krajowa Rada dysponowała 5 kanałami telewizyjnymi, o małych mocach tj. od 0,1 kW do 1 kW w: Nowym Sączu, Katowicach Bytkowie, Wrocławiu, Lesznie i Szczecinie oraz kanałem dużej mocy w Kielcach Św. Krzyż (20 kW, który został przekazany dla TVP 3 Kielce).

Istotnym aspektem przy dokonywaniu oceny zasadności przeznaczenia ograniczonego zasobu częstotliwości (kanałów) jest również znany Krajowej Radzie, na dzień zajęcia stanowiska w danej sprawie, kierunek polityki Państwa w sferze radiofonii i telewizji²¹. Krajowa Rada uznała więc za konieczne uwzględnienie planów strategicznych Państwa, związanych z przejściem z techniki analogowej na cyfrową zawartych w „Strategii przejścia z techniki analogowej na cyfrową”²², przyjętą przez Radę Ministrów w dniu 4 maja 2005 roku i obecnie aktualizowaną przez Międzyresortowy Zespół ds. Wprowadzenia Telewizji i Radiofonii Cyfrowej w Polsce (z udziałem przedstawiciela KRRiT). Nie mogła zatem podjąć decyzji w sprawie zagospodarowania wolnych kanałów na potrzeby wydania nowych koncesji bowiem, zgodnie z treścią art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji, koncesji

²¹ zgodnie z art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o radiofonii i telewizji, op. Cit.

²² Tekst „Strategii” przyjętej przez Radę Ministrów w dn. 4.05.2005 r. jest dostępny na stronach internetowych KRRiT pod adresem www.krrit.gov.pl w dziale Dokumenty i opracowania – Cyfryzacja.

udziela się na 10 lat, a więc gdyby rozstrzygnięcia postępowania w sprawie udzielenia nowych koncesji nastąpiły w 2007 roku, to termin ich ważności upływałby w roku 2017.

Zgodnie z Komunikatem Komisji dla Rady Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie przyspieszenia przejścia z nadawania analogowego na cyfrowe²³ zaprzestanie nadawania w sposób analogowy programów telewizyjnych drogą naziemną planowane jest na początek 2012 roku. Pomimo, że w Polsce nie przyjęto jeszcze konkretnej daty tej zmiany technologicznej, KRRiT jest zobowiązana kształtować politykę audiowizualną z uwzględnieniem tych planów.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej okoliczności Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji dokonała analizy ewentualnych skutków przeznaczenia wolnych kanałów telewizyjnych z uwzględnieniem wszystkich zgłoszonych potrzeb podmiotów zainteresowanych ich użytkowaniem.

Warunki techniczne ponadregionalnych nadawców telewizyjnych, którzy obejmują swym zasięgiem: TVN – ok. 47%, TV4 – ok. 25%, PULS – ok. 16% mieszkańców Polski, stanowią istotną barierę rozwoju tych nadawców.

Telewizyjne stacje lokalne mają istotne problemy z realizacją obowiązków koncesyjnych w zakresie programu lokalnego, praktycznie utraciły samodzielność, zarówno programową jak i organizacyjno – finansową, ze względu na powiązania własnościowe z innymi większymi nadawcami. Ze względów ekonomicznych, podmioty te nie są w stanie w pełni wykorzystywać przyznanych kanałów telewizyjnych.

Łączenie 2 godzinnych programów lokalnych Telewizji ODRA z nadawcą ponadregionalnym TV 4 oraz NTL Radomsko z nadawcą ponadregionalnym TVN w założeniach miało stanowić uzupełnienie oferty programowej dostępnej widzom zarówno pod względem tematyki lokalnej jak i atrakcyjnych programów ponadregionalnych, które nie były dostępne drogą naziemną na tych obszarach. Ze względu na utratę samodzielności nadawców lokalnych na rzecz ponadregionalnych sieci zamysł ten w praktyce przyniósł odmienne od założonych efekty.

Kierując się zasadą racjonalnego wykorzystywania ograniczonego zasobu technicznego Krajowa Rada uznała, że uzupełnienie sieci nadawczych programów ponadregionalnych tj. TVN, TV4 i Telewizji PULS będzie najkorzystniejszym rozwiązaniem z punktu widzenia interesu odbiorców oraz ograniczeń czasowych, związanych z planowanym przejściem z systemu analogowego na cyfrowy, i postanowiła przeznaczyć wolne kanały telewizyjne, znajdujące się w jej dyspozycji (zlokalizowane w Szczecinie, Katowicach, Nowym Sączu, Lesznie i Wrocławiu) na potrzeby tych nadawców (daty wygaśnięcia koncesji na programy ponadregionalne przypadają na okres od 2009 do 2014 roku)

Potrzeby nadawców ponadregionalnych znacznie wykraczają poza możliwości, jakie zostaną stworzone w wyniku uruchomienia w/w kanałów, dlatego też KRRiT wystąpiła do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z zapytaniem o możliwość czasowego wykorzystania, przez istniejących nadawców telewizyjnych do czasu wygaśnięcia ich koncesji, kanałów telewizyjnych, które nie są przeznaczone do eksploatacji w początkowym okresie wprowadzania naziemnej telewizji cyfrowej.

²³ {SEC(2005)661}, Bruksela 24.05.2005, COM (2005)204; *tekst dostępny na stronach internetowych KRRiT pod adresem www.krrit.gov.pl w dziale Dokumenty i opracowania – Cyfryzacja.*

2.5. Zjawisko sieciowania i koncentracji na rynku radiowym i telewizyjnym

Brak przepisów regulujących procesy koncentracji w mediach audiowizualnych oraz zapobiegających osiągnięciu pozycji dominującej przez firmy medialne

Ustawa o radiofonii i telewizji nie wyposażyła Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w instrumenty prawne, przeciwdziałające nadmiernej koncentracji na rynku audiowizualnym. W tym zakresie nadawców radiowych i telewizyjnych obowiązują takie same ograniczenia jak w innych dziedzinach działalności gospodarczej²⁴. Podlegają oni regulacjom, zgodnie z którymi zamiar nabywania udziałów lub akcji przez przedsiębiorcę wymaga zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na dokonanie koncentracji w przypadku gdy łączny obrót przedsiębiorstw uczestniczących w niej w roku obrotowym poprzedzającym rok zgłoszenia przekroczy 50.000.000 euro. Tak więc, obowiązek uzyskiwania zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powstaje w zależności od wielkości firmy nabywającej lub zbywającej udziały lub od sumy ich pozycji na rynku. Oprócz kilku dużych firm medialnych większość nadawców nie podlega tym rygorom, chyba, że udziały w tych spółkach miałby zamiar kupić duży inwestor, który sam spełniałby warunek rocznego obrotu powyżej 50 000 000 euro.

W 2006 roku zamiar nabycia akcji w celu uzyskania zgody Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na dokonanie koncentracji polegającej na przejęciu kontroli nad spółką giełdową BROKER SA, właścicielem Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o., zgłosiła spółka Bauer Media Invest GmbH należąca do Grupy Wydawniczej Bauer. W dniu 3 stycznia 2007 roku Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał decyzję o wyrażeniu zgody na koncentrację²⁵.

Spółka BROKER FM SA, której dotyczy przedstawiona powyżej transakcja nie podlega kontroli Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji bowiem nie wykonuje bezpośrednio koncesji. Ze względu na brak rozwiązań ustawowych, służących zapobieganiu nadmiernej koncentracji na rynku medialnym Krajowa Rada nie mogła zająć formalnego stanowiska na temat ewentualnego wpływu dokonanych zmian własnościowych w spółce BROKER FM SA.

Ustawa o radiofonii i telewizji nie wyposażyła KRRiT w instrumenty, które umożliwiałyby przeciwdziałanie koncentracji przed jej dokonaniem, lecz jedynie w zapis, wynikający z art. 38 ust 2 pkt 4, umożliwiający cofnięcie koncesji, po ewidentnym stwierdzeniu przejęcia bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę. Organ regulacyjny zajmował do tej pory stanowisko, że kontrola zaistnienia przesłanek ustawowych powinna polegać na dokonaniu oceny, czy nastąpiło przejęcie kontroli (czyt. wpływu) nad wykonywaniem koncesji poprzez przejęcie 50+1% udziałów lub akcji firmy wykonującej koncesję (oraz takiego samego procentu prawa do wykonywania głosów na Zgromadzeniu Wspólników). Sąd administracyjny w wyroku w sprawie POLSAT SA (wyrok omówiony w Rozdziale VI pkt. 6.4. niniejszego „Sprawozdania”) nie podzielił tego stanowiska.

Druga z wielkich transakcji na rynku medialnym, zapoczątkowana w 2006 roku, czyli nabycie przez AXEL Springer A.G. 25,1% akcji w Telewizji POLSAT SA tj. pakietu mniejszościowego nie stanowiła (i nie stanowi) przedmiotu analizy Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w kontekście uprawnień wynikających z art. 38 ust.2 pkt 4. Podobnie jak w

²⁴ Art. 12 (kontrola koncentracji) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. 2005 r. Nr 244 poz. 2080 z późn. zm.).

²⁵ Decyzja Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr DOK – 1/07

przypadku spółki Bauer, zgodnie z prawem, o zgodę do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie wystąpił Koncesjonariusz, lecz zainteresowany nabyciem akcji inwestor. Spółka oczekuje na decyzję Urzędu w tej sprawie.

Podobnie jak wszystkich przedsiębiorców w Polsce, nadawców obowiązuje również zakaz nadużywania pozycji dominującej, którą domniemuje się w przypadku osiągnięcia 40% udziału w rynku właściwym²⁶. Organem właściwym w kwestii orzekania o nadużywaniu pozycji dominującej jest Prezes UOKiK.

Rozwiązania w tej kwestii ustalone przepisami ustawy o radiofonii i telewizji wyposażają Krajową Radę Radiofonii i Telewizji w prawne możliwości reagowania jedynie w sytuacji, gdy przedsiębiorca wykonujący koncesję osiągnie już pozycję dominującą lub w przypadku, gdy możliwe jest ustalenie, że wydanie koncesji na jego rzecz spowoduje osiągnięcie tej pozycji²⁷. Faktycznie, ze względu na brak adekwatnej dla rynku audiowizualnego definicji pozycji dominującej w środkach masowego przekazu na danym terenie, przepisy ustawy nie mają jak dotychczas zastosowania w praktyce, również z uwagi na brak orzecznictwa w tym zakresie oraz brak jednolitego stanowiska doktryny.

W konsekwencji, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji nie może zapobiec dokonywaniu transakcji polegających na zakupie udziałów przez przedsiębiorców działających na rynku radiowym w innych spółkach w przypadku, gdy przekształcenia takie stwarzają zagrożenie dla zachowania konkurencji w tym sektorze.

Pozostaje zatem, w ramach kompetencji Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, ocena czy w wyniku przeprowadzonej transakcji podmiot wykonujący koncesję zachował samodzielność organizacyjno-finansową, w tym wpływ na sposób realizacji koncesji (tj. na zawartość programu zgodną z nałożonymi nań obowiązkami i zdolność do jego nieprzerwanej emisji).

Niezbywalność koncesji a przejęcie kontroli nad jej wykonywaniem

Ustawa o radiofonii i telewizji stanowi, że uprawnienia wynikające z koncesji są niezbywalne (z wyjątkami, o których mowa poniżej)²⁸. Przepis ten miał na celu wykluczenie sytuacji, w której koncesja jest przedmiotem obrotu rynkowego. Sama koncesja, jako zbiór praw i obowiązków nadawcy w postaci decyzji administracyjnej, nie może być przedmiotem transakcji handlowych.

Ustawodawca nie przewidział jednak sytuacji, w której, w wyniku nabycia udziałów lub akcji w spółce wykonującej koncesję inny przedsiębiorca uzyska wpływ na jej wykonywanie, a zarazem będzie osiągał korzyści z tego płynące. Wykorzystując tę drogę do uzyskania praw z tytułu koncesji grupy kapitałowe takie jak ESKA czy Multimedia (RMF MAXXX) rozwijają swoje sieci integrując lokalne stacje radiowe. W poprzednich latach w identyczny sposób rozwinął się także projekt realizowany przez Grupę Radiową Agory i Ad. Point, spółkę zależną od brokera reklamy CR Media.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji od lat podejmowała próby ograniczenia przepływu kapitału z silnych grup kapitałowych do spółek lokalnych (i tym samym podporządkowania tych podmiotów jednolitym koncepcjom programowym przyjętym przez spółki sieciujące). Ostatnie stanowisko w tym zakresie zostało przyjęte przez Krajową Radę

²⁶ Art. 4 pkt 9 (definicja pozycji dominującej oraz art. 8.1. (zakaz nadużywania pozycji dominującej) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. 2005 r. Nr 244 poz. 2080 z późn. zm.).

²⁷ Art. 36 ust. 2 pkt 2 oraz art. 2 pkt 3 ustawy o radiofonii i telewizji, op.cit.

²⁸ Art. 38a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, op. cit.

Radiofonii i Telewizji we wrześniu 2005 roku. Zgodnie z nim, przyznane koncesje zawierały listy udziałowców koncesjonariuszy oraz interpretację organu koncesyjnego dotyczącą pojęcia „przejęcie kontroli” nad nadawcą ograniczającą się do stwierdzenia, że posiadanie przez podmioty nie wymienione w koncesji (w strukturze udziałowej/akcyjnej koncesjonariusza) co najmniej 50% udziałów/akcji w kapitale zakładowym lub co najmniej 50% głosów na Zgromadzeniu Koncesjonariusza oznacza przejęcie kontroli nad koncesjonariuszem. Okazało się, że podejmowane próby były nieskuteczne, a Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 18 lipca 2006 roku podważył zasadność umieszczania w koncesjach zapisów właścicielskich, ze względu na brak podstaw prawnych (wyrok ten omówiono szerzej w rozdziale VI pkt 6.4 niniejszego „Sprawozdania”).

Ustalenie w koncesji listy udziałowców, aktualnej na dzień jej udzielenia, wraz z zastrzeżeniem, że powinni oni zachować kontrolę w spółce pod rygorem cofnięcia koncesji, faktycznie otworzyło możliwość dokonywania zmian z udziałem grup kapitałowych. Koncesja bowiem, jak każda decyzja administracyjna, może być zmieniona na wniosek jej wykonawcy²⁹. Tak więc inwestorzy, obejmując udziały większościowe w spółkach nadających lokalne programy radiowe, dążyli do uprawomocnienia swojej obecności w strukturach kapitałowych tych spółek poprzez wpisanie ich na listę udziałowców. W ten sposób nabierali pewności, że jako udziałowcy uwidocznieni w koncesji mogą przejąć pełną kontrolę nad nadawcą, i że ich obecność nie może stać się powodem cofnięcia koncesji.

Analizując przesłanki do zmiany koncesji, polegającej na uzupełnieniu listy wspólników o nowego udziałowca należącego do grupy kapitałowej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w obecnym składzie stwierdziła, że ze względu na przepisy prawa administracyjnego obowiązujące w takich przypadkach, nie ma praktycznie możliwości odmowy dokonania aktualizacji koncesji w tym zakresie. Tak więc, rozwiązanie mające na celu zabezpieczenie koncesji przed przejściem w „inne ręce” stało się furtką dla usankcjonowania tego faktu.

Dlatego też Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji postanowiła, że należy zmienić dotychczasową praktykę i wprowadzić inne, zgodne z ustawą o radiofonii i telewizji rozwiązania, na przykład wszczęcie postępowania o cofnięcie koncesji w związku z utratą kontroli nad jej realizacją w sytuacji gdy tzw. pierwotni udziałowcy pozbędą się większościowych udziałów, z jednoczesną rezygnacją z wpisywania do koncesji obowiązków dotyczących przekształceń własnościowych. Oczywiście będzie to działanie o charakterze *ex post* przy założeniu, że sam fakt przejęcia kontroli nad wykonywaniem koncesji nie powinien być automatycznie oceniany jako zjawisko negatywne. Jednak, gdy w wyniku utraty tejże kontroli nastąpią art. konsekwencje w postaci odejścia przez nadawcę od realizacji obowiązków programowych, wówczas zmiany w strukturze kapitałowej, w powiązaniu z utratą samodzielności programowej, powinny skutkować cofnięciem koncesji.

W 2006 roku zapadło 5 decyzji w zakresie aktualizacji listy udziałowców lub akcjonariuszy w koncesjach nadawców radiowych, które w istotny sposób zmieniły strukturę kapitałową spółek wykonujących koncesje. Były to:

- zmiany wprowadzające jako udziałowca spółkę Region Sp. z o.o. (RMF MAXXX) w koncesji nadawcy lokalnego działającego w Koszalinie i Słupsku oraz lokalnej stacji radiowej z Częstochowy;
- zmiany wprowadzające jako jedynego udziałowca spółkę Radio ESKA SA w koncesji nadawcy lokalnego w Szczecinie;

²⁹Art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2000 r. Nr 98 poz. 1071 z późn. zm.).

- zmiany wprowadzające jako jedynego udziałowca spółkę AGORA SA w koncesji nadawcy lokalnego w Katowicach;
- zmiany wprowadzające jako jedynego udziałowca spółkę Prokom Investments SA (PIN 102 FM – Pieniądz i Nowoczesność) w koncesji nadawcy działającego w Warszawie;

Na rynku telewizyjnym doszło do jednej ważnej zmiany własnościowej. Na podstawie decyzji o zmianie koncesji wydanej TELEWIZJI PULS Sp. z o.o. jako tzw. pierwotny udziałowiec została wpisana spółka TV Inwestycje Sp. z o.o. stanowiąca w połowie własność Ojców Franciszkanów, w połowie zaś spółki News Corp. Europe Inc. Z koncernu R. Murdocha.

Wykaz koncesji, w których dokonano zmiany struktury właścicielskiej Koncesjonariusza przedstawiony został w Załączniku Nr 5.

Umowy franszysowe i producenckie

Inną formą powiązań między nadawcami, która w efekcie także może prowadzić do przejęcia kontroli, są umowy franszysowe i producenckie. Zawieranie umów w zakresie współpracy między przedsiębiorcami działającymi na rynku audiowizualnym jest naturalnym prawem rynku. Z drugiej strony, ze względu na szczególny rodzaj tej działalności oraz fakt, że nadawcy zobowiązani są do realizacji koncesji, zgodnie z określonym w koncesji charakterem programu (dotyczy to w szczególności nadawców lokalnych), taka praktyka stanowi istotne zagrożenie dla pluralizmu i różnorodności programowej w tym sektorze. Umowy, o których mowa prowadzą bowiem do unifikacji programu i zaniku treści lokalnych oraz zubożenia form, w jakich są one prezentowane. Grupy kapitałowe wiążąc nadawców lokalnych, zobowiązują ich do realizacji programu zgodnie z jednolitą koncepcją programową i uzyskują jednocześnie efekt w postaci zwiększenia obszaru nadawania programu pod własną marką. Ocena czy doszło do przejęcia kontroli nad wykonywaniem koncesji w wyniku zawarcia umowy franszysowej lub producenckiej wymaga szczegółowych analiz zawartości programów lokalnych. KRRiT uznała, że monitoring działających w tej formie lokalnych stacji jest priorytetem w zakresie kontroli programowej nadawców. Jeżeli wyniki monitoringu wskażą na utratę samodzielności programowej nadawców lokalnych powiązanych tym rodzajem umów, spełnione zostaną przesłanki do cofnięcia koncesji.

Na początku 2006 roku było 14 nadawców działających w ramach umów franszysowych lub tzw. producenckich. W wyniku zawarcia kolejnych umów do grupy tej doszło jeszcze 3 nadawców. Przypadki działalności w oparciu o powiązania o tym charakterze będą poddawane systematycznej kontroli.

Ujednolicanie nazw programów jako element koncentracji

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji, ustalając w koncesji obowiązki nadawcy w zakresie tworzenia programu, określa udział audycji (lub innych przekazów słownych) w tygodniowym czasie nadawania na poziomie gwarantującym realizację deklaracji złożonych we wniosku o udzielenie koncesji. W przypadku nadawców lokalnych jest to minimalny udział audycji poświęconych tematyce lokalnej, zaś w przypadku nadawców

realizujących programy wyspecjalizowane – minimalny udział audycji poświęconych wybranej specjalizacji.

Orzecznictwo sądów administracyjnych wskazuje, że podstawą nałożenia zobowiązań programowych na nadawców jest fakt, że przedstawiony w procesie koncesyjnym projekt programu został oceniony pozytywnie, jako propozycja wzbogacenia dostępnej słuchaczom lub widzom oferty. Ocena ta stanowi główne kryterium wyboru przyszłego nadawcy spośród innych przedstawionych Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji koncepcji programowych.

Zgodnie jednak z ustawową zasadą samodzielności i odpowiedzialności nadawcy za tworzony i rozpowszechniany program³⁰, ingerencja regulatora w interesie odbiorców powinna wyznaczać niezbędne minimum dotyczące realizacji obowiązków programowych. Ingerencja ta nie może dotyczyć sposobu realizacji obowiązków programowych. Dlatego też decyzja w zakresie art. współpracy z innymi nadawcami pozostaje w gestii twórcy programu.

Koncesja jest decyzją administracyjną i jako taka może podlegać zmianom z inicjatywy jej wykonawcy³¹. Dotyczy to w szczególności tych elementów koncesji, które są niezależną decyzją nadawcy, jak na przykład nazwa programu. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może odmówić takiej zmiany praktycznie jedynie w przypadku gdy sprzeciwia się ona interesowi społecznemu, rozumianemu jako zagrożenie dla realizacji koncesji w jej deklarowanym kształcie. Ocena, czy zmiana nazwy programu będzie miała negatywny wpływ na wykonywanie koncesji przed jej dokonaniem, może opierać się jedynie na informacjach nadawcy. Dopiero po wdrożeniu zmian w programie Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji może – w wyniku kontroli programu – stwierdzić, czy były one prawdziwe.

W 2006 roku, podobnie jak w latach poprzednich, większość zmian w tym zakresie była efektem zawierania przez lokalnych nadawców radiowych umów franszyzowych lub producenckich. W związku z powstaniem nowej sieci stacji diecezjalnych, w wyniku zmiany nazwy programu na VOX FM, dołączyło doń 8 rozgłośni, rezygnując z dotychczasowej współpracy z grupą PLUS.

Na skutek transakcji polegającej na sprzedaży większości udziałów w spółce na rzecz grupy radiowej Multimedia, nazwę na RMF MAXXX zmienił jeden nadawca lokalny.

Wszyscy nadawcy występujący o zmianę nazwy złożyli deklaracje, że zmiana ta nie wpłynie negatywnie na realizację warunków programowych koncesji, oraz – w przypadku korzystania z zarejestrowanego znaku towarowego – umowę świadczącą o nabyciu praw do korzystania z tej nazwy od jej dysponenta.

Oprócz zmiany dotychczasowych nazw na takie, w których występuje element identyfikujący grupę, w pozostałym zakresie koncesje tych nadawców nie uległy zmianie. Nadawcy diecezjalni, realizujący programy wyspecjalizowane – społeczno – religijne, są zobowiązani do przeznaczania 12 % tygodniowego czasu nadawania programu na audycje poświęcone specjalizacji.

Natomiast nadawca działający pod nazwą RMF MAXXX Pomorze ma obowiązek emisji programu uniwersalnego, tj. zawierającego różne gatunki i formy radiowe oraz różnorodną problematykę poświęconą tematyce lokalnej, w wymiarze 10% tygodniowego czasu nadawania programu w godzinach 6.00 – 23.00.

Pozostałe zmiany nazw emitowanych programów nie mają charakteru integracyjnego i nie wpływają na sposób realizacji koncesji.

Wykaz koncesji, w których dokonano zmiany nazwy programu przedstawiony został w Załączniku Nr 6.

³⁰ Art. 13 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, op. cit.

³¹ Art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, op. cit.

Przejęcie uprawnień z koncesji w przypadku przekształceń spółek handlowych

Ustawa o radiofonii i telewizji dopuszcza, za zgodą KRRiT, przejęcie uprawnień wynikających z koncesji w przypadku łączenia, podziału lub innego rodzaju przekształceń spółek handlowych³². Odmowa wyrażenia zgody na takie zmiany jest możliwa jedynie, gdy nadawca osiągnie pozycję dominującą w dziedzinie środków masowego przekazu na rynku właściwym lub, gdy nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy. Prawo do przejścia uprawnień z koncesji na inny podmiot, powstałe w wyniku zmian przewidzianych w Kodeksie Spółek Handlowych³³, stanowi praktyczne rozwiązanie problemu aktualizacji formy prawnej podmiotu wykonującego koncesję.

W 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wyraziła zgodę na zmiany o tym charakterze w odniesieniu do 12 spółek związanych z AGORĄ SA. Uprawnienia wynikające z koncesji zostały przeniesione na nowoutworzoną spółkę Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o., której celem jest realizowanie projektu pod nazwą *Złote Przeboje*. Jedynym właścicielem Grupy Radiowej Agory Sp. z o.o. jest spółka AGORA SA.

Podobna operacja miała miejsce w przypadku dwóch spółek wykonujących koncesje na nadawanie programu pod nazwą *RMF Classic*. Uprawnienia zostały przeniesione na spółkę jedynego udziałowca OPERA FM.

Dwie koncesje, których wykonawcą była spółka TVN 24 Sp. z o.o. zostały „przeniesione” bezpośrednio na jej właściciela tj. TVN SA w ramach integracji struktur biznesowych.

Operacje likwidowania spółek „pośredniczących”, stanowiących w 100 % własność w rękach jednego właściciela, sprzyjają zmniejszeniu kosztów operacyjnych i zwiększają efektywność zarządzania.

Wykaz koncesji, w których dokonane zostały zmiany w wyniku wyrażenia przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji zgody na przeniesienie uprawnień przedstawiony został w Załączniku Nr 7.

Realizacja obowiązku corocznego składania sprawozdań finansowych przez nadawców

Nadawcy są zobowiązani, zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji³⁴, do corocznego składania Krajowej Radzie Radiofonii i Telewizji sprawozdania finansowego, w formie przewidzianej w ustawie o rachunkowości³⁵ lub – w przypadku nadawców kościelnych – według zasad określonych przez wewnętrzne przepisy kościelne³⁶.

³² Art. 38a ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji, op. cit.

³³ Art. 492 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. 2000 r. Nr 94 poz. 1037 z późn. zm.).

³⁴ Art. 37a ustawy o radiofonii i telewizji, op. cit.

³⁵ Art. 27 pkt 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 2002 r. Nr 76 poz. 694 z późn. zm.).

³⁶ § 1 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości dla niektórych jednostek nie będących spółkami handlowymi, nie prowadzących działalności gospodarczej (Dz. U. 2001 r. Nr 137 poz. 1539 oraz Dz. U. 2003 Nr 11 poz. 117).

Roczne sprawozdania finansowe jednostek podlegają zatwierdzeniu nie później niż 6 miesięcy, a dla podmiotów skonsolidowanych nie później niż 8 miesięcy, od dnia bilansowego.

Ustawodawca wprowadzając do ustawy o radiofonii i telewizji obowiązek składania sprawozdań finansowych, nie określił terminu do ich przedstawiania KRRiT. Brak określenia obligatoryjnego terminu składania sprawozdań finansowych sprawia, że sporządzane na ich podstawie analizy, będące podstawą do oceny kondycji finansowej podmiotów wykonujących koncesje, mogą być przeprowadzone dopiero po przekazaniu wszystkich sprawozdań, czyli pod koniec następnego roku.

Większość nadawców, wykorzystując możliwości ustawowe, przekazuje do KRRiT roczne sprawozdania finansowe dopiero w trzecim kwartale, po okresie sprawozdawczym. Wielu z nich nadsyła sprawozdania dopiero po skierowaniu wezwania do wykonania obowiązku ustawowego.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2006 roku, podobnie jak w latach poprzednich, monitorowała wywiązywanie się nadawców z obowiązku składania sprawozdań jak i samą sprawozdawczość finansową nadawców, a analiza przesłanej dokumentacji stanowiła podstawę do oceny kondycji finansowej koncesjonowanych podmiotów.

Do końca 2006 roku sprawozdań finansowych za 2005 rok nie przekazało 4 nadawców radiowych i 3 telewizyjnych.

Sytuacja ekonomiczno – finansowa nadawców koncesjonowanych została przedstawiona w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Lista nadawców, którzy nie złożyli sprawozdań finansowych przedstawiona została w Załączniku Nr 8.

2.6. Rozwój rynku telewizji kablowej

Postępowanie dotyczące udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu w sieciach telewizji kablowej

W 2006 roku do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wpłynęły 32 wnioski o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów w sieciach telewizji kablowej i 8 wniosków o rozszerzenie koncesji o kolejne sieci telewizji kablowej.

Przewodniczący KRRiT wydał 41 koncesji na rozpowszechnianie programów w sieciach kablowych. Koncesje otrzymały:

- 25 osób fizycznych;
- 9 spółek z ograniczoną odpowiedzialnością;
- 4 spółdzielnie mieszkaniowe;
- 1 dom kultury;
- 1 stowarzyszenie;
- 1 fundacja.

Wykaz koncesji kablowych wydanych w 2006 roku oraz wykaz decyzji koncesyjnych z 2006 roku odnośnie telewizji kablowej znajduje się w Załączniku nr 9.

Uniwersalny charakter programu występuje w 23 koncesjach, wyspecjalizowany – informacyjno-publicystyczny w 18 koncesjach. Minimalny, średni czas nadawania programu w sieciach kablowych to 1 godzina na tydzień. Najdłuższy czas nadawania programu to 17 godzin na dobę, zaś najkrótszy 30 minut na tydzień.

Zmiany decyzji koncesyjnych na rozpowszechnianie programu w sieciach telewizji kablowej

Przewodniczący KRRiT wydał na podstawie uchwał Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji następujące decyzje:

- 6 decyzji dotyczących rozszerzenia koncesji o kolejne sieci kablowe;
- 4 decyzje w sprawie umorzenia postępowania;
- 12 decyzji w sprawie uchylenia koncesji;
- 46 decyzji w sprawie zmiany treści koncesji;
- 3 decyzje w sprawie cofnięcia koncesji;
- 3 decyzje dotyczące wyrażenia zgody na zawieszenie rozpowszechniania programu;
- 4 decyzje w sprawie odmowy wydania zgody;
- 2 decyzje w sprawie odmowy udzielenia koncesji;
- 1 decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji.

Rejestracja programów rozprowadzanych w sieciach kablowych

Obecnie zarejestrowanych, tj. wpisanych do rejestru Przewodniczącego KRRiT, obejmującego programy rozprowadzane w sieciach telewizji kablowej, jest ponad 600 operatorów. Operatorzy ci zarządzają art. 4,5 mln gniazd abonenckich, a ich możliwości szacuje się na art. 7 mln. Liczba gospodarstw domowych w Polsce wynosi art. 13 mln, z czego prawie 2,5 mln korzysta z indywidualnych zestawów do odbioru telewizji satelitarnej. Łącznie dostęp do programów satelitarnych ma więc prawie 50 % ludności naszego kraju.

W okresie od 1 stycznia 2006 roku do 31 grudnia 2006 roku do Przewodniczącego KRRiT wpłynęło 394 zgłoszeń o wpis do rejestru programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej. Na ich podstawie Przewodniczący KRRiT wydał 350 postanowień o wpisie do rejestru programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej. Od początku prowadzenia rejestru wydanych zostało 5537 postanowień o wpisie do rejestru programów rozprowadzanych w sieciach telewizji kablowej.

Obecnie można uzyskać wpis na ponad 400 programów dostępnych drogą satelitarną lub w sieciach telewizji kablowych, z czego ponad 50 emitowanych jest w języku polskim.

W 2006 roku w zgłoszeniach o rejestrację pojawiły się nowe programy dostępne drogą satelitarną, koncesjonowane przez KRRiT:

- Superstacja;
- TVP Sport (Telewizja Polska SA);
- TVP Rozrywka (Telewizja Polska SA);

a także programy rozpowszechniane na podstawie koncesji wydanych przez regulatorów zagranicznych:

- Al Jazeera International (Londyn);
- AXN Crime25 (Londyn);
- AXN Sci-Fi 25 (Londyn);
- Comedy Central (Londyn).

III. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI PROGRAMOWEJ NADAWCÓW

Ustawowym zadaniem Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji jest sprawowanie kontroli nad działalnością programową nadawców, włączając w to kontrolę wyemitowanych programów, audycji i innych przekazów pod kątem ich zgodności z ustawą o radiofonii i telewizji, postanowieniami koncesji i innymi regulacjami prawnymi odnoszącymi się do sfery działania mediów elektronicznych. Kontrola ta odbywa się w granicach określonych obowiązującym prawem oraz w poszanowaniu zasady nie naruszania prawa nadawców do samodzielnego kształtowania programów.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji podejmuje działania kontrolne zarówno wobec nadawców publicznych, jak i koncesjonowanych. Media publiczne sprawdzane są pod kątem realizacji szczególnych zadań i powinności określonych w art. 21 i 25 ustawy o radiofonii i telewizji, natomiast celem kontroli nadawców koncesjonowanych jest sprawdzenie czy i w jakim stopniu wywiązują się oni z wypełniania obowiązków programowych określonych w koncesji.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kontroluje także realizację wymagań ustawowych, które obowiązują zarówno nadawców publicznych jak i koncesjonowanych. Kontrolą objęte są następujące obowiązki ustawowe nadawców:

- udział w wymaganym wymiarze utworów i audycji określonych w art. 15 ust. 2, art. 15 ust. 1 i 3 oraz art. 15a ustawy o radiofonii i telewizji;
- przestrzeganie przez nadawców przepisów chroniących małoletnich (art. 18 ust. 4, 5a, 5b ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzenie KRRiT z dnia 23 czerwca 2005 roku)³⁷;
- respektowanie przez nadawców art. 18 ust. 1-3 ustawy o radiofonii i telewizji (tj. zakazu propagowania w audycjach i innych przekazach działań sprzecznych z prawem i z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, w szczególności treści dyskryminujących ze względu na rasę, płeć lub narodowość; obowiązku szanowania przekonań religijnych odbiorców, a zwłaszcza chrześcijańskiego systemu wartości; zakazu sprzyjania zachowaniom zagrażającym zdrowiu lub bezpieczeństwu oraz zachowaniom zagrażającym środowisku naturalnemu).

Stałymi narzędziami kontroli programów nadawców publicznych i koncesjonowanych są sprawozdania nadawców z rocznej działalności programowej oraz prowadzony przez KRRiT monitoring.

³⁷ Rozporządzenie w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi (Dz.U. Nr 130 z dnia 15 lipca 2005 roku, poz. 1089).

3.1. Kontrola nadawców publicznych pod kątem realizacji ustawowych zadań i powinności

W 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przeprowadziła analizę sprawozdań z rocznej działalności programowej wszystkich nadawców publicznych – radiowych i telewizyjnych, badając następujące kwestie szczegółowe:

- strukturę gatunkową programów w rocznym czasie emisji, odzwierciedlającą sposób realizacji zadań radiofonii i telewizji (art. 1 ust. 1 ustawy) oraz sposób realizacji misji publicznej (art. 21. ust. 1);
- udział w programach audycji realizujących szczególne powinności mediów publicznych określone w ustawie o radiofonii i telewizji, tj. audycji służących umacnianiu rodziny, kształtowaniu postaw prozdrowotnych i zwalczaniu patologii społecznych (art. 21 ust. 2 pkt. 7, 7a, 8);
- udział w programach audycji uwzględniających potrzeby mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym, w tym emitowanie programów informacyjnych w językach mniejszości narodowych i etnicznych oraz języku regionalnym (art. 21 ust. 1a pkt 8a);
- udział w programach audycji oświatowych dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych, odpowiadających wymogom zawartym w szkolnych programach nauczania, tworzonych na podstawie porozumień zawieranych między ministrem edukacji narodowej oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji (art. 25 ust. 2-5);
- udział utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim w łącznym czasie nadawania utworów słowno-muzycznych w programie (art. 15 ust. 2);
oraz w odniesieniu do nadawców telewizyjnych:
- udział w programie audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim (art. 15 ust. 1);
- udział w programie audycji europejskich (art. 15 ust. 3);
- udział w programie audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych (art. 15a ust. 1).

Z przeprowadzonej przez KRRiT kontroli w ww. zakresie wynikają przedstawione poniżej wnioski.

Radio publiczne

Polskie Radio SA

W 2006 roku Polskie Radio SA nadawało cztery programy ogólnokrajowe oraz program dla słuchaczy za granicą – Radio Polonia.

W 2006 roku w czterech programach ogólnokrajowych łącznie wyemitowano 35 040 godzin programu. W warstwie słownej najczęściej miejsca zajęły audycje publicystyczne – 14,7% łącznego czasu emisji czterech programów (średnio 99 godz. w tygodniu) oraz audycje informacyjne – 7,5% (średnio 50,3 godz. w tygodniu). Nadawano także audycje edukacyjne i poradnicze – 3,8% (średnio 26 godz. w tygodniu), literackie – 3,2% (21 godz.), sportowe – 1,8% (11,9 godz.), religijne – 1,1% (7,4 godz.), rozrywkowe – 1,1% (7,6 godz.) oraz dla dzieci i młodzieży – 0,8% (5,4 godz.). Muzyka zajęła ponad połowę

(58,1%, średnio 392 godz. w tygodniu) ogólnej liczby godzin emisji czterech programów Polskiego Radia, z tego muzyka poważna – 15,2% (103 godz. tygodniowo), muzyka ludowa – 2% (13 godz. tygodniowo), pozostała – 40,9% (276 godzin tygodniowo).

W Radiu Polonia nadano w 2006 roku 11 498 godzin programu (średnio na wszystkich użytkowanych częstotliwościach 31,5 godz. na dobę), w siedmiu językach: polskim, angielskim, rosyjskim, białoruskim, ukraińskim, niemieckim i esperanto. Dominowały audycje publicystyczne (42% rocznego programu) i informacyjne (24%). Muzyka stanowiła jedynie 15% rocznego programu. Radio Polonia kontynuowało misję programu dla zagranicy, informując o ważnych wydarzeniach w Polsce, założeniach polskiej polityki zagranicznej, rozwoju gospodarczym kraju i kulturze, uczestnictwie Polski w strukturach europejskich art. Rozpoczęto emisję nowych audycji w języku polskim i białoruskim, adresowanych do Polaków mieszkających na Białorusi.

Wszystkie programy ogólnokrajowe nadawane były przez całą dobę. Program 1 miał charakter uniwersalny i był głównym kanałem informacyjnym Polskiego Radia, Program 2 – charakter wyspecjalizowany muzyczno-literacki, z zadaniem prezentacji na antenie muzyki poważnej i literatury i edukowania odbiorców w tym zakresie, Program 3 – charakter informacyjno-rozrywkowy, program Radia BIS – charakter młodzieżowo-poznawczy, adresowany głównie do młodszych słuchaczy. Programy te tworzyły uzupełniającą się ofertę programową dla odbiorców.

Charakter programów ogólnokrajowych radia publicznego, w tym zwłaszcza Programu 1 i Programu 2, jest od dłuższego czasu ustalony. Niemniej, od połowy 2006 roku wprowadzono modyfikacje w układach ramowych tych programów, polegające art. na poszerzeniu (głównie w Programie 1 PR) oferty nadawanych audycji publicystycznych i wzmocnieniu tym samym komentatorskiej i opiniotwórczej roli radia publicznego. W Programie 1 zarezerwowano ponadto korzystne godzinowo pasma dla reportażu. W Programie 2 z kolei zwiększono wymiar nadawanych audycji literackich i audycji publicystyki kulturalnej.

Stałym zjawiskiem w ostatnich kilku latach jest zwiększający się udział muzyki w programach radia publicznego. W programach ogólnokrajowych Polskiego Radia SA udział ten wzrósł z 43,4% średnio w programie w 2002 roku do 58% w 2006 roku, czyli aż o 14 pkt. proc. Odpowiednio do tego zmniejszył się średni udział słowa w programach PR SA – z 54,5% (bez autopromocji i elementów płatnych) w 2002 roku do 39,9% w 2006 roku. Tak znaczny wzrost udziału muzyki i spadku udziału słowa w programach ogólnokrajowych Polskiego Radia SA w ciągu ostatnich lat wynika przede wszystkim z trudności w ich finansowaniu, tj. ze zmniejszania się wpływów z opłat abonamentowych. Trudności finansowe pociągają za sobą konieczność obniżania udziału audycji słownych, w tym zwłaszcza gatunków kosztownych, jak spektakle teatralne, audycje edukacyjne czy reportaże.

W związku z art. 21 ust. 2 pkt. 7, 7a, 8 Polskie Radio SA nadawało w trzech programach: Programie 1, Programie 3 i w Radiu BIS audycje służące umacnianiu rodziny, kształtowaniu postaw prozdrowotnych i zwalczaniu patologii społecznych. Audycje te stanowiły 2,5% łącznego czasu emisji czterech programów Polskiego Radia (średnio 16,7 godz. w tygodniu). Najwięcej czasu na ich emisję przeznaczył Program 1 PR.

Polskie Radio SA wywiązywało się także z obowiązku nadawania w programie audycji oświatowych dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych (art. 25 ust. 2 -5). W 2006 roku, na podstawie porozumienia zawartego z Ministerstwem Edukacji Narodowej, nadało w programach ogólnokrajowych 101 godzin takich audycji.

Ze względu na ogólnokrajowy zasięg rozpowszechnianych programów Polskie Radio SA nie nadawało natomiast audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych

zamieszkujących poszczególne regiony kraju oraz dla społeczności posługującej się językiem regionalnym, w językach tych mniejszości i społeczności. Zgodnie z ustawą (art. 21 ust. 1a pkt 8a) Polskie Radio SA uwzględnia jednak potrzeby tych grup nadając w języku polskim audycje publicystyczne i reportaże na ich temat. W 2006 roku w czterech programach ogólnokrajowych nadano łącznie 420 godzin audycji o mniejszościach narodowych i etnicznych zamieszkujących w Polsce.

KRRiT kontrolowała także realizację w programach Polskiego Radia SA wymogu przeznaczania co najmniej 33% kwartalnego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory słowno-muzyczne wykonywane w języku polskim (art. 15 ust. 2). Polskie Radio SA wywiązywało się w pełni z tego obowiązku w trzech programach: w Radiu Polonia, w którym nadawano wyłącznie utwory słowno-muzyczne w języku polskim; w Programie 1, w którym udział tych utworów był znacznie wyższy od minimum określonego w ustawie i wynosił w poszczególnych kwartałach 2006 roku około 58%-60%; oraz w Programie 3. Nie zrealizowano natomiast wymaganego udziału omawianych utworów w jednym kwartale 2006 roku w Radiu BIS (ich udział był niższy od wymaganego o 2 pkt. proc.) oraz przez trzy kwartały w Programie 2 (w poszczególnych kwartałach udział był niższy od wymaganego o 1,4-7 pkt. proc.). W przypadku Programu 2 PR brak realizacji omawianego artykułu ustawy jest konsekwencją zadań i charakteru programu, tj. faktu, że prezentuje on niemal wyłącznie utwory słowno-muzyczne z dziedziny muzyki poważnej, wykonywane z zasady w językach oryginału i należące do kultury wielu krajów. W tej sytuacji trudno jest uzyskać w Programie 2 PR wymagany w ustawie – w przypadku programu tak sprofilowanego relatywnie wysoki – udział utworów słowno-muzycznych w języku polskim. Ustawodawca nie przewidział jednak możliwości zmniejszenia udziału tych utworów w programach wyspecjalizowanych, takich jak Program 2 Polskiego Radia.

Rozgłośnie regionalne radia publicznego

W 2006 działało 17 rozgłośni regionalnych radia publicznego. Trzy z nich oprócz programu regionalnego rozpowszechniały ponadto programy miejskie: Radio Wrocław nadawało we Wrocławiu program pn. RAM, Radio Koszalin – program miejski w Słupsku, Radio Zachód – programy miejskie w Zielonej Górze i Gorzowie Wielkopolskim.

Programy rozgłośni były różnorodne gatunkowo. Najwięcej miejsca, oprócz muzyki, zajmowały w nich audycje informacyjne (średnio w 17 rozgłosniach 13% rocznego czasu emisji, tj. 21,8 godz. w tygodniu), publicystyczne (8,8%, tj. 14,8 godz. w tygodniu) i edukacyjno-poradnicze (6,1%, tj. 10 godz. w tygodniu). Pozostałe rodzaje audycji: sportowe, literackie, religijne, rozrywkowe, dla dzieci i młodzieży, dla mniejszości narodowych i etnicznych – zajmowały (średnio w 17 rozgłosniach) od 0,5% do 2,7% rocznego czasu emisji (tj. od 50 min. do 4,5 godz. w tygodniu). Muzyka – średnio w 17 rozgłosniach – stanowiła ponad połowę (58,7%) rocznego czasu emisji (tj. 98,6 godz. w tygodniu, 14 godz. na dobę). Ważnym elementem programów była tematyka regionalna – zajmowała ona w poszczególnych rozgłosniach od 19% (Radio Szczecin) do 45% (Radio Rzeszów) rocznego czasu emisji programu (tj. średnio od 32 godz. do 76 godz. w tygodniu).

Podobnie jak w programach Polskiego Radia SA, również w programach rozgłośni regionalnych nastąpił w ostatnich latach znaczny wzrost udziału muzyki w programach – biorąc pod uwagę dane średnie dla 17 rozgłośni, jej udział wzrósł z 48,4% w 2002 roku do 58,7% w 2006 roku, czyli o 10 pkt. proc. Zwiększenie udziału muzyki w programie odnotowano we wszystkich rozgłosniach, choć było ono zróżnicowane – w poszczególnych rozgłosniach wzrost wyniósł w wymienionym okresie od 4 do 25 pkt. proc.

W programach miejskich nadawanych przez rozgłośnie dominowały audycje informacyjne (stanowiące średnio w czterech programach 10,5% rocznego czasu nadawania,

tj. 17 godzin w tygodniu) oraz muzyka, zajmująca średnio ponad trzy czwarte (78,8%) rocznego czasu emisji (tj. 132 godziny w tygodniu, 19 godz. na dobę). Tematyka miejska zajmowała średnio 18% rocznego czasu nadawania (tj. 30 godz. w tygodniu).

Wszystkie rozgłośnie regionalne realizowały w 2006 roku powinności określone w art. 21 ust. 2 pkt. 7, 7a, 8 ustawy o radiofonii i telewizji, nadając audycje służące umacnianiu rodziny, kształtowaniu postaw prozdrowotnych i zwalczaniu patologii społecznych. Na audycje te przeznaczano średnio (w 17 rozgłoszeniach łącznie) 3% rocznego czasu emisji, tj. średnio (w jednej rozgłoszeniu) 5 godzin w tygodniu. Wymieniona problematyka była obecna przede wszystkim w audycjach publicystycznych, edukacyjno-poradniczych oraz reportażach. Podobnie jak w latach ubiegłych, najwięcej czasu przeznaczyły rozgłośnie na audycje kształtujące postawy prozdrowotne. Omawiane audycje były nadawane również w programach miejskich.

W 2006 roku rozgłośnie regionalne nie nadawały audycji oświatowych dla szkół, z powodu braku odpowiednich porozumień zawieranych w tej sprawie z nadawcami przez Ministerstwo Edukacji Narodowej (art. 25 ust. 5 ustawy o radiofonii i telewizji). Rozgłośnie tworzyły natomiast, w ramach własnych środków, różnotematyczne audycje edukacyjne.

Audycje dla mniejszości narodowych i etnicznych oraz dla społeczności posługującej się językiem regionalnym były nadawane w programach 13 rozgłoszeń regionalnych, działających na obszarach zamieszkiwanych przez te mniejszości. Dziesięć rozgłoszeń nadawało audycje w językach mniejszości oraz w języku polskim, trzy – tylko w języku polskim. Najwięcej godzin audycji dla mniejszości narodowych i etnicznych nadały w 2006 roku Radio dla Ciebie w Warszawie (4% rocznego czasu emisji, tj. średnio 6,7 godz. w tygodniu, audycje w języku białoruskim adresowane do mniejszości białoruskiej w Polsce oraz do Białorusinów zamieszkujących obszar zasięgu nadawania RdC z nadajnika w Łosicach), Radio Białystok (3,4% rocznego czasu emisji, średnio 5,7 godz. w tygodniu, audycje dla mniejszości białoruskiej, ukraińskiej i litewskiej) oraz Radio Olsztyn (2,6% rocznego czasu nadawania, średnio 4,4 godz. w tygodniu, audycje dla mniejszości ukraińskiej i niemieckiej).

KRRiT kontrolowała ponadto regionalne i miejskie programy rozgłoszeń radia publicznego pod kątem realizacji art. 15 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji. Wszystkie rozgłośnie wywiązywały się w 2006 roku z obowiązku zapewnienia w programie regionalnym odpowiedniej proporcji utworów słowno-muzycznych w języku polskim. W jednej ze stacji (Radio Białystok) nadawano te utwory w znacznie większym wymiarze niż stanowi ustawa (w poszczególnych kwartałach od 58% do 61%); dwie stacje (Radio Szczecin i Radio dla Ciebie) zapewniały jedynie ustawowe minimum w tym zakresie, pozostałe – przekraczały to minimum w różnym stopniu, od 1 pkt. proc. (Radio Łódź, Radio Koszalin, Radio PiK) do 12 pkt. proc. (Radio Wrocław). W programach miejskich także realizowano omawiane wymagania ustawy. Udział utworów słowno-muzycznych w języku polskim był w trzech programach równy ustawowemu minimum, w jednym (program w Słupsku) o kilkanaście pkt. proc. wyższy.

Szczegółowe wyniki przeprowadzonych analiz w zakresie działalności programowej PR SA i rozgłoszeń regionalnych zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Telewizja publiczna

Telewizja Polska SA rozpowszechniała w 2006 roku dwa naziemne programy ogólnokrajowe: Program 1 i Program 2 TVP, 16 programów regionalnych o wspólnej nazwie TVP 3 Regionalna, program satelitarny dla odbiorców za granicą w języku polskim – TV Polonia oraz satelitarny program wyspecjalizowany rozpowszechniany na podstawie koncesji – TVP Kultura. W 2007 roku oferta programowa TVP SA poszerzy się o kolejne satelitarne programy wyspecjalizowane, bowiem w ostatnim kwartale 2006 roku TVP SA otrzymała koncesje na dwa programy: TVP Sport i TVP Rozrywka, w lutym 2007 – koncesję na program TVP Historia, w przygotowywaniu jest koncesja na program TVP Film.

W 2006 roku TVP SA wyemitowała w obu naziemnych programach ogólnokrajowych łącznie 15 157,5 godziny programu, z czego w Programie 1 TVP – 7701 godzin, w Programie 2 – o 244 godziny mniej, tj. 7456,5 godziny (w tym 172,8 godziny, tj. 2,3% czasu emisji, zajęło pasmo rozłączone, w którym nadawano programy 16 oddziałów terenowych TVP SA).

Średni dobowy czas emisji obu programów był zbliżony – w Programie 1 TVP wynosił 21 godzin 6 minut, w Programie 2 – 20 godzin 24 minuty. W porównaniu z 2005 rokiem dobowy czas emisji każdego z programów wzrósł o około pół godziny. Audycje premierowe stanowiły w 2006 roku dwie trzecie lub blisko dwie trzecie rocznego czasu emisji (Program 1 TVP – 65,7%, Program 2 TVP – 62,5%).

Oba programy ogólnokrajowe TVP SA miały charakter uniwersalny. Były różnorodne gatunkowo: zawierały audycje informacyjne, publicystyczne, edukacyjno-poradnicze, sportowe, rozrywkowe, religijne, muzyczne z muzyką poważną i rozrywkową, spektakle teatralne, filmy fabularne i dokumentalne oraz reportaże. Struktura gatunkowa obu programów jest od dłuższego czasu stała – obserwowane zmiany proporcji udziału poszczególnych rodzajów audycji są niewielkie. Program 1 i Program 2 TVP tworzą ofertę komplementarną – tzn. treści i formy występujące w jednym z programów w mniejszym wymiarze godzinowym są na ogół kompensowane wyższym ich wymiarem w drugim. Dopiero więc łączna zawartość obu programów daje pełny obraz oferty ogólnokrajowej TVP SA.

W 2006 roku audycje informacyjne zajęły 6,2% łącznego czasu emisji obu programów ogólnokrajowych TVP (średnio 18,2 godz. w tygodniu), audycje publicystyczne – 9,3% (średnio 27 godz.), film dokumentalny – 7,3% (średnio 21,2 godz.), audycje edukacyjne i poradnicze, inne niż filmy dokumentalne – 5,5% (średnio 15,8 godz.), audycje sportowe – 5,1% (średnio 14,8 godz.), religijne – 1,6% (średnio 4,8 godz.), widowiska teatralne – 0,4% (średnio 1 godz.), muzyka poważna – 0,4% (średnio 1,1 godz.), muzyka rozrywkowa – 3,5% (średnio 10,3 godz.), audycje rozrywkowe – 4,6% (średnio 13,3 godz.), film fabularny – 42,7% łącznego czasu emisji obu programów w ciągu roku (w obu programach łącznie średnio 124,5 godz. w tygodniu).

Oddziały terenowe TVP wyemitowały w 2006 roku łącznie 119 688,4 godzin programu; każdy z oddziałów nadał więc średnio 7480 godzin programu rocznie i 20,5 godziny programu na dobę. W dobowym czasie emisji średnio nieco ponad 4 godziny zajmowały programy tworzone, rozpowszechniane przez każdy z oddziałów terenowych z osobna, w ramach tzw. pasm rozłączonych TVP 3. W pozostałym dobowym czasie nadawania emitowany był program wspólny, pod nazwą TVP 3 Regionalna.

W obu „częściach” programów nadawanych przez oddziały – tj. zarówno we własnych programach regionalnych jak i w paśmie wspólnym TVP 3 Regionalna – dominowały audycje informacyjne i publicystyczne. Zajmowały one średnio blisko połowę (48%) czasu emisji programów regionalnych i ponad połowę (53,7%) czasu emisji pasma

wspólnego. Ze względu na tak znaczną przewagę wymienionych audycji programy nadawane przez oddziały terenowe TVP można określić jako informacyjno-publicystyczne. Ten podstawowy „trzon” programu uzupełniany był przez różnorodne audycje. W programach regionalnych były to audycje sportowe (12,9% rocznego czasu nadawania), filmy dokumentalne, telenowele dokumentalne i reportaże (8,5% rocznego czasu), audycje edukacyjne (3,9%) i poradnicze (3,4%), religijne (3,4%), muzyka rozrywkowa (3,5%); minimalny udział miały też filmy fabularne: animowane i seriale (0,8%) oraz muzyka poważna (0,4%). W programach 7 oddziałów w ramach audycji religijnych nadawano audycje dla innych wyznań chrześcijańskich niż katolickie.

W paśmie wspólnym TVP 3 Regionalna nadawane były wszystkie wymienione wyżej rodzaje audycji, ale w innych proporcjach niż w programach regionalnych. 11,4% rocznego czasu emisji tego pasma zajęły filmy fabularne, także 13% - filmy dokumentalne, popularnonaukowe i reportaże, blisko 6% - audycje sportowe, 2% - audycje religijne, po 1% - audycje rozrywkowe, edukacyjne i poradnicze, w minimalnym wymiarze – muzyka rozrywkowa (0,2%) i muzyka poważna (0,03% rocznego czasu nadawania).

W 2006 roku kontynuowano proces przekształcania programu TVP 3 Regionalna w program o charakterze informacyjno-publicystycznym, z rozłączeniami regionalnymi. W ubiegłym roku przebudowano głównie zawartość pasm wspólnych. Zwiększył się w nich udział audycji publicystycznych, w których komentowano wydarzenia polityczne i społeczne.

W programie satelitarnym TV Polonia dla Polaków za granicą nadano w 2006 roku 8760 godzin programu; był on rozpowszechniany całodobowo. Program miał charakter uniwersalny, z dużym udziałem publicystyki (19%, czyli niemal jedna piąta czasu emisji), filmu dokumentalnego (13%); nadawano w nim także muzykę poważną (1,5%) i widowiska teatralne (1,9%). Filmy fabularne, niemal w całości produkcji polskiej, zajmowały jedną czwartą rocznego programu (25,8%).

W satelitarnym wyspecjalizowanym programie TVP Kultura dominowały w 2006 roku filmy fabularne (40,8% rocznego czasu emisji), z których blisko połowę stanowiły filmy polskie (19%). Bardzo duży udział w programie miały filmy dokumentalne (18%) i muzyka poważna (8%), znaczny – audycje publicystyki kulturalnej (13,5%). Nadawano również spektakle teatralne (1%).

W okresie sprawozdawczym Telewizja Polska SA realizowała zadania i powinności mediów publicznych określone w ustawie o radiofonii i telewizji. W związku z art. 21 ust. 2 pkt. 7, 7a, 8 ustawy nadawano w Programie 1 TVP, w Programie 2 i programach regionalnych audycje służące umacnianiu rodziny, kształtowaniu postaw prozdrowotnych i zwalczaniu patologii społecznych. W obu programach ogólnokrajowych audycje te zajęły 10,6% łącznego czasu emisji programów (tj. średnio 30,8 godz. w tygodniu). Najwięcej czasu poświęcono promocji rodziny. Nadawano także audycje służące rozwojowi kultury, nauki i oświaty (art. 21 ust. 2 pkt 5 ustawy).

TVP SA wywiązywała się także systematycznie w nadawanych programach z obowiązku przeznaczania co najmniej 33% kwartalnego czasu nadawania w programie utworów słowno-muzycznych na utwory słowno-muzyczne wykonywane w języku polskim (art. 15 ust. 2 ustawy). Z analizy sprawozdań nadawcy wynika, że zarówno w obu programach ogólnokrajowych, jak i w programach satelitarnych TV Polonia i TVP Kultura udział utworów słowno-muzycznych w języku polskim w każdym kwartale 2006 r. utrzymywał się na stabilnym poziomie około 80 procent, czyli był ponad dwukrotnie wyższy od minimum określonego w ustawie.

Oddziały terenowe TVP SA także realizowały omawiany wymóg, nadając utwory w języku polskim w wymiarze wyższym niż wymaga ustawa. Wyjątkiem był program OTV

Szczecin, w którym w jednym kwartale 2006 roku nadano o 3 pkt. proc. Mniej tych utworów niż należało.

Oddziały TVP SA terenowe tworzyły ponadto i nadawały audycje uwzględniające potrzeby mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym (art. 21 ust. 1a pkt 8a). Audycje takie nadawane były we wszystkich oddziałach w paśmie wspólnym oraz w ośmiu oddziałach w programach regionalnych.

Podsumowując, Telewizja Polska SA realizowała w 2006 roku misję publiczną oferując widzom zróżnicowane programy, dostarczające informacji, publicystyki, edukacji i rozrywki, zapewniające także uczestnictwo w kulturze i udział w wydarzeniach sportowych.

Telewizja Polska SA w rozpowszechnianych programach wypełniała też szczególne zobowiązania i powinności nadawcy publicznego, wynikające art. z artykułu 21 ust. 2, tj. w nadawanym programie służyła rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego (pkt 5), umacnianiu rodziny (pkt 7), kształtowaniu postaw prozdrowotnych (pkt 7a), zwalczaniu patologii społecznych (pkt 8). Ponadto zgodnie art. 21 ust. 1a pkt 8a uwzględniała potrzeby mniejszości narodowych i etnicznych oraz społeczności posługującej się językiem regionalnym.

Szczegółowe wyniki przeprowadzonych analiz w zakresie działalności programowej TVP SA zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

3.2. Kontrola nadawców koncesjonowanych pod kątem realizacji zadań ustawowych i programowych warunków koncesji

Programy radiowe

W 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji prowadziła monitoring koncesjonowanych programów radiowych pod kątem wypełniania przez nadawców warunków koncesji w nadawanych programach. Kontynuowano – rozpoczęty w 2004 roku – monitoring stacji radiowych o zasięgu lokalnym w układzie wojewódzkim. W 2006 roku KRRiT przeprowadziła monitoring programów rozpowszechnianych w następujących województwach: wielkopolskim, lubuskim, łódzkim. Zbadano w sumie 39 programów, w tym w województwie wielkopolskim 18 programów, w lubuskim 7 programów, w łódzkim 14 programów.

Ponadto KRRiT przeprowadziła w trybie interwencji monitoring 2 programów nadawanych poza wymienionymi województwami, tj. akademickiego Radia „ex FM” w Krakowie (obecnie „100,5 Eska Rock”) oraz ponadregionalnego programu „Radiostacja”. Efektem przeprowadzonych monitoringów jest ocena realizacji zapisów koncesji w badanych programach.

Spośród 39 programów o zasięgu lokalnym lub regionalnym (stacje diecezjalne) monitorowanych w 2006 roku w wymienionych województwach jedynie w 7 nadawcy w pełni realizowali warunki koncesji dotyczące programu (tj. w 3 programach o charakterze społeczno-religijnym nadawanych przez stacje diecezjalne lub zakonne oraz w 4 programach o charakterze uniwersalnym, nadawanych przez nadawców lokalnych nie związanych z żadną grupą kapitałową ani porozumieniem nadawców). W pozostałych 32 monitorowanych

programach stopień realizacji warunków koncesji był różny: najmniejsze niedociągnięcia w tym zakresie miały stacje działające samodzielnie nadające programy uniwersalne oraz stacje diecezjalne nadające programy o charakterze społeczno-religijnym, także działające samodzielnie.

Stacje działające w sieciach programowych z reguły naruszały warunki koncesji, poprzez zastępowanie na antenie indywidualnej nazwy programu przez nazwę wspólną dla całej sieci, niewywiązywanie się z obowiązku nadawania audycji o tematyce lokalnej bądź nadawanie jej w zbyt małym wymiarze. Ponadto tematyka lokalna realizowana była często poprzez bardzo wąski zakres przedstawianych informacji, umieszczana w niekorzystnych pasmach czasowych, jej miejsce w programie było ściśle reglamentowane, uniemożliwiające kontakt z lokalną społecznością.

Szczegółowe wyniki monitoringu radiowych stacji koncesjonowanych o zasięgu lokalnym, zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

W 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji na podstawie sprawozdań nadesłanych przez nadawców przeprowadziła kontrolę 230 koncesjonowanych programów radiowych pod kątem przeznaczania co najmniej 33% kwartalnego czasu nadawania utworów słowno-muzycznych w programach na utwory słowno-muzyczne wykonywane w języku polskim (art. 15 ust. 2 ustawy). Analiza wykazała, że w omawianym zakresie zaszła w porównaniu z 2005 rokiem znaczna poprawa. W 2006 roku niemal wszyscy monitorowani nadawcy nadawali utwory w języku polskim w wymaganej proporcji. Udział tych utworów okazał się niższy od wymaganego jedynie w dwóch programach, przez jeden kwartał roku: w Radiu Eska Łomża i w Akademickim Radiu INDEX z Zielonej Góry (w obu programach udział był za niski o 2 pkt. proc.).

Jednocześnie w 45 programach radiowych (tj. w jednej piątej wszystkich radiowych programów koncesjonowanych) przekraczano wymagany próg udziału utworów w języku polskim co najmniej o kilkanaście punktów procentowych, w tym w kilku programach społeczno-religijnych (art. Radio Maryja, Program Radia Jasna Góra, Ain Karim – Radio Skomielna Czarna, Beskidzkie Radio Katolickie, Radio Diecezji Kaliskiej, Rozgłośnia Archidiecezji Przemyskiej, Radio Diecezji Pelplińskiej, Katolickie Radio FIAT, Radio Niepokalanów) oraz w kilku lokalnych (np. Radio ALEX w Zakopanem, Radio Opatów) udział ten wynosił systematycznie art. 70%-80%. Świadczy to o tym, że nadawcy tych programów budują ofertę muzyczną stacji na bazie utworów polskich i promują te utwory w nadawanych programach. W dwóch programach: w Radiu WAWA i w Katolickim Radiu Zbrosza Duża – nadawane były wyłącznie utwory słowno-muzyczne w języku polskim.

Szczegółowe wyniki analizy dotyczące realizacji przez koncesjonowanych nadawców radiowych przepisu art. 15 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Programy telewizyjne

W 2006 roku KRRiT przeprowadziła monitoring (každorazowo na próbie jednego tygodnia) 11 programów telewizyjnych, w tym 4 programów ogólnokrajowych lub ponadregionalnych rozpowszechnianych naziemnie (Polsat, TVN, PULS, TV4), 6 programów naziemnych o zasięgu lokalnym (Odra – Głogów, Legnica, Lubin; Odra-Świdnica, Wrocław,

Opole; Odra-Gorzów Wielkopolski; Odra-Zielona Góra; Odra-Jelenia Góra; Studio Lubań-Bolesławiec) oraz jednego programu satelitarnego (4fun.tv) pod kątem realizacji warunków koncesji. Monitoring wykazał, że w programach Polsat, TVN, TV4, PULS oraz 4fun.tv warunki koncesji były realizowane. Natomiast wymienione wyżej programy naziemne o zasięgu lokalnym naruszały warunki koncesji. Ponadto nadawca trzech z tych programów (Odra-Gorzów Wlkp., Odra-Zielona Góra, Odra-Jelenia Góra), spółka Telewizja Odra Sp. z o.o., naruszył art. 20 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji i przepisy rozporządzenia KRRiT z dnia 6 lipca 2000 r. w sprawie sposobów utrwalania i przechowywania przez nadawców audycji, reklam i innych przekazów, nie utrwalając zapisu programu w wymagany sposób i nadsyłając nagranie programu do monitoringu dopiero po powtórnym wezwaniu przez KRRiT.

Szczegółowe wyniki monitoringu 11 programów telewizyjnych zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

W 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji kontrolowała również realizację art. 15 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji (udział utworów słowno-muzycznych wykonywanych w języku polskim). Kontrolą objęto łącznie 41 programów, w tym 4 programy ogólnokrajowe lub ponadregionalne, 7 programów lokalnych i 30 programów satelitarnych. Zgodnie z ustawą, kontrola przeprowadzona została oddzielnie dla poszczególnych kwartałów. Podstawą kontroli były dane sprawozdawcze uzyskane od nadawców.

Kontrola wykazała, że z obowiązku określonego w art. 15 ust. 2 ustawy wywiązywała się większość nadawców telewizyjnych programów koncesjonowanych, w tym w trzech programach naziemnych (Polsat, TVN, PULS) oraz w kilku satelitarnych (art. Telewizja Trwam, Polsat 2) udział utworów w języku polskim przekraczał znacznie i systematycznie wymagania ustawy. W czterech programach satelitarnych nadawano wyłącznie utwory w języku polskim.

Jedynie w siedmiu programach satelitarnych nie realizowano wymogów art. 15 ust. 2 ustawy – przez jeden, dwa lub trzy kwartały 2006 roku (TVN 7 – w jednym kwartale udział ten wyniósł 0%; Polsat Sport – w jednym kwartale udział za niski o 7 pkt. proc.; Canal + Polska – przez dwa kwartały udział za niski o 7-8 pkt. proc.; Canal + Niebieski – przez trzy kwartały udział utworów w języku polskim wynosił 3%-10%, w czwartym wzrósł do 91%; TVN Gra – przez trzy kwartały udział omawianych utworów wynosił 18%-22%, w czwartym 51%; ZigZap – przez trzy kwartały udział w wysokości 18-24%, w czwartym 54%; MiniMini – przez trzy kwartały udział w wysokości 0-10%, w pierwszym kwartale roku – 100%).

Szczegółowe wyniki kontroli realizacji przez koncesjonowanych nadawców telewizyjnych przepisu art. 15 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

W 2006 r. KRRiT kontrolowała również, czy nadawcy telewizyjni realizowali obowiązek nadawania odpowiednich kwot audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim, audycji europejskich i audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych (art. 15 ust. 1, 3, art. 15a ust.1). Instrumentem do kontrolowania tych kwot były wyciągi z prowadzonych przez nadawców ewidencji czasu nadawania wymienionych audycji w programach. Do prowadzenia takiej ewidencji zobowiązuje nadawców programów

telewizyjnych ustawa o radiofonii i telewizji (art. 15a ust. 2) i rozporządzenie wydane na tej podstawie przez KRRiT 20 września 2005 roku³⁸. Kontroli podlegają wszystkie programy telewizyjne, rozpowszechniane w sposób naziemny, satelitarny i kablowy (na koniec grudnia 2006 roku było 268 takich programów).

2006 rok był pierwszym pełnym rokiem obowiązywania rozporządzenia. W okresie tym KRRiT prowadziła z nadawcami intensywne konsultacje w sprawie sposobu kwalifikowania audycji do poszczególnych kategorii ustawowych, sposobu interpretowania przepisów art. 4 pkt 1c, 5a, 12, 13 oraz art. 15 b ustawy o radiofonii i telewizji³⁹.

KRRiT sprawdzała wyciągi z ewidencji pod kątem prawidłowości kwalifikowania audycji do poszczególnych kategorii ustawowych; sporządzano listy audycji błędnie zakwalifikowanych. KRRiT informowała nadawców o nieprawidłowościach i prosiła o skorygowanie wskazanych błędów.

Wyciągi z ewidencji skontrolowanych programów wskazują, że błędem najczęściej popełnianym przez nadawców było kwalifikowanie audycji wytworzonych przez tychże nadawców do kategorii audycji wytworzonych przez producentów niezależnych oraz błędny sposób kwalifikowania audycji europejskich, nie uwzględniający wyłączeń ustawowych (serwisy informacyjne, transmisje i teleturnieje). Ponadto nadawcy niejednokrotnie błędnie kwalifikowali audycje wytworzone na zagranicznych licencjach jako audycje wytworzone pierwotnie w języku polskim. Kolejnym często popełnianym błędem było zaliczanie przez nadawców do czasu nadawania audycji europejskich audycji nie spełniających kryteriów art. 15b ust. 2-5 ustawy lub audycji, co do których nie było wiadomo, czy spełniają te kryteria.

KRRiT kontynuuje sprawdzanie wyciągów z ewidencji i wyjaśnianie wszelkich wątpliwości z nadawcami, w związku z czym nie przedstawia w niniejszym „Sprawozdaniu” danych o realizacji w 2006 roku przez nadawców telewizyjnych wymaganych kwot audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim i audycji europejskich.

Ponadto KRRiT, biorąc pod uwagę przedstawione wyżej trudności nadawców, prowadzi analizę rozporządzenia w celu uproszczenia sposobu prowadzenia ewidencji, o której mowa.

³⁸ Rozporządzenie określa między innymi sposób prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu nadawania audycji, czas przechowywania ewidencji, dane o terminie rozpowszechnienia audycji, rzeczywisty czas trwania audycji, tytuł i rodzaj audycji, nazwę producenta audycji, rok produkcji audycji, nazwy współproducentów audycji, nazwę państwa, w którym zamieszkuje zespół twórczy, nazwy współproducentów, język pierwotnej rejestracji, pierwotny język scenariusz. Rozporządzenie KRRiT z dnia 20 września 2005 r. w sprawie sposobu prowadzenia przez nadawcę ewidencji czasu nadawania audycji wytworzonych pierwotnie w języku polskim, audycji europejskich i audycji europejskich wytworzonych przez producentów niezależnych oraz czasu jej przechowywania (Dz. U. Nr 201 poz. 1676).

³⁹ Nadawcy (głównie nadawcy programów rozpowszechnianych w sieciach kablowych) informowali o kłopotach, wynikających z konieczności prowadzenia ewidencji, między innymi finansowych. Zgłaszali również trudności w zdobywaniu informacji wymaganych w art. 15 b ustawy o radiofonii i telewizji, na przykład nazwy państw, w których mają siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania współproducentów kontrolujący współprodukcję audycji. Informacji takich nie posiadali ani dystrybutorzy, ani producenci audycji.

3.3. Kontrola w zakresie art. 18 ust. 4-6 ustawy o radiofonii i telewizji oraz działania KRRiT na rzecz ochrony małoletnich

W roku sprawozdawczym KRRiT systematycznie prowadziła prace nad kontrolą przestrzegania przez nadawców przepisów chroniących małoletnich⁴⁰. KRRiT była zobligowana do szczególnego zajęcia się tym tematem uchwałą Senatu RP z 24 maja 2006 roku. Największy nacisk KRRiT położyła na przestrzeganie przez nadawców dwóch zasad leżących u podstaw obowiązującego systemu ochrony prawnej małoletnich w mediach elektronicznych: zasady czasu chronionego oraz zasady prawidłowej kwalifikacji audycji dla poszczególnych kategorii wiekowych. Głównymi kierunkami działań podjętych w tym zakresie były: wypracowanie diagnozy sytuacji i przyjęcie stanowiska precyzującego zasady aktualnej polityki KRRiT wobec nadawców naruszających przepisy chroniące małoletnich; intensyfikacja monitoringu programów; systematyczne reagowanie na naruszenie przepisów prawa przez nadawców. Podjęto też interwencję wobec nadawcy zagranicznego nie posiadającego koncesji w Polsce, wdrażając procedurę zgodną z europejskim prawodawstwem medialnym.

Diagnoza sytuacji i przyjęcie stanowiska KRRiT z 12 września 2006 roku

W celu uzyskaniu zaktualizowanej diagnozy stanu przestrzegania przez nadawców radiowych i telewizyjnych przepisów mających na celu ochronę dzieci i młodzieży, KRRiT przeprowadziła w marcu 2006 roku tygodniowy całodobowy monitoring 4 programów telewizyjnych i 4 programów radiowych⁴¹.

Szczegółowe wyniki monitoringu 4 programów telewizyjnych i 4 radiowych w zakresie przestrzegania przepisów dot. ochrony małoletnich zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

W odniesieniu do programów radiowych monitoring potwierdził wcześniejsze informacje, iż nadawcy nie przyjęli, przewidzianego przepisami znowelizowanej ustawy o radiofonii i telewizji oraz rozporządzeniem KRRiT z 23 czerwca 2005 roku, systemu klasyfikacji audycji dla różnych kategorii wiekowych i nie realizują obowiązku poprzedzania ich zapowiedzią słowną⁴². W rezultacie małoletni słuchacze programów radiowych w Polsce

⁴⁰ Art. 18 ust. 4-6 ustawy o radiofonii i telewizji, op.cit. oraz rozporządzenie KRRiT z 23 czerwca 2005 r. w sprawie kwalifikowania audycji lub innych przekazów mogących mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małoletnich oraz audycji lub innych przekazów przeznaczonych dla danej kategorii wiekowej małoletnich, stosowania wzorów symboli graficznych i formuł zapowiedzi, op.cit.

⁴¹ Monitoring programów: TVP 1, TVP 2, POLSATU i TVN, oraz Programu 1 PR, Radia Bis, Radia ZET i Radiostacji. Łącznie poddano analizie 672 godziny programów radiowych i 596 godzin programów telewizyjnych.

⁴² Wynika to ze stanowiska Zarządu Stowarzyszenia Radia Publicznego w Polsce kwestionującego zgodność §5 ust. 1 i § 7 pkt 1 rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2005 r. z tekstem ustawy w kwestii obowiązku stosowania zapowiedzi słownych określających kategorię wiekową odbiorców. Nie przyjął on także późniejszego wyjaśnienia KRRiT, w którym regulator co prawda potwierdził niespójność dwóch przepisów znowelizowanej ustawy o radiofonii i telewizji (art. 18 ust. 6 pkt 3 i ust. 5b), ale również - traktując to jako oczywiste przeoczenie i kierując się zrozumieniem generalnej intencji ustawodawcy - podtrzymał swoją interpretację, iż nadawcy radiowi są zobowiązani do wprowadzenia takich zapowiedzi. Negatywne w tej sprawie

nie są obecnie chronieni żadnym systemem ostrzegania o mogących szkodzić ich zdrowiu fizycznemu, psychicznemu i moralnemu audycjach. Tymczasem, jak wskazał na to omawiany monitoring, takie szkodliwe audycje i inne przekazy pojawiają się w czasie ustawowo chronionym w niektórych programach radiowych.

Jeśli chodzi o programy telewizyjne, to na podstawie wyników monitoringu (błędna kwalifikacja audycji w programie TVP 1 w wymiarze 6%, w TVP 2 – 10%, w POLSACIE – 5,7%, w TVN 12% czasu emisji programu) KRRiT przyjęła stanowisko w dniu 12 września 2006 roku w sprawie ochrony małoletnich widzów programów telewizyjnych. W stanowisku tym KRRiT zakwestionowała przede wszystkim przypadki niewłaściwego dokonywania przez nadawców merytorycznej kwalifikacji audycji do odpowiednich kategorii wiekowych w tym zakresie bowiem odnotowano największą ilość błędów.

Powyższe stanowisko mówi między innymi: *W wielu przypadkach stwierdzono stosowanie praktyki zaniżania kategorii wiekowych, pozwalające przesuwac na godziny wcześniejsze emisje audycji, które prawidłowo zakwalifikowane powinny być nadawane, bądź to po godzinie 20.00 (z kwalifikacją „od lat 16”), bądź to po godz. 23.00 (z kwalifikacją „od lat 18”). Nasuwa to podejrzenie o świadomą manipulację systemem klasyfikacyjnym dokonywaną kosztem zdrowia psychicznego i moralnego małoletnich widzów. Przypadki takie podważają wiarygodność wprowadzonego przez ustawodawcę systemu ochrony małoletnich i ostrzegania widzów oraz ograniczają jego praktyczną przydatność dla rodziców i wychowawców. Zaniepokojenie KRRiT budzi zwłaszcza błędne i zagrażające dzieciom kwalifikowanie przez nadawców do kategorii „od lat 12” wielu audycji – w tym rozmaitych sensacyjnych paradokumentów – zawierających jednostronny obraz świata pełnego kłamstw, przemocy, występków i zbrodni, których odbiór wymaga większej dojrzałości psychicznej i intelektualnej, niż dysponują przeciętnie dzieci w tym wieku i które poprzez to stanowią istotne zagrożenie dla zdrowia psychicznego i moralnego małoletnich widzów.*

Ponadto, Stanowisko to zwraca uwagę na szkodliwość innych spotykanych często praktyk, jak: nadawanie serialom jednolitej kwalifikacji wiekowej bez analizy zawartości poszczególnych odcinków, czy manipulacje znakowaniem tzw. „zwiastunów” audycji.

Po wskazaniu najczęściej spotykanych naruszeń powodujących zagrożenie dla małoletnich odbiorców KRRiT stwierdziła w zajęтым stanowisku, że we wszystkich przypadkach naruszenia prawa zamierza stosować zdecydowanie i konsekwentnie, w sposób szerszy, niż miało to miejsce dotychczas, sankcje przewidziane ustawą o radiofonii i telewizji (art. 53. ust. 1).

Stanowisko to zostało przekazane wszystkim nadawcom, ponadto znalazło ono wyraz w bieżących działaniach KRRiT (wezwania Przewodniczącego KRRiT, zwiększona liczba monitoringów zmierzających do zdyscyplinowania nadawców i nakłonienia ich do poszanowania zasady czasu ustawowo chronionego (od 6.00 do 23.00) oraz do bardziej rzetelnego kwalifikowania audycji zgodnie z wzorcami zawartymi w załączniku nr 3 do rozporządzenia KRRiT z 23 czerwca 2006 roku).

Intensyfikacja monitorowania programów telewizyjnych

W roku sprawozdawczym KRRiT prowadziła 3 następujące rodzaje monitoringów mających na celu kontrolę przestrzegania przepisów chroniących dzieci i młodzież:

stanowisko nadawców radia publicznego przyjęli *de facto* również radiowi nadawcy koncesjonowani. Ostateczne rozwiązanie tej kwestii nie leży w kompetencjach KRRiT (konieczność nowelizacji art. 18 ust. 5b ustawy o radiofonii i telewizji), wymaga bowiem podjęcia inicjatywy ustawodawczej.

Kompleksowy całodobowy monitoring tygodniowych prób wybranych programów (przykład: wyżej wspomniany, przeprowadzony w marcu 2006 r. monitoring 4 stacji radiowych i 4 telewizyjnych)

Monitoring tego typu, poza dostarczeniem pełnego udokumentowanego obrazu całotygodniowej działalności programowej danego nadawcy, umożliwia również analizę porównawczą różnych programów i wskazanie, gdzie najczęściej pojawiają się naruszenia obowiązujących przepisów. Daje on zatem najbardziej wszechstronny i zobiektywizowany obraz, ale jednocześnie jest najbardziej czasochłonny i pracochłonny, a co za tym idzie kosztowny, w związku z czym, w obecnej sytuacji, KRRiT jest w stanie wykonać jeden taki monitoring rocznie.

Miesięczne monitoringi wybranych rodzajów audycji (audycje wybrane z kilku programów na podstawie obserwacji programu, analizy ramówek poszczególnych stacji, doniesień prasowych i nadsyłanych skarg widzów);

W roku sprawozdawczym KRRiT przeprowadziła trzy takie monitoringi: w lutym (nadawane w paśmie wieczornym filmy fabularne), we wrześniu-październiku (interwencyjne magazyny reporterów, seriale fabularne i seriale fabularno-dokumentalne) i w listopadzie (audycje dla dzieci i młodzieży).

Wśród analizowanych gatunków audycji KRRiT szczególnie krytycznie oceniła tzw. seriale fabularno-dokumentalne i interwencyjne magazyny reporterów. Na przełomie września i października 2006 roku przeanalizowano łącznie 52 audycje tego rodzaju. Prawidłowość klasyfikacji dokonanej przez nadawców zakwestionowano w 6 przypadkach, co stanowiło 11,5% badanego materiału. Najczęściej dochodziło do naruszenia przepisów chroniących małoletnich w programie TVN (4 emisje), rzadziej w programie POLSATU (2 emisje). W monitoringu tym nie znaleziono audycji nadanych przez TVP 1 i TVP 2, które naruszałyby przepisy chroniące małoletnich widzów. Monitoring potwierdził niektóre nieprawidłowości odnotowane wcześniej w tygodniowym monitoringu z marca 2006 roku. Zastrzeżenia KRRiT wzbudziły zwłaszcza nadawane cyklicznie w programie TVN tzw. seriale fabularno-dokumentalne, (*Sędzia Anna Maria Wesółowska, W-11 Wydział Śledczy*) i magazyny reporterów (*Uwaga*). Audycje te mają z reguły zaniżoną kwalifikację wiekową („od lat 12”) i nadawane są w czasie chronionym, naruszając tym samym przepisy chroniące małoletnich widzów. Szczególnie szkodliwą funkcję w opinii KRRiT pełni serial *Sędzia Anna Maria Wesółowska* prezentujący często bardzo drastyczne treści, a nadawany w czasie chronionym (godz. 16.15) i bez względu na tematykę kwalifikowany do kategorii „od lat 12”. Tak więc – wbrew rozpowszechnionej opinii – w obrazie, który ukazują monitoringi KRRiT – to nie sensacyjne filmy fabularne (przeważnie nadawane w późnych godzinach wieczornych) stanowią najczęstsze zagrożenie dla małoletnich widzów, ale powtarzane wielokrotnie w ciągu doby audycje typu „serial fabularno-dokumentalny” oraz magazyny reporterów. Obraz świata, jaki ukazują, jest pełen kłamstwa, przemocy i występków, a nawet zbrodni. Prezentowany 12-latkom wielokrotnie w ciągu doby, bez dostatecznej przeciwwagi pozytywnej, zagraża zdrowiu psychicznemu i moralnemu małoletnich widzów.

Interesujących obserwacji dostarczył przeprowadzony przez KRRiT w listopadzie 2006 roku monitoring tematyczny audycji adresowanych przez nadawców dla dzieci i młodzieży. Badane audycje pochodziły z 2 programów nadawców publicznych (TVP 1, TVP 2) oraz 3 programów nadawców koncesjonowanych, którzy nadają audycje dla dzieci i młodzieży (POLSAT, TV 4, Canal +). Najwięcej troski o małoletnich widzów w wieku do lat 12 wykazał w monitorowanym okresie program TVP 1 emitując wiele audycji dla tej grupy wiekowej niosących ważne treści edukacyjne i wychowawcze.

Podstawowy wniosek krytyczny płynący z tego monitoringu to stwierdzenie występującego we wszystkich badanych programach ubóstwa audycji przeznaczonych dla starszych dzieci (12-16 lat) i całkowitego braku audycji przeznaczonych dla dorastającej młodzieży (16-18 lat). Jest to sygnał bardzo niepokojący. Oznacza to, że właśnie w wieku, który nastrocza najwięcej problemów i trudności wychowawczych, telewizja pozostawia młodego widza z jego specyficznymi problemami samemu sobie. Dzieje się tak również w telewizji publicznej, która ogranicza się do wartościowej oferty programowej dla małych dzieci, natomiast wobec dzieci starszych i młodzieży nie wypełnia swej społecznej misji. Przewodnicząca KRRiT zwróciła się w tej sprawie do Prezesa Zarządu TVP zwracając uwagę na potrzebę pilnego wypełnienia tej luki programowej.

Wyniki przeprowadzonego w listopadzie 2006 roku monitoringu audycji dla dzieci i młodzieży zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

Monitoringi tygodniowych prób wybranych programów (dobór programów zależy od bieżących potrzeb uzyskania udokumentowanej i aktualnej informacji o danym programie);

W 2006 roku KRRiT przeprowadziła cztery monitoringi tego typu (próby programów MTV, 4fun.tv, Superstacja i TV 4).

KRRiT z punktu widzenia przestrzegania prawa medialnego chroniącego dzieci i młodzież oceniła zdecydowanie negatywnie dwa programy: 4fun.tv i Superstację. Monitoring wykazał, że obaj nadawcy z reguły zaniżają kategorię kwalifikacyjną do poszczególnych grup wiekowych. Wielokrotnie też w obu programach naruszana jest zasada czasu chronionego, a brak logiki i konsekwencji w stosowaniu obowiązujących oznaczeń wskazuje na całkowitą ignorancję nadawców w zakresie obowiązujących reguł klasyfikacyjnych (art. te same audycje nadawane były z różnymi oznaczeniami w porze dziennej i w porze nocnej). Lepiej na tym tle zaprezentował się program TV 4, ale i tu stwierdzono art. 3% audycji błędnie oznaczonych, w tym dwa przypadki naruszające zasadę czasu chronionego (nadanie serialu animowanego dla dorosłych *Włatcy móch* /pisownia oryginalna!/ z oznakowaniem „od lat 16” zamiast „od lat 18”).

W toku wdrożonego w czerwcu 2006 roku na skutek skarg odbiorców monitoringu tygodniowego programu MTV POLSKA odnotowano 8 przypadków emisji w czasie chronionym audycji zawierających sceny lub treści mogące mieć negatywny wpływ na prawidłowy fizyczny, psychiczny lub moralny rozwój małych dzieci. Audycje budzące największe zastrzeżenia KRRiT są nadawane przeważnie po godz. 21.00 – po zakończeniu czasu chronionego obowiązującego w Wielkiej Brytanii, a trwającego jeszcze w Polsce (do godz. 23.00)⁴³. Monitoring zwrócił również uwagę na występowanie w tym programie szeregu audycji, które nie naruszając wprost przepisów ustawy o radiofonii i telewizji (art. 18 ust. 4-5), upowszechniały i propagowały wizję świata i hierarchię wartości niepożądane z punktu widzenia prawidłowego wychowania młodego pokolenia. Niebezpieczeństwo to dotyczy zwłaszcza tych małych widzów⁴⁴, którzy odbierając ten

⁴³ Wersja programu MTV docierająca do Polski jest wydaniem specjalnym pod nazwą MTV POLSKA i - jak zapewnia nadawca - dostosowanym do potrzeb polskiego widza (w programie pojawiają się na przykład reportaże na temat polskiej młodzieży).

⁴⁴ Według badań, wśród odbiorców programu MTV w monitorowanym okresie aż 18,3% to widzowie w wieku od 10 do 15 lat, drugie tyle - 18,4% - odbiorcy w wieku 16-19 lat. Wśród widzów tego programu były również dzieci w wieku 4-9 lat (0,2%).

program przez wiele godzin mogą utożsamiać się z modelem życia, kultury i ideałami przekazywanymi w większości audycji MTV (konsumpcjonizm, zabawowy tryb życia, także w odniesieniu do seksu, brak obowiązków i długoterminowych celów życiowych; przedmiotowy model relacji międzyludzkich, relacje te ukazane jako model powszechnej rywalizacji, chęci imponowania i dążenia do sukcesu za wszelką cenę). Ze względu na to, że program ten nie posiada polskiej koncesji i KRRiT nie ma bezpośredniego wpływu na nadawcę, konieczne stało się podjęcie w tej sprawie interwencji u regulatora w kraju, skąd program jest nadawany (Wielka Brytania, OFCOM).

Reasumując należy stwierdzić, że prowadzone przez KRRiT monitoringi nie mogą dać całkowitej gwarancji uchwycenia każdego pojedynczego naruszenia przepisów chroniących nieletnich widzów. W istniejących warunkach finansowych i kadrowych Biura KRRiT pełna obserwacja pod tym kątem całego rosnącego rynku medialnego nie jest możliwa. Trzeba jednakże zauważyć, iż pomimo istnienia tych ograniczeń w roku sprawozdawczym w stosunku do lat ubiegłych istotnie poszerzono zakres i liczbę wykonanych monitoringów mających za cel kontrolę wykonywania przepisów chroniących dzieci i młodzież przed szkodliwymi programami. Między innymi po raz pierwszy objęto taką kontrolą także programy satelitarne. Obserwacja poprzez systematycznie prowadzone monitoringi coraz większej ilości programów – tak rozpowszechnianych naziemnie, jak i drogą satelitarną – powoduje, iż KRRiT uzyskuje merytoryczną podstawę do działań, a nadawcy muszą poważnie liczyć się z konsekwencjami powtarzających się naruszeń przepisów.

Działania KRRiT wobec nadawców naruszających przepisy chroniące małoletnich

W roku sprawozdawczym KRRiT dużą wagę przywiązywała do egzekwowania od nadawców przestrzegania przepisów mających na celu ochronę dzieci i młodzieży. Przyjęto i wdrożono trójstopniowy tryb postępowania (ostrzeżenie, wezwanie do zaniechania i nałożenie kary pieniężnej). Wybór jednej z tych trzech dróg postępowania każdorazowo zależy od skali wykroczenia oraz od tego, czy jest to odosobniony przypadek czy też mamy do czynienia z wielokrotnym naruszeniem przepisów przez tego samego nadawcę.

W przypadkach wykroczeń niewielkich, czy też zdarzających się po raz pierwszy, stosowana była forma listu ostrzegawczego Przewodniczącego KRRiT do nadawcy. List taki wskazuje na niewłaściwość zastosowanej kwalifikacji lub naruszenie zasady czasu ochronnego (co najczęściej łączy się z zaniżoną kwalifikacją audycji do odpowiedniej kategorii wiekowej). KRRiT zakłada tu zasadę domniemania dobrej woli nadawcy (błąd klasyfikacyjny jako wynik pomyłki w ocenie audycji). By pomyłkom takim zapobiec na przyszłość list ostrzegawczy zawiera pełną motywację stanowiska KRRiT oraz wskazanie drogi, jaka powinna być podjęta w takich przypadkach (art. nadanie wyższej kwalifikacji, czy przeniesienie emisji na godziny późniejsze). Taka forma dialogu z nadawcami stanowi swego rodzaju praktyczną wykładnię stanowiska KRRiT z 12 września 2006 roku i realną pomoc niesioną nadawcom w podejmowaniu prawidłowych decyzji kwalifikacyjnych. Trzeba też podkreślić, że w wielu przypadkach jest to forma działania wystarczająca i skuteczna (na przykład uzyskano podniesienie kwalifikacji kolejnych odcinków serialu *Plebania* emitowanego przez TVP 1 do kategorii „od lat 12”, zamiast poprzednio stosowanej „od lat 7”).

W przypadkach stwierdzenia poważniejszych i wielokrotnie powtarzających się wykroczeń, Przewodniczący KRRiT, na podstawie art. 10 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji, wzywa nadawcę do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów naruszających przepisy art. 18 ustawy i rozporządzenia wykonawczego KRRiT. W 2006 roku, z powodu poważnych naruszeń obowiązujących przepisów chroniących

małoletnich, KRRiT zdecydowała o wystosowaniu takich wezwań do nadawców trzech następujących koncesjonowanych programów telewizyjnych:

- TVN – w związku z nadawaniem w czasie ochronnym z zaniżonym oznakowaniem tzw. „seriali fabularno-dokumentalnych” i niektórych magazynów reporterów;
- SUPERSTACJA – w związku z nieładem i całkowitą dowolnością w zakresie stosowania przez nadawcę obowiązującego systemu oznaczeń ostrzegawczych oraz zasad czasu chronionego;
- 4fun.tv. – między innymi w związku z przyjęciem przez nadawcę kuriozalnej zasady, że wszystkie audycje nadawane w czasie dziennym znakowane są symbolem „od lat 12” bez względu na treść, niejednokrotnie wysoce szkodliwą, dla małoletnich widzów.

Wezwania zawierają szczegółowe omówienie stwierdzonych naruszeń przepisów, proponują drogę naprawy sytuacji oraz formułują ostrzeżenie o nieuchronnym zastosowaniu sankcji przewidzianych prawem w przypadku niezastosowania się nadawcy do tego wezwania⁴⁵.

W przypadkach stwierdzenia szczególnie drastycznych i powtarzających się naruszeń przepisów chroniących małoletnich, KRRiT zmuszona jest stosować wobec nadawcy sankcję karną w postaci kary pieniężnej, przewidzianą w art. 53 ust. 1 ustawy o radiofonii i telewizji. KRRiT stara się korzystać z tego uprawnienia w przypadkach skrajnych i po wyczerpaniu innych możliwości perswazyjnych. W 2006 roku był jeden taki przypadek (Telewizja Polsat, audycja *Nieustraszeni*) opisany w rozdziale 1.2. „Odpowiedzialność prawna nadawców za emitowany program i kontrola ich działalności” niniejszego „Sprawozdania”.

Obraz programów radiowych o zasięgu lokalnym na podstawie monitoringów przeprowadzonych w latach 2002-2005.

W odniesieniu do stacji lokalnych nadających programy o charakterze uniwersalnym, prowadzony w ostatnich czterech latach systematyczny monitoring lokalnych i regionalnych programów radiowych wykazał, że stacje lokalne działające samodzielnie realizują uniwersalny charakter programu lepiej niż stacje działające w grupach kapitałowych, nadają bowiem programy bardziej zróżnicowane, z większym udziałem słowa i większym udziałem zróżnicowanych rodzajów audycji oraz bardziej różnorodne treściowo.

W stacjach lokalnych działających samodzielnie bardziej niż w stacjach skupionych w grupach kapitałowych zróżnicowana jest i nadawana w większym wymiarze tematyka lokalna. Dotyczy to zarówno ogólnego ilościowego udziału tematyki lokalnej w programie jak i różnorodności form i rodzajów audycji na ten temat.

W przeciwieństwie do programów stacji lokalnych działających samodzielnie programy stacji lokalnych działających w grupach kapitałowych (AGORA, ESKA, AdPoint) są znacznie mniej, różnorodne treściowo i gatunkowo, silnie sformatowane. Znacznie mniejszy jest w nich udział słowa w programie i dotyczy ono węższego zakresu spraw. Ponadto, programy te są zbudowane (sformatowane) jako programy muzyczne – bez względu na charakter programu zapisany w koncesji: wyspecjalizowany-muzyczny z muzyką rozrywkową czy też uniwersalny.

Monitoring prowadzony w latach 2002-2005 pokazał, że faktycznie lokalne są jedynie programy stacji działających samodzielnie. Spośród 205 działających obecnie nadawców

⁴⁵ W celu oceny sposobu zastosowania się do przekazanych zaleceń, KRRiT dokona ponownego monitoringu tych programów w roku 2007.

lokalnych jedynie 50 nadawców, mających zobowiązania dotyczące tematyki lokalnej, prowadzi samodzielną działalność programową.

Zmiany związane z działalnością grup kapitałowych i przejmowaniem przez nie kolejnych stacji skutkują ujednocnieniem i sieciowaniem programów nadawanych w ramach tych grup, ścisłym formatowaniem większości nadawanych programów. Formatowanie obejmuje zarówno ich profil muzyczny jak i warstwę słowną. Zmniejsza się także udział i różnorodność słowa w programie, w tym odnoszącego się do tematyki lokalnej. Ponadto, duża część nadawanych programów jest wspólna dla całej grupy (sieci).

Szczegółowe wyniki analiz programów radiowych o zasięgu lokalnym zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

3.4. Badania odbioru programów radiowych i telewizyjnych

Organizowanie badań treści i odbioru programów radia i telewizji jest zadaniem wynikającym z art. 6 ust. 2 pkt 5 ustawy o radiofonii i telewizji.

W 2006 roku KRRiT korzystała z wyników dwóch badań telemetrycznych: TNS OBOP i AGB Nielsen Media Research oraz jedyne dostępne na rynku badania radiometryczne firmy SMG/KRC.

Wymienione badania pokazują wielkość widowni i audytorium programów poszczególnych stacji i pojedynczych audycji w ich ramach (telewizja) lub poszczególnych pasm programowych w ciągu dnia (radio). Badania te pozwalają także dokonywać analiz przekrojowych dla dłuższych okresów, umożliwiając śledzenie tendencji i zmian na rynku nadawców, pozwalają formułować prognozy krótko i długoterminowe dotyczące kierunku rozwoju nadawców.

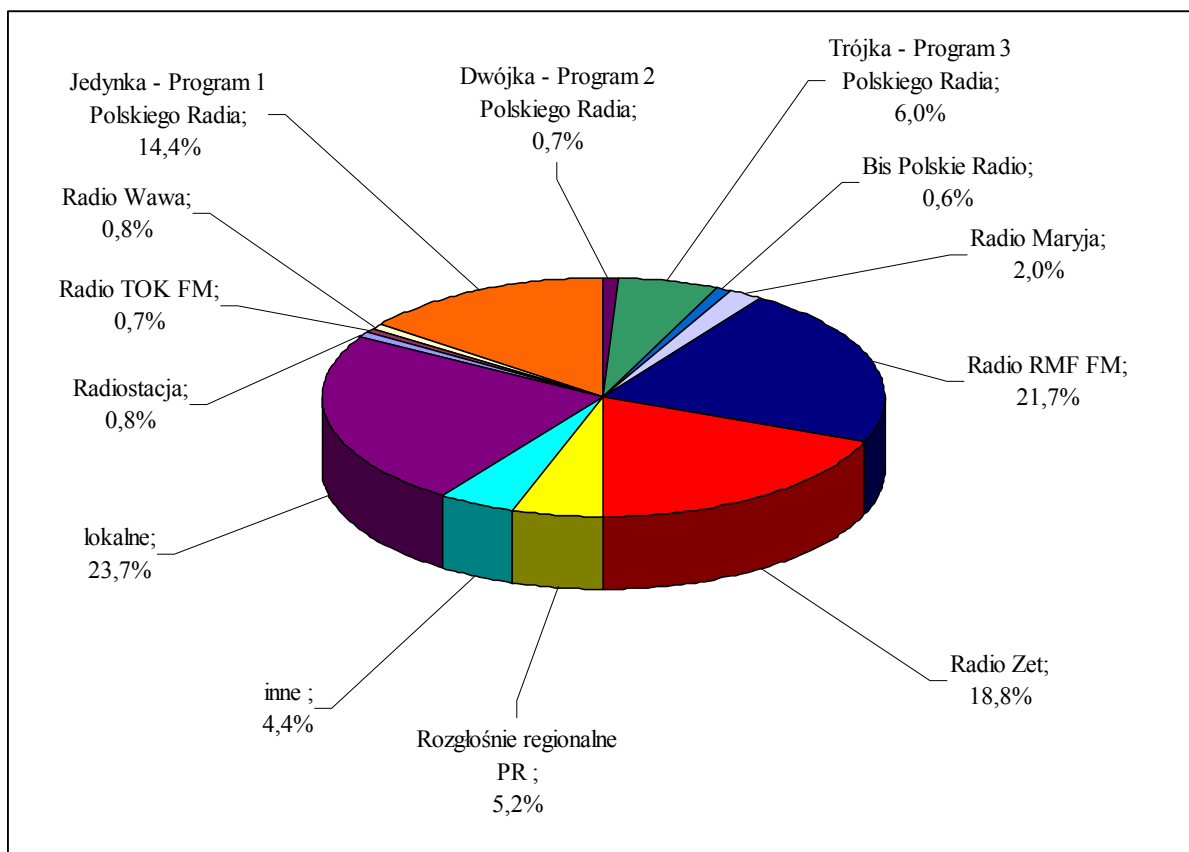
W tym zakresie Krajowa Rada prowadziła analizy dotyczące badania wielkości widowni i audytorium nadawców radiowych i telewizyjnych, zarówno publicznych jak i koncesjonowanych. Analizą objęte były wszystkie stacje naziemne: ogólnokrajowe, ponadregionalne, regionalne i lokalne. Przeprowadzone analizy obrazowały pozycje poszczególnych nadawców na rynku mediów.

Programy radiowe

Z analizy udziału w rynku i wielkości audytorium stacji radiowych w 2006 roku wynika, że wśród Polaków największą popularnością cieszył się program RMF FM i Radia Zet.

Najpopularniejszy spośród programów publicznych Program 1 znalazł się na trzeciej pozycji. Pozostałe stacje ogólnopolskie (Radio Maryja, Program 2 PR i Radio Bis) miały znacznie mniejsze udziały w rynku. Wśród stacji o zasięgu ponadregionalnym podobnym zainteresowaniem cieszyło się Radio Wawa i Radiostacja, nieco mniejszy udział w rynku miał TOK FM. Stacjom lokalnym łącznie zgromadziły prawie jedną czwartą udziału w rynku.

Wykres nr 1. Rynek radiowy w 2006 r.

W porównaniu do 2005 roku wśród stacji publicznych większy udział w rynku miał Program 3 PR i Radio Bis, mniejszy natomiast Program 1. Program 2 utrzymał pozycję sprzed roku. Mniejszą słuchalność niż w 2005 roku miały programy rozgłoszeni regionalnych PR.

Wśród koncesjonowanych stacji ogólnokrajowych – w porównaniu z ubiegłym rokiem – mniejsze udziały w rynku przypadły RMF i Radiu Maryja. Radio Zet natomiast nieco umocniło swoją pozycję, odzyskując straty z roku ubiegłego.

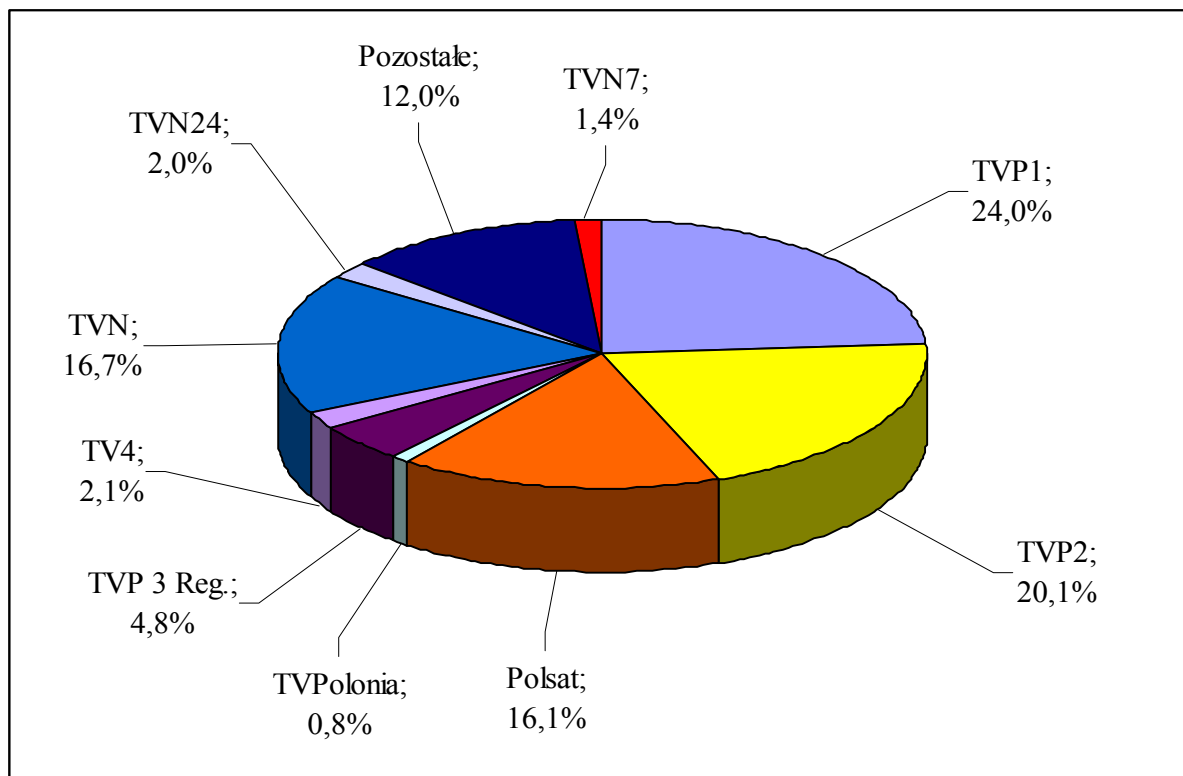
Spośród stacji o zasięgu ponadregionalnym zyskał TOK FM, swoją pozycję sprzed roku zachowała Radiostacja. Mniejszy udział w rynku natomiast przypadł Radiu Wawa.

Programy o zasięgu lokalnym wypracowały łącznie w 2006 roku taki sam udział jak w roku poprzednim.

Programy telewizyjne

W 2006 roku najchętniej oglądanym programem telewizyjnym był Program 1 TVP. Na drugim miejscu znalazła się TVP 2. Następne w kolejności były TVN i Polsat. Udziały w widowni TVP 3, TV 4, TVN 24, TVN 7, Puls, TV Polonia były zdecydowanie mniejsze.

Wykres nr 2. Rynek telewizyjny w 2006 r.

W porównaniu do roku ubiegłego spośród analizowanych programów zmniejszyły się udziały w widowni: TVP 1, TVP 2, Polsat, TV Polonia oraz TVN 7. Znacznie większy udział w rynku odnotowały TVN i TVN 24. Na zbliżonym poziomie do roku 2005 kształtowały się udziały TVP 3, TV 4, TV Puls.

Analizy struktury widowni pod względem wieku potwierdziły dotychczasowy podział widowni. Programy koncesjonowane oglądane były głównie przez osoby młode lub w średnim wieku, natomiast programy telewizji publicznej przez osoby starsze. Jak wynika z analiz struktury wykształcenia, wśród widzów telewizji publicznej wyższy był wskaźnik osób z wykształceniem wyższym niż w programach koncesjonowanych.

Na podstawie danych telemetrycznych badano programy publiczne (TVP1 i TVP 2) oraz koncesjonowane (TVN, Polsat) pod kątem najpopularniejszych rodzajów audycji nadanych w tych programach (30 audycji o największej widowni w 2006 roku).

W TVP 1 zdecydowanie najwięcej wśród nich było audycji sportowych. W TVP 2 natomiast audycji rozrywkowych i sportowych. W Polsacie widzowie wybrali przede wszystkim filmy fabularne. W TVN wśród audycji o największej widowni znalazły się głównie filmy fabularne i polskie seriale oraz audycje rozrywkowe (widowiska, talk-shows).

Oprócz systematycznych analiz widowni w ciągu roku wykonywane były również analizy oglądalności ważnych bieżących wydarzeń transmitowanych przez telewizję publiczną. Takim wydarzeniem była wizyta papieża Benedykta XVI do Polski. Uroczystości związane z pielgrzymką były transmitowane przez TVP 1, TVP 2 i TVP 3. Jak wykazały analizy transmisje te cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem Polaków i gromadziły liczną widownię. Uroczystości i msze święte celebrowane przez Papieża skupiały od 45% (Msza Święta na Placu Piłsudskiego w Warszawie) do 55% (Msza Święta na Krakowskich Błoniach) wszystkich widzów zgromadzonych w tym czasie przed telewizorami.

Szczegółowe wyniki analiz badań odbioru programów zostały przedstawione w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji”.

IV. KONTROLA DZIAŁALNOŚCI REKLAMOWEJ I SPONSORSKIEJ NADAWCÓW

4.1. Udział reklam w programach radiowych i telewizyjnych

Komercyjni nadawcy telewizyjni zbliżają się do dopuszczalnego limitu reklam w godzinie emisji programu (12 minut) i udziału reklamy w dziennym czasie nadawania (15%). Udział reklam w programach telewizji publicznej jest dwukrotnie mniejszy niż w telewizjach komercyjnych. Coraz częściej, niezależnie od reklam, nadawcy telewizyjni nadają bloki poświęcone wyłącznie telesprzedazy (maksymalny dobowy czas nadawania takich bloków wynosi 3 godziny).

Tabela nr 1. Udział reklam w programie (w %)

	2005 r.	2006 r.
TVP 1	7,6	7,35
TVP 2	7,0	7,25
POLSAT	14,52	14,54
TVN	12,52	12,68
TV 4	14,68	14,53

Dane AGB Nielsen Media Research

Udział reklam w programach radiowych jest zdecydowanie niższy niż w programach telewizyjnych. W 2006 r. w radiu RMF FM i radiu ZET wyniósł około 4%, a w radiu publicznym około 2%.

4.2. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców publicznych

Planowe kontrole działalności nadawców telewizyjnych i radiowych, jak również wszelkie działania interwencyjne związane z ich działalnością reklamową i sponsorską, przeprowadzono zgodnie z uprawnieniami Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zawartymi w ustawie o radiofonii i telewizji.

Kontrolą planową objęto wszystkich nadawców, natomiast działania interwencyjne podejmowane były, w zależności od potrzeb, na podstawie:

- monitoringu nadawców;
- analizy badań telemetrycznych i radiometrycznych;
- informacji uzyskanych od podmiotów działających na rynku mediów oraz radiosłuchaczy i telewidzów.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w radiu publicznym

W pierwszym półroczu 2006 roku przeprowadzono kontrolę działalności reklamowej i sponsorskiej Polskiego Radia SA (Program I, Program II, Program III, Radio BIS) i 17 rozgłośni regionalnych publicznej radiofonii (z uwzględnieniem programu miejskiego i regionalnego w Radiu Wrocław SA i Radiu Zachód SA).

W trakcie kontroli stwierdzono niezgodność emisji poszczególnych reklam z przedstawioną do kontroli ewidencją tylko u jednego nadawcy (Radio Opole SA). Stanowi to – w porównaniu z 2005 rokiem – zdecydowaną poprawę w przestrzeganiu obowiązujących przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej w programach Polskiego Radia SA i rozgłoszeniach regionalnych (wówczas kontrola wykazała naruszenie przepisów dotyczących ww. działalności u sześciu nadawców).

Na podstawie przesłanych informacji przeanalizowano również dzienny czas emisji reklam w programach Polskiego Radia SA i rozgłoszeniach regionalnych radia publicznego. Zauważalny jest znacząco mniejszy – o 20,4% - czas emisji reklam i płatnych ogłoszeń na antenie radia publicznego w porównaniu z 2005 rokiem (obecnie udział reklam w programie wynosi średnio 1,75%).

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej Telewizji Polskiej SA

W wyniku podjętych działań interwencyjnych stwierdzono w programach telewizji publicznej następujące naruszenia przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:

- w programie TVP 3 – przekroczenie limitu emisji reklam w godzinie emisji programu (naruszenie art. 16 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji);
- w TVP 1 i TVP 2 – emisję reklamy mogącej zagrażać fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi małoletnich, bądź sprzyjać zachowaniom zagrażającym zdrowiu i bezpieczeństwu (naruszenie art. 16 b ust. 3 pkt 4 i 5 ww. ustawy);
- w TVP 2 i TVP 3 – emisję reklamy piwa przed godziną 2000 (naruszenie art. 16 b ust. 1 pkt 2 ww. ustawy w związku z art. 131 ust. 2 pkt 1 ustawy z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi);
- w TVP 1, TVP 2 i TVP 3 – emisję reklamy naruszającej § 6 rozporządzenia KRRiT z 3 czerwca 2004 roku w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych (wykorzystanie wizerunku osób prowadzących audycje informacyjne).

4.3. Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej nadawców koncesjonowanych

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców radiowych

W roku 2006 planową kontrolą w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej objęto 218 koncesjonowanych nadawców radiowych. Wśród najczęściej występujących naruszeń przepisów zawartych w ustawie o radiofonii i telewizji należy wymienić:

- emisję reklamy ukrytej (naruszenie art. 16c ustawy o radiofonii i telewizji) – 6 nadawców;
- emisję reklamy promującej napoje alkoholowe (naruszenie art. 16b ust.1 pkt 2 w związku z art. 131 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi) – 5 nadawców;
- emisję reklamy niewyodrębnionej prawidłowo w programie lub niewłaściwie oznakowanej (naruszenie art. 16 ust. 1)- 3 nadawców;
- emisja zakazanej reklamy zakładów bukmacherskich (naruszenie art. 16b ust.1 pkt 5 w związku z art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy o grach i zakładach wzajemnych) – 2 nadawców;
- przekroczenie obowiązującego czasu reklamowego określonego w ustawie – 2 nadawców.

Do nadawców u których stwierdzono nieprawidłowości Przewodniczący KRRiT, na podstawie art. 10 ust. 2 i 3 ustawy o radiofonii i telewizji, skierował pisma wzywające do bezzwłocznego dostosowania działalności do obowiązujących przepisów, a także przesłania wyjaśnień dotyczących przyczyn ich powstania. Nadawcy zostali także pouczeni o konieczności podjęcia działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych nieprawidłowości.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej koncesjonowanych nadawców telewizyjnych rozpowszechniających program drogą naziemną i satelitarną

Planową kontrolą objęto 36 programów koncesjonowanych nadawców rozpowszechniających program drogą naziemną i satelitarną. Kontrola dokumentacji i nagrań poemisyjnych wykazała wystąpienie następujących naruszeń przepisów:

- emisję reklamy ukrytej (naruszenie art. 16c ustawy o radiofonii i telewizji) – TV Biznes, iTV, Polsat;
- nieprawidłowe wskazania sponsorów audycji (naruszenie art. 17 ust. 1 ww. ustawy) – TV Biznes, Edusat Bis, iTVN, NTL Radomsko, Odra – Świdnica, Wrocław, Opole, POLSAT, Puls, Tele 5, TV 4, TVN 24, TVN 7, TVN Style, TVN;
- niekompletną ewidencję reklam (naruszenie § 8 ust 1 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych) – TV Biznes, Lubañ-Bolesławiec, NTL Radomsko, Puls, Polsat, Polsat Sport, Trwam, TV 4, Odra – Zielona Góra, Odra – Jelenia Góra, TVN Meteo;

- brak właściwego oznaczenia bloku reklamowego (naruszenie § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia) – ZIG ZAP/Hyper, Tele 5, TVN 24, TVN Gra, Edusat Bis, NTL Radomsko, Lubań-Bolesławiec;
- nieprawidłową ewidencję audycji sponsorowanych (naruszenie § 5 ust. 2 rozporządzenia KRRiT w sprawie sposobu sponsorowania audycji lub innych przekazów) – ZIG ZAP/Hyper, Tele 5, TVN 24, TVN Gra, Edusat Bis, NTL Radomsko, Lubań-Bolesławiec;
- nadesłanie materiałów archiwalnych nie spełniających norm zawartych w rozporządzeniu KRRiT w sprawie sposobów utrwalania i przechowywania przez nadawców audycji, reklam i innych przekazów – TV Trwam.
- W wyniku podjętych działań interwencyjnych (skargi i monitoring) w programach telewizji koncesjonowanych, rozprowadzających program drogą naziemną i satelitarną, stwierdzono naruszenia w zakresie następujących przepisów regulujących działalność reklamową i sponsorską:
- przekroczenie limitu emisji reklam w godzinie emisji programu (naruszenie art. 16 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji) – Ale Kino, Tele 5, TVN 24;
- emisję reklamy naruszającej art. 16b ust. 3 pkt 4 ww. ustawy (pokazywanie sytuacji niebezpiecznych, mogących zagrażać zdrowiu lub życiu) – Polsat i TVN;
- emisję reklamy naruszającej art. 16b ust. 3 pkt 4 i 5 ww. ustawy (reklama zagrażająca moralnemu rozwojowi małoletnich i sprzyjająca zachowaniom zagrażającym bezpieczeństwu) – CANAL +, Polsat, TVN;
- emisję reklamy naruszającej art. 16b ust. 2 pkt 1 ww. ustawy (bezpośrednie nawoływanie małoletnich do nabywania produktów bądź usług) – Mini Mini, Polsat;
- emisję reklamy piwa przed godziną 2000 (naruszenie art. 16 b ust 1 pkt 2 ww. ustawy w związku z art. 131 ust. 2 pkt 1 ustawy z 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi) – CANAL + Sport, TVN Style;
- emisję reklamy naruszającej § 6 rozporządzenia KRRiT z 3 czerwca 2004 roku w sprawie sposobu prowadzenia działalności reklamowej i telesprzedaży w programach radiowych i telewizyjnych (wykorzystanie wizerunku osób prowadzących audycje informacyjne) – Polsat, TVN, TVN 24, Kino Polska, TV 4.

Kontrola działalności reklamowej i sponsorskiej w telewizjach kablowych

W 2006 roku w programach telewizyjnych nadawców kablowych przeprowadzono trzy planowane kontrole działalności reklamowej i sponsorskiej oraz jedną w wyniku skargi na działalność nadawcy. Planowane kontrole objęły w pierwszej kolejności koncesjonariuszy, których termin wygaśnięcia koncesji przypadał w 2006 roku. Następnie skontrolowano nadawców, u których w latach 2005-2006 stwierdzono liczne naruszenia przepisów ustawy o radiofonii i telewizji. Kontrolą objęto także koncesjonariuszy, którzy otrzymali koncesje KRRiT w drugim półroczu 2005 roku oraz w pierwszym półroczu 2006 roku i - zgodnie z warunkami otrzymanych koncesji - powinni rozpocząć nadawanie własnego programu w ciągu 3 miesięcy od udzielenia koncesji. Łącznie kontrolą w 2006 roku objęto 73 nadawców.

Analiza wyemitowanych programów wykazała, że najczęściej powtarzały się następujące uchybienia:

- brak lub nieprawidłowe prowadzenie ewidencji nadanych reklam i telesprzedaży (22 nadawców);
- brak właściwego oznaczenia przekazów reklamowych (13 nadawców);
- nadawanie zakazanej reklamy (8 nadawców),
w tym:
 - reklama ukryta (6 nadawców);
 - niedozwolona reklama usług medycznych (2 nadawców);
 - przekroczenie dopuszczalnego czasu nadawania reklam (6 nadawców);
 - sponsorowanie audycji, których sponsorowanie jest zabronione (7 nadawców).

4.4. Decyzje o ukaraniu nadawców za naruszenia obowiązujących przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej

Do najczęstszych naruszeń obowiązujących przepisów w zakresie działalności reklamowej i sponsorskiej zaliczyć należy brak prawidłowego ewidencjonowania wyemitowanych reklam i audycji sponsorowanych. Z kolei do najistotniejszych naruszeń przepisów zaliczyć należy przekraczanie dopuszczalnego czasu emisji reklam. Za te naruszenia decyzjami Przewodniczącego KRRiT nałożono w 2006 roku 3 kary pieniężne.

Wykaz kar nałożonych w 2006 roku decyzją Przewodniczącego KRRiT za nieprzestrzeganie przepisów regulujących działalność w zakresie reklamy znajduje się w rozdziale 1.3. niniejszego „Sprawozdania”.

Łącznie na nadawców za naruszenie przepisów obowiązujących w zakresie działalności reklamowej nałożono w 2006 roku kary finansowe na sumę 21 000 złotych.

V. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W ZAKRESIE OPŁAT ABONAMENTOWYCH I POZAABONAMENTOWYCH

5.1. Podstawy prawne

Opłaty abonamentowe pobiera się w celu umożliwienia realizacji misji publicznej przez spółki radiofonii i telewizji publicznej. Podstawę prawną stanowi ustawa z dnia 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych⁴⁶, która ustanawia wysokość opłaty abonamentowej na poziomie 0,7% (za odbiornik radiofoniczny) i 2,2% (za odbiornik telewizyjny, lub radiowy i telewizyjny) minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę⁴⁷. Kwoty te są corocznie waloryzowane na podstawie średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, ustalonym w ustawie budżetowej.

Kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz obowiązku uiszczania opłaty abonamentowej prowadzi operator publiczny (art. 7 ust. 1) – podmiotem tym jest Poczta Polska. Kontrolę wykonywania tych obowiązków sprawuje minister właściwy do spraw łączności (art. 7 ust. 2).

Środki z pobranych opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w uiszczaniu tych opłat oraz opłat za używanie niezarejestrowanych odbiorników rtv i odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu są gromadzone - po uiszczeniu na wyodrębniony rachunek prowadzony przez Bank Gospodarstwa Krajowego (art. 6 ust. 3). Wymieniony wyżej wpływ – po potrąceniu umownego wynagrodzenia Poczty Polskiej za usługi związane z poborem opłat abonamentowych - są przeznaczone wyłącznie na realizację przez nadawców publicznej radiofonii i telewizji misji publicznej, w wysokości nieprzekraczającej wydatków ponoszonych w związku z realizacją tej misji.

Do opłat abonamentowych oraz do opłaty za używanie niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym. W przypadku opóźnienia w uiszczaniu opłaty abonamentowej (art. 7 ust. 4) naliczane są odsetki w wysokości jak dla zaległości podatkowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Wnioski o umorzenie bądź rozłożenie na raty opłat abonamentowych składa się do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Na podstawie wspomnianej ustawy Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydaje następujące rozporządzenia określające:

- niższą niż ustalona w ust. 1 ustawy wysokość opłat abonamentowych na następny rok kalendarzowy, z uwzględnieniem prognozowanych kosztów realizacji misji publicznej przez spółki radiofonii i telewizji publicznej, możliwości pokrywania kosztów realizacji misji oraz stopnia i sposobu wykorzystania środków w roku ubiegłym (art. 3 ust. 5);

⁴⁶ Dz. U. z 2005 r. Nr 85 poz. 728.

⁴⁷ Dz. U. z 2002 r. Nr 200, poz. 1679 oraz z 2004 r. Nr 240, poz. 2407.

- zniżki za uiszczanie opłat abonamentowych z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc, uwzględniając prognozowaną, na podstawie liczby osób uiszczających opłaty z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w roku poprzednim, liczbę osób korzystających z tych zniżek oraz konieczność zapewnienia pokrycia kosztów realizacji misji⁴⁸;
- rodzaje dokumentów potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych oraz wzory oświadczeń o spełnieniu warunków do korzystania z tych zwolnień⁴⁹.

5.2. Konsekwencje braku egzekucji administracyjnej zaległości w opłatach abonamentowych

Od marca 2006 roku obowiązuje, przekazane do wszystkich Izb Skarbowych na terenie całego kraju, stanowisko Departamentu Administracji Podatkowej Ministerstwa Finansów o braku podstaw do ściągania należności wynikających z ustawy o opłatach abonamentowych w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Skutkuje to odmawianiem wszczynania procedur egzekucyjnych na wnioski jednostek Poczty Polskiej.

Przepisy ustawy o opłatach abonamentowych powinny zapewnić stabilne finansowanie misji realizowanej przez radiofonie i telewizję publiczną. Tymczasem spółki publicznej radiofonii i telewizji otrzymały na finansowanie kosztów realizowanej w 2006 roku misji publicznej środki finansowe o ponad 57 mln zł mniejsze, niż zakładały to prognozy. Tak duży poziom ubytku wpływów z opłat abonamentowych rtv grozi załamaniem się funkcjonującego systemu poboru tych opłat. W konsekwencji może to spowodować znaczne pogorszenie sytuacji finansowo – ekonomicznej nadawców publicznych, w szczególności 18 spółek radiofonii publicznej, których przychody w ponad 73% stanowiły środki otrzymane z Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 roku wynika, że jedną z podstawowych przesłanek wypełniania określonej ustawowo misji przez media publiczne są właściwe zasady ich finansowania ze środków publicznych (mają to być środki budżetowe lub bezpośrednie opłaty o charakterze publicznoprawnym). Trybunał Konstytucyjny uznał, iż opłata abonamentowa ma charakter daniny publicznej oraz stanowi dochód celowy pozabudżetowy przeznaczony na finansowanie misji publicznego radia i telewizji.

Od 2004 roku odnotowany jest widoczny ubytek wpływów abonamentowych spowodowany przede wszystkim:

- malejącą liczbą gospodarstw domowych jako zarejestrowanych abonentów radiowych i telewizyjnych;
- zmniejszaniem się liczby abonentów wnoszących terminowo opłaty abonamentowe;
- zwiększaniem się liczby gospodarstw domowych zwolnionych od opłat abonamentowych;

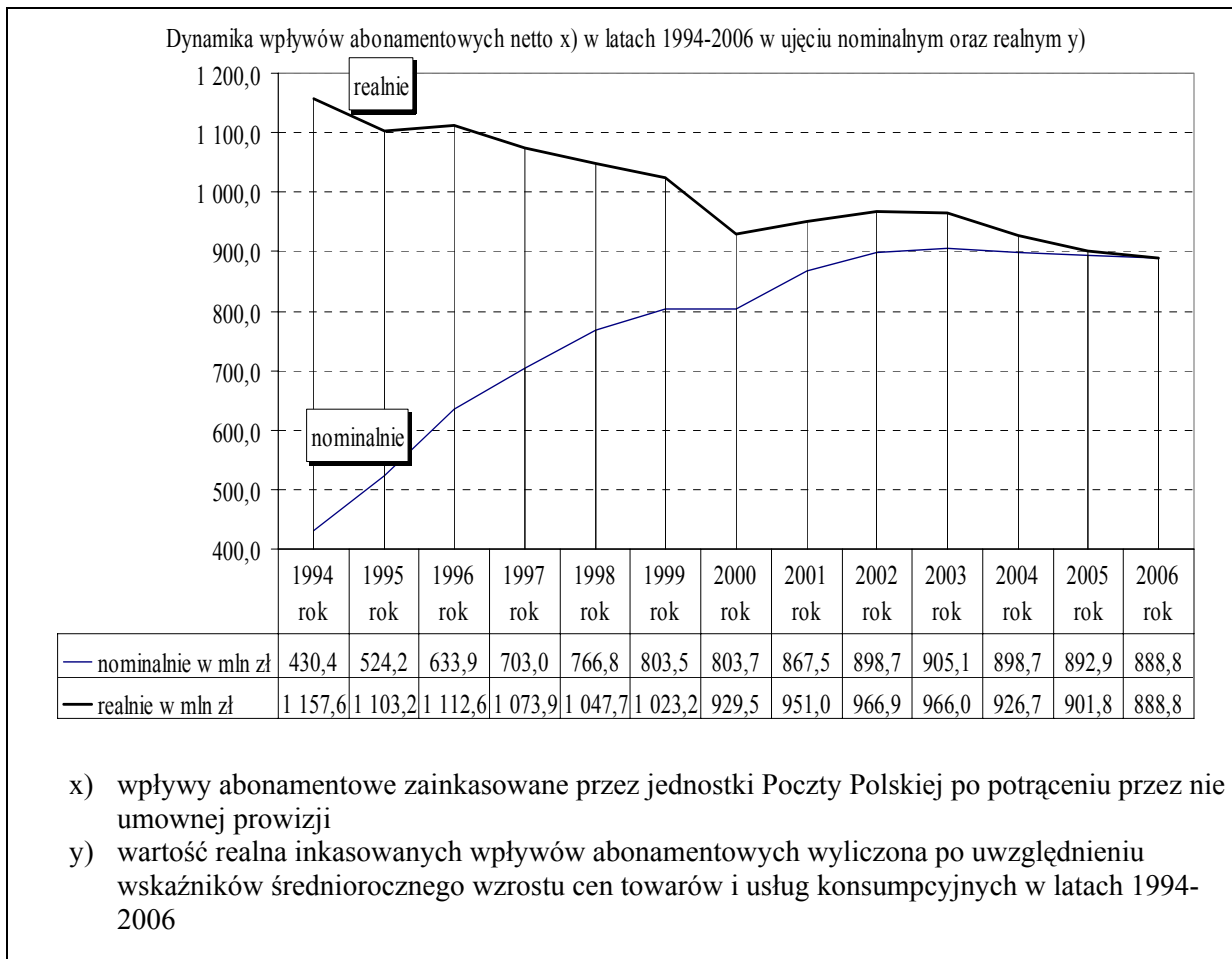
⁴⁸ Rozporządzenie obejmujące wymienione delegacje ustawowe zostało wydane 17 maja 2006 r. (Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 656).

⁴⁹ 30 maja 2006 r. wydano nowe rozporządzenie, zmieniające rozporządzenia wydane poprzednio na podstawie tej delegacji ustawowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 119, poz. 818).

- niewielkim odsetkiem (jedynie 5%) podmiotów gospodarczych jako zarejestrowanych abonentów radiowych i telewizyjnych.

Obniżenie poziomu inkasowanych wpływów abonamentowych oraz spadek ich wartości realnej w latach 1994 - 2006 prezentuje poniższy wykres:

Wykres nr 3. Dynamika wpływów abonamentowych netto w latach 1994 – 2006

W 2006 roku wpływy abonamentowe zainkasowane w kwocie około 888,8 mln zł, były nominalnie niższe w porównaniu do 2003 roku (905,1 mln zł) o 1,8%.

Należy jednak odnotować, że wartość realna tych wpływów z 2006 roku obniżyła się w porównaniu do 2003 roku o 8,0%, natomiast w porównaniu do 1994 roku aż o 23,2%.

W konsekwencji, pomimo corocznej podwyżki miesięcznych opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiowych i telewizyjnych, w latach 2004 - 2006 odnotowywany jest systematycznie zwiększający się poziom ubytku inkasowanych wpływów abonamentowych, w porównaniu do prognoz, w wyniku czego spółki radiofonii i telewizji publicznej otrzymały zmniejszone środki na finansowanie misji publicznej:

- w 2004 roku o ponad 15 mln zł, tj. o 1,7%;
- w 2005 roku o ponad 32 mln zł, tj. o 3,5%;
- w 2006 roku o ponad 46 mln zł, tj. o 5,0%.

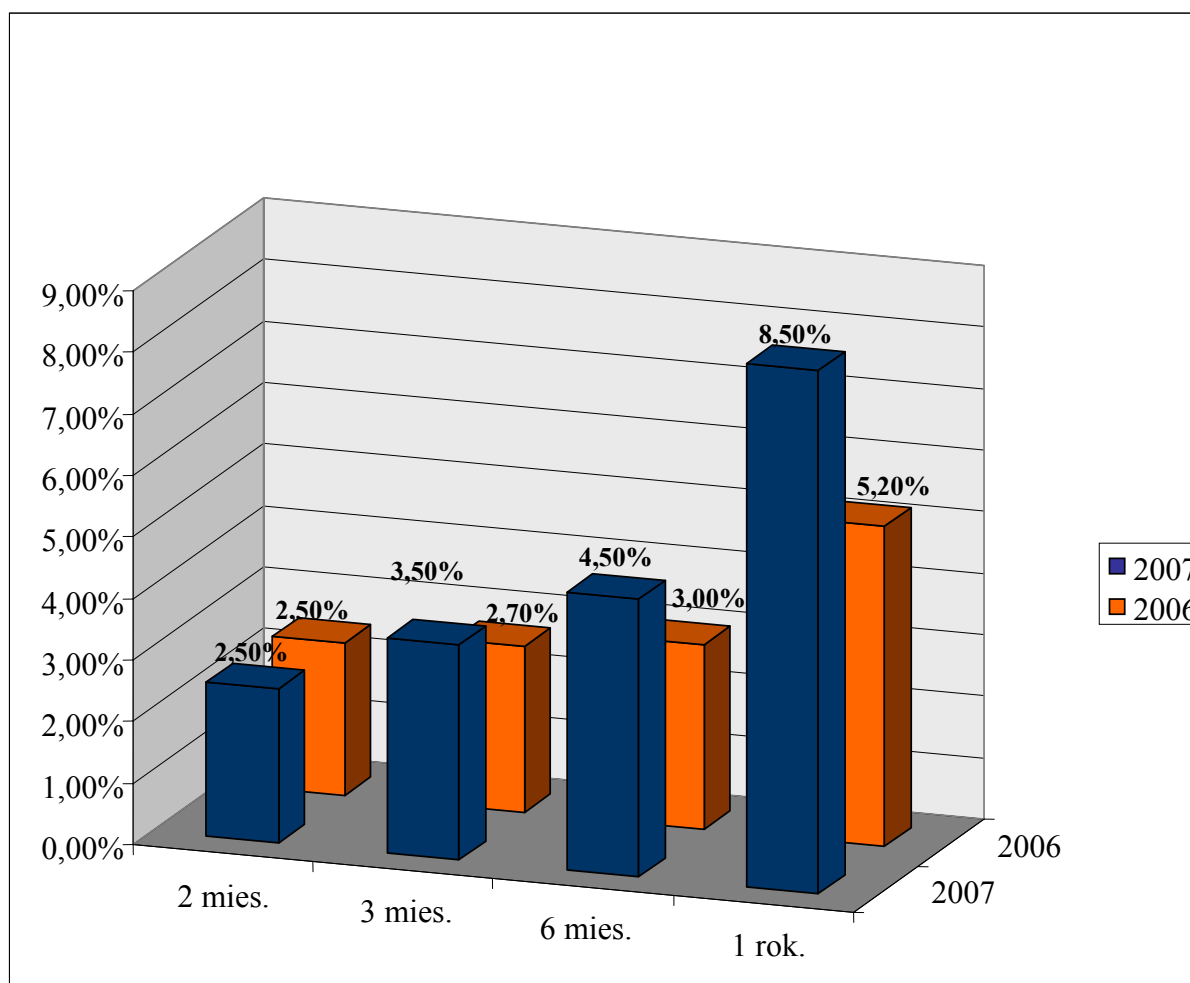
Wzrastający poziom ubytku wpływów abonamentowych grozi załamaniem się w najbliższych 2-3 latach całego systemu związanego z poborem tych opłat. Ustawa z dnia 21 kwietnia 2005 roku o opłatach abonamentowych swoimi rozwiązaniami nie wpłynęła na poprawę ściągłości opłat abonamentowych, które inkasowane są przez jednostki „Poczty Polskiej”. Od marca 2006 roku obowiązuje, przekazane do wszystkich Izb Skarbowych na terenie kraju, stanowisko Departamentu Administracji Podatkowej Ministerstwa Finansów o braku podstaw do ściągłości należności wynikających z ustawy o opłatach abonamentowych w trybie przepisów ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Skutkuje to odmawianiem wszczynania procedur egzekucyjnych na wniosek jednostek Poczty Polskiej. Ministerstwo Finansów prezentuje stanowisko, że objęcie egzekucją tych zaległości wymaga odpowiednich zmian w ustawie o opłatach abonamentowych, z czym nie zgadza się Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji.

Zdaniem KRRiT niezbędne są pilne rozwiązania systemowe w zakresie poboru opłat abonamentowych rtv, aby zagwarantować stabilność finansowania radiofonii i telewizji publicznej, która byłaby podstawą ich niezależności programowo-ekonomicznej.

5.3. Wysokość opłat abonamentowych oraz poziom zniżek w latach 2006 - 2007

Corocznie, na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy o opłatach abonamentowych, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ustala wysokość opłatach abonamentowych oraz poziom zniżek za dokonywanie wpłat z góry⁵⁰.

Wykres nr 4. Porównanie poziomu zniżek abonamentowych w latach 2006 – 2007

Wynikiem zniżek obowiązujących od 1 stycznia 2007 roku, w przypadku uiszczenia opłaty abonamentowej za cały rok z góry, faktyczna kwota jest równa 11 miesięcznym opłatom. Opłaty wnoszone na poczet 2007 roku przyjmowane były w 2006 roku, według stawek obowiązujących od dnia 1 stycznia 2007 roku. Na podstawie danych Poczty Polskiej dotyczących dokonanych wpłat na poczet bieżącego roku, stwierdzono wzrost ilości całorocznych wpłat o 50 tys. w porównaniu z 2006 rokiem.

⁵⁰ Rozporządzenia dot. wysokości opłat abonamentowych na rok:
2006 r. – Dz. U. z 2005 r. Nr 104, poz. 877,
2007 r. – Dz. U. z 2006 r. Dz. U. Nr 94, poz. 656.

Rozliczenia z Poczta Polska

W 2006 roku wynagrodzenie umowne dla jednostek Poczty Polskiej wynosiło **6,0%** od zainkasowanych opłat abonamentowych oraz odsetek ustawowych za zwłokę w ich uiszczaniu. Łączna kwota wyniosła 57 164 422,14 zł. w 2006 roku⁵¹.

Tabela nr 2. Rozliczenia z Poczta Polska dot. inkasowania opłat abonamentowych za 2006 r.

TYTUŁ WPLATY	Wpływy zainkasowane przez Poczta Polską	Prowizja dla Poczty Polskiej		Wpływy przekazane na rachunek KRRiT
	w zł	%	w zł	w zł
1.	2.	3.	4.	5.
1. Wpływy z opłat abonamentowych	943 820 803,79	6,00%	56 629 285,92	887 191 517,87 ⁵²
2. Wpływy pozaabonamentowe, razem	8 433 025,91	x	535 136,22	7 897 889,69
<i>z tego:</i>				
2.1 odsetki za zwłokę	8 363 538,05	6,00%	500 192,37	7 863 345,68
2.2 kary za używanie niezarejestrowanych odbiorników rtv	69 487,86	50,00%	34 943,85	34 544,01
3. RAZEM	952 253 829,70	x	57 164 422,14	895 089 407,56

Należy jednocześnie podkreślić, że pomimo korespondencji prowadzonej od marca 2006 roku przez Przewodniczącego KRRiT z Dyrektorem Generalnym Poczty Polskiej oraz od maja 2006 roku z Ministerstwem Transportu, Poczta Polska nie przedstawiła pisemnej informacji o przewidywanym poziomie uzasadnionych kosztów usługi związanej między innymi z poborem, ewidencją i kontrolą opłat abonamentowych za używanie odbiorników rtv w 2007 roku, w oparciu o ich konkretną kalkulację.

W ocenie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji ustawodawca nakładając na Poczta Polską obowiązek pobierania opłat abonamentowych oraz ich przekazywania na rachunek KRRiT w celach ich dalszego przeznaczenia dla publicznej radiofonii i telewizji, kierował się

⁵¹ Należy zaznaczyć, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zdecydowała o wypowiedzeniu Poczcie Polskiej umowy dotyczącej m.in. prowizji pobieranej przez Poczta Polską za pobór opłat abonamentowych, wskazując w szczególności na brak kosztorysu uzasadniającego jej wysokość.

⁵² za 2006 rok zainkasowano więc około 887.192 tys. zł. Natomiast rozliczenie środków przekazanych na konto KRRiT w 2006 roku wyniosło 888.792 tys. zł i przedstawiało się następująco:

1) wpływy za II i III dekadę grudnia 2005 roku	-	49.795 tys. zł
2) wpływy za 2006 rok (z wpływami za I dekadę grudnia 2006 roku)	-	838.997 tys. zł

Uwaga: Środki za II i III dekadę grudnia 2006 roku w wysokości 48.195 tys. zł. (887.192 tys. zł – 838.997 tys. zł) rozliczone zostały w styczniu 2007 roku.

minimalizacją kosztów obsługi ww. operacji finansowych, tak aby środki finansowe wpłacane przez obywateli wpływały do spółek publicznej radiofonii i telewizji.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 9 września 2004 roku (sygn. Akt K 2/03), zgodnie z którym opłata abonamentowa została uznana za przymusowe, bezzwrotne świadczenie publicznoprawne, służące realizacji konstytucyjnych zadań państwa. W ocenie Trybunału Konstytucyjnego opłata ta jest pomyślana jako danina publiczna, którą od pozostałych danin, wskazanych w art. 217 Konstytucji odróżnia celowy charakter.

Zatem mając na uwadze ustawowo określone przeznaczenie opłaty abonamentowej, jak również status przedsiębiorstwa użyteczności publicznej przyznany Poczcie Polskiej, pobierane przez Poczta Polska wynagrodzenie powinno stanowić równowartość uzasadnionych i udowodnionych kosztów własnych związanych z realizacją jej ustawowego obowiązku.

5.4. Podział prognozowanych wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych pomiędzy spółki radiofonii i telewizji publicznej na 2006 rok

Krajowa Rada uchwałą nr 301/2005 z dnia 30 czerwca 2005 roku dokonała podziału prognozowanych wpływów abonamentowych z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych na 2006 rok między spółki radiofonii i telewizji publicznej w sposób następujący:

Tabela nr 3. Podział prognozowanych wpływów abonamentowych na 2006 r.

Lp.	Spółki radiofonii i telewizji publicznej	udział %	KWOTA wpływów w tys. zł
1	2	3	4
I.	Prognozowane wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,000	935 000
II.	Wyrównanie ubytku prognozowanych wpływów abonamentowych 2005 roku	1,6043	15 000
III.	Pozostała kwota do podziału, z tego:	98,3957 liczone jako 100,00	920 000
1.	Środki wyodrębnione na zadania specjalne dla Polskiego Radia SA w Warszawie z przeznaczeniem na finansowanie inwestycji związanej z procesem cyfryzacji produkcji radiowej i archiwum razem,:	1,9022	17 500
2.	Środki do podziału na spółki radiofonii i telewizji publicznej, razem, z tego:	98,0978 liczone jako 100,00	902 500
	1) Telewizja Polska SA	60,00	541 500
	2) Spółki radiofonii publicznej, razem	40,00	361 000
	z tego:	<i>liczone jako 100,00</i>	
2.1.	Polskie Radio SA w Warszawie	53,00	191 330
2.2.	Spółki radiofonii regionalnej	47,00	169 670

W ramach prognozowanych środków do podziału ustalonych dla Telewizji Polskiej SA na 2006 rok w kwocie 541,5 mln zł Krajowa Rada ustaliła minimalną kwotę we wpływach abonamentowych przeznaczoną na finansowanie: programów regionalnych i w rozłącznej sieci „Dwójki” w wysokości 194,5 mln zł oraz programów tworzonych przez oddziały terenowe do rozpowszechniania w programie ogólnokrajowym w wysokości 60,0 mln zł. Ponadto wyodrębniona została kwota 16,44 mln zł na bezpośrednie koszty rozpowszechniania programu satelitarnego TV Polonia (na wniosek Zarządu TVP SA).

W ramach środków dla Polskiego Radia SA w Warszawie Krajowa Rada ustaliła kwotę na bezpośrednie koszty rozpowszechniania programu „Radio Polonia” w 2006 roku w wysokości 4 151 tys. zł oraz - na wniosek Zarządu Spółki – minimum 8 300 tys. zł na koszty terenowych oddziałów spółki.

Stosownie do postanowień art. 6 ust. 1 ustawy o opłatach abonamentowych, a także ustaleń zawartych w umowie z 29 grudnia 2005 r. zawartej pomiędzy KRRiT a Poczta Polska, jednostki Poczty Polskiej, po potrąceniu umownego wynagrodzenia w wysokości 6,0% zainkasowanych wpływów, przekazały w 2006 roku na rachunek bankowy Krajowej Rady środki pieniężne z tytułu:

- opłat abonamentowych - 888 792 tys. zł.;
- wpływów uzyskanych poza opłatami abonamentowymi (przede wszystkim odsetki za zwłokę) - 9 877 tys. zł.

W 2006 roku z rachunku bankowego KRRiT przekazano do spółek radiofonii i telewizji publicznej wpływy abonamentowe w wysokości 888 792 tys. zł., które stanowiły 95,1% w stosunku do prognozy (935 000 tys. zł) przyjętej w uchwale nr 301/2005 z 30 czerwca 2005 roku. Do pełnej realizacji prognozy wpływów zabrakło 46 208 tys. zł (tj. 4,9%).

Przekazywanie środków pieniężnych uzyskanych poza opłatami abonamentowymi do spółek radiofonii i telewizji publicznej następowało z rachunku bankowego KRRiT zgodnie z podjętymi w tej sprawie uchwałami. W 2006 roku Krajowa Rada przekazała do spółek radiofonii i telewizji publicznej wpływy uzyskane poza opłatami abonamentowymi w wysokości 9 877 tys. zł.

W 2006 roku z rachunku bankowego KRRiT przekazano środki

w łącznej wysokości -	898 669 tys. zł
z tego na:	
1) częściowe wyrównanie ubytku prognozowanych wpływów abonamentowych w 2005 roku ⁵³	28 179 tys. zł (tj. 3,1%)
2) pokrycie kosztów realizowanej misji w 2006 roku ⁵⁴	870 490 tys. zł (tj. 96,9%)

⁵³ Do wyrównania w 2007 roku pozostał jeszcze ubytek wpływów abonamentowych z 2005 roku w kwocie 3 955 tys. zł.

⁵⁴ Do wyrównania w 2007 roku pozostał jeszcze ubytek wpływów abonamentowych z 2006 roku w kwocie 57 010 tys. zł.

Tabela nr 4. Wpływy abonamentowe i pozaabonamentowe przekazane nadawcom publicznym w 2006 r.

Lp.	Spółki radiofonii i telewizji publicznej	Środki pieniężne przekazane z rachunku bankowego KRRiT w 2006 roku w tys. zł				
		wpływy abonamentowe			wpływy pozaabonamentowe z)	RAZEM
		wyodrębnione x)	pozostałe y)	razem		
I.	Ogółem, z tego:	17 113	871 679	888 792	9 877	898 669
1.	Telewizja Polska SA	126	523 007	523 133	2 299	525 432
2.	Radiofonia publiczna, z tego:	16 987	348 672	365 659	7 578	373 237
1)	Polskie Radio SA	16 987	184 808	201 795	1 468	202 263
2)	Spółki regionalne	0,0	163 864	163 864	6 110	169 974

x) na zadania specjalne związane z cyfryzacją produkcji radiowo-dźwiękowej oraz archiwum w Polskim Radio SA oraz na powstałe od 1.01.2005 r. Oddziały Terenowe TVP SA

y) i z) łącznie z wyrównaniem ubytku prognozowanych wpływów abonamentowych w 2005 roku oraz na pokrycie kosztów realizowanej misji w 2006 roku

5.5. Podział prognozowanych wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych na 2007 rok między spółki radiofonii i telewizji publicznej

Krajowa Rada ustaliła w drodze uchwały sposób podziału między spółki radiofonii i telewizji publicznej prognozowanych wpływów abonamentowych z opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych na 2007 rok, na finansowanie zadań związanych z realizacją misji następująco:

Tabela nr 5. Podział prognozowanych wpływów abonamentowych i pozaabonamentowych na 2007 r. między spółki nadawców publicznych

Lp.	TREŚĆ	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	850 000
1.	Środki wyodrębnione na pokrycie ubytku prognozowanych wpływów abonamentowych w latach 2005 – 2006	9,0588	77 000
2.	Pozostałe środki do podziału na spółki radiofonii i telewizji publicznej, razem z tego:	90,9412 liczone jako 100,00	773 000
	1) Telewizja Polska SA	60,00	463 800
	2) Spółki radiofonii publicznej, razem	40,00	309 200

W ramach prognozowanych środków ustalonych dla Telewizji Polskiej SA na 2007 rok w łącznej kwocie 463,8 mln zł, Krajowa Rada uwzględniła minimalną kwotę przeznaczoną na finansowanie:

- programów regionalnych i w rozłącznej sieci „Dwójki” w wysokości 185,0 mln zł;
- programów tworzonych przez oddziały terenowe do rozpowszechniania w programie ogólnokrajowym w wysokości 40,0 mln zł;
- kosztów bezpośrednich rozpowszechniania programu „TV Polonia” w kwocie 5,7 mln zł.

Ponadto Krajowa Rada dokonała następującego podziału prognozowanych wpływów abonamentowych w 2007 roku na spółki radiofonii publicznej:

Tabela nr 6. Podział prognozowanych na 2007 r. wpływów abonamentowych na spółki radiofonii publicznej

Lp.	Spółki radiofonii publicznej	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy abonamentowe ogółem, z tego:	100,00	309 200
1.	Polskie Radio SA w Warszawie, w tym na finansowanie:	53,00	163 876
1)	<i>kosztów terenowych oddziałów Polskiego Radia, Orkiestry Polskiego Radia „Amadeus” w Poznaniu i Radiowego Centrum Nadawczego w Solcu Kujawskim, minimum</i>	2,43	7 500
2)	<i>Radio Polonia (na bezpośrednie koszty rozpowszechniania)</i>	1,23	3 800
2.	Spółki radiofonii regionalnej	47,00	145 324

Krajowa Rada dokonała też podziału prognozowanych na 2007 rok wpływów pozaabonamentowych na spółki radiofonii i telewizji publicznej w sposób następujący:

Tabela nr 7. Podział prognozowanych na 2007 r. wpływów pozaabonamentowych na spółki nadawców publicznych

Lp.	Spółki radiofonii i telewizji publicznej	udział %	Kwota w tys. zł
1	2	3	4
I	Wpływy pozaabonamentowe ogółem, z tego:	100,0	6 000
1.	Telewizja Polska SA w Warszawie	12,0	722
2.	Spółki radiofonii publicznej	88,0	5 278
	z tego:	<i>liczone jako 100,0</i>	
2.1	Polskie Radio SA w Warszawie	14,0	742
2.2	Spółki radiofonii regionalnej, razem	86,0	4 536

5.6. Liczba abonentów radiofonicznych i telewizyjnych

Liczba abonentów używających zarejestrowane odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne - według stanu na dzień 31 grudnia 2006 roku (dane uzyskane z Dyrekcji Generalnej Poczty Polskiej) ukształtowała się następująco:

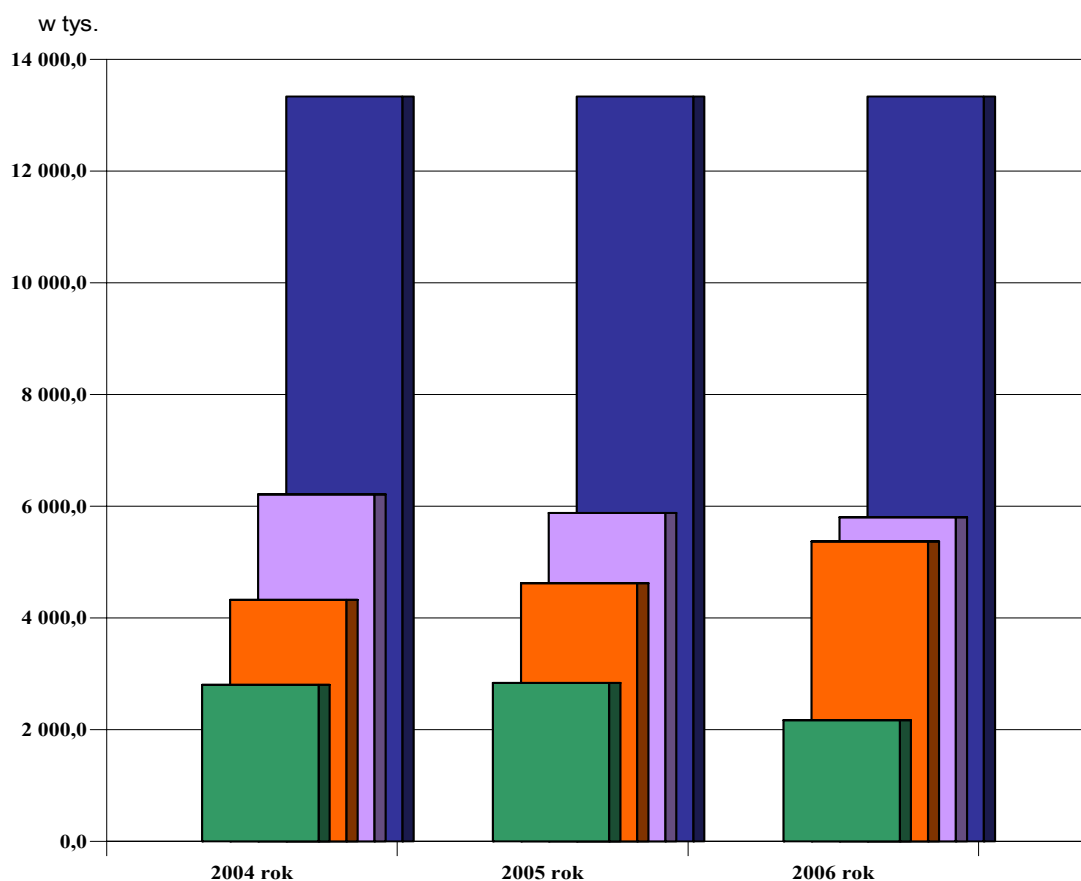
- abonenci ogółem 8 070 429
- z tego:
- abonenci telewizyjni lub radiowo-telewizyjni 7 820 172
- abonenci wyłącznie radiowi 250 257

W 2006 roku, w porównaniu do 2005 roku, odnotowano spadek ogólnej liczby abonentów posiadających zarejestrowane odbiorniki rtv aż o 905 258 osób (o 10,09%). Spadek wystąpił także w grupie abonentów telewizyjnych lub radiowo-telewizyjnych o blisko 9,1% (tj. o 778,8 tysięcy osób), w tym zwolnionych od opłat aż o blisko 22,8% (627,7 tysięcy osób).

Na 31 grudnia 2006 roku jedynie 44,3% gospodarstw domowych posiadających zarejestrowane odbiorniki rtv uiszczało terminowe opłaty abonamentowe, co jest pogorszeniem sytuacji, w porównaniu do lat poprzednich.

Wykres nr 5. Realny stan opłat abonamentowych w latach 2004 - 2006

Porównanie liczby gospodarstw domowych ogółem w Polsce, gospodarstw zarejestrowanych i wnoszących opłaty rtv, zarejestrowanych i zwolnionych od opłat rtv oraz gospodarstw posiadających nie zarejestrowane odbiorniki rtv w latach 2004-2006

	2004 rok	2005 rok	2006 rok
■ gospodarstwa domowe zarejestrowane i zwolnione od opłat (w tys.) 1)	2 803,5	2 835,6	2 166,5
■ gospodarstwa domowe, które nie zarejestrowały odbiorników rtv (w tys.) 2)	4 322,5	4 622,7	5 369,5
■ gospodarstwa domowe zarejestrowane i wnoszące opłaty rtv (w tys.) 1)	6 211,0	5 878,7	5 801,0
■ ogółem gospodarstwa domowe w Polsce (w tys.) 3)	13 337,0	13 337,0	13 337,0

1) źródło: Sprawozdania Poczty Polskiej sporządzone wg stanu na dzień 31 grudnia

2) wyliczenia dokonane przez Departament Ekonomiczny Biura KRRiT

3) źródło: GUS – Dane z Narodowego Spisu Powszechnego z maja 2002 roku

Zwolnienia od opłat abonamentowych

Zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych prawo do zwolnień od opłat abonamentowych zachowały osoby, które korzystały z tego prawa na podstawie dotychczasowych przepisów, pod warunkiem złożenia w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, to jest do 16 grudnia 2005 roku, oświadczenia o spełnieniu warunków do korzystania ze zwolnienia od opłat abonamentowych.

Jednocześnie w art.4 tej ustawy określone zostały kategorie osób zwolnionych od opłat abonamentowych.

Zwolnienia od tych opłat nie przysługują osobom, które pozostają we wspólnym gospodarstwie domowym z co najmniej dwiema osobami, które ukończyły 26 rok życia, niespełniającymi warunków do uzyskania tych zwolnień.

Na 31 grudnia 2006 roku liczba abonentów zwolnionych z opłat abonamentowych rtv wyniosła 2 165 525, w tym przede wszystkim:

1) inwalidzi I grupy	- 1 139 643 (tj. 52,63%)
2) osoby, które ukończyły 75 rok życia	- 928 525 (tj. 42,88%)
3) inwalidzi wojenni/wojskowi	-28 585 (tj. 1,32%)
4) osoby otrzymujące świadczenia pielęgnacyjne	- 11 706 (tj. 0,68%)
5) osoby o znacznym stopniu niepełnosprawności	- 13 581 (tj. 0,63%)
6) osoby całkowicie niezdolne do pracy i samodzielnej egzystencji	- 12 873 (tj. 0,59%)
7) osoby niesłyszące	- 12 261 (tj. 0,57%)
8) osoby niewidome	- 10 995 (tj. 0,51%)

W porównaniu do 2005 roku (po weryfikacji danych Poczty Polskiej na dzień 16 grudnia 2005 roku) liczba abonentów obniżyła się aż o ponad 23,6%.

Umarzanie i rozkładanie na raty zaległości w opłatach abonamentowych

Kwestie związane z umarzaniem zaległości w opłatach abonamentowych regulują przepisy ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych.

Na wniosek kierowników jednostek Poczty Polskiej Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji w 2006 roku przyjęła 2 uchwały w sprawie umorzenia zaległości w opłatach abonamentowych na łączną kwotę 201,2 tys. zł

W wyjątkowych sytuacjach, jeżeli przemawiają za tym szczególne względy społeczne lub przypadki losowe, Krajowa Rada może umorzyć lub rozłożyć na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz odsetki ustawowe za zwłokę w uiszczaniu opłat. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ustaliła – w drodze uchwał⁵⁵ - kryteria dochodowe, które stanowią podstawę do rozstrzygnięć indywidualnych, podejmowanych przez Krajową Radę w zakresie wniosków o umorzenie lub rozkładanie na raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników rtv. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji umarza lub rozkłada na

⁵⁵ Uchwały Nr 302/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. i Nr 309/2005 z dnia 12 lipca 2005 r.

raty zaległości w płatności opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz odsetek w ich uiszczaniu abonentom-dłużnikom, których dochód na jedną osobę w gospodarstwie domowym nie przekracza:

- 1) 60% minimalnego wynagrodzenia brutto za pracę – w gospodarstwie wielorodzinnym;
- 2) 80% minimalnego wynagrodzenia brutto za pracę – w gospodarstwie jednoosobowym.

Ponadto, uchwałami Krajowej Rady⁵⁶, przyjęte zostały „Wewnętrzne procedury związane z rozstrzygnięciem wniosków o umorzenie lub rozłożenie na raty zaległości w płatnościach opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu, opłaty za używanie niezarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego oraz odsetek za zwłokę w jej uiszczaniu”.

W 2006 roku rozpatrzono 4 154 wnioski abonentów - dłużników z lat 2004 – 2006⁵⁷. Skutki finansowe 22 uchwał Krajowej Rady przyjętych w 2006 roku w sprawie umorzenia zaległości w płatności opłat abonamentowych i odsetek ustawowych za zwłokę w ich uiszczaniu wyniosły łącznie 1 893,0 tys. zł. Na raty rozłożono zaległości w łącznej kwocie 507,0 tys. zł. Z uzyskanych informacji wynika, że abonenci, którym w 2006 roku rozłożono zaległości na raty, do końca ubiegłego roku wpłacili ok. 23,7% należnej kwoty.

Ubytek wpływów abonamentowych i zaległości w terminowym wnoszeniu opłat

Według stanu na dzień 31 grudnia 2006 roku ubytek wpływów abonamentowych do podziału w 2007 roku pomiędzy spółki radiofonii i telewizji publicznej wynosił z tytułu:

- używania niezarejestrowanych odbiorników tv
gospodarstwach domowych około miliard 10 mln. zł.
- zwolnień od opłat abonamentowych rtv około 409 mln. zł.

Jednocześnie na dzień 31 grudnia 2006 roku 1 971 985 gospodarstw domowych zalegało z opłatami powyżej 3 miesięcy⁵⁸, co spowodowało zaległości w opłatach abonamentowych na kwotę około 1 miliarda 36 milionów złotych.

⁵⁶ Nr 545/2006 z dnia 3 października 2006 r. i Nr 639/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r.

⁵⁷ W 2006 roku wpłynęło 29 058 listów w sprawie opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, tj. o ponad 55% więcej niż w 2005 roku. W 2006 roku udzielono 26 672 odpowiedzi na wystąpienia abonentów z lat 2003 – 2006.

⁵⁸ Termin przedawnienia roszczeń Poczty Polskiej z tytułu zaległości upływa po 5 latach.

VI. DZIAŁALNOŚĆ KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI W ZAKRESIE TWORZENIA I STOSOWANIA PRAWA

Konstytucja RP z 2 kwietnia 1997 roku, w art. 213 ust. 2 stanowi, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydaje rozporządzenia, a w sprawach indywidualnych podejmuje uchwały. Kompetencja Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji do podejmowania w zakresie przewidzianym ustawą rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów ma charakter administracyjny. Takie rozstrzygnięcia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji podlegają kontroli sądowej.

Działalność prawotwórcza KRRiT oraz w zakresie stosowania prawa odbywa się w następujących formach:

- udział w opracowywaniu projektów ustaw (Krajowa Rada nie posiada prawa do inicjatywy ustawodawczej);
- opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych, dotyczących radiofonii i telewizji;
- wydawanie aktów wykonawczych w postaci rozporządzeń;
- kształtowanie praktyki stosowania prawa z uwzględnieniem orzecznictwa sądów;
- przyjmowanie stanowisk regulacyjnych mających wpływ na stosowanie prawa, które są wyrazem podejścia KRRiT do zjawisk i problemów zachodzących na rynku audiowizualnym, (np. Stanowisko regulacyjne z dnia 31 maja 2006 roku w sprawie kwalifikacji prawnej usługi *TV over DSL* (TVoDSL) oraz kwestii właściwości KRRiT wobec regulacji usług telewizyjnych udostępnianych za pośrednictwem nowych platform).

6.1. Realizacja ustawowych delegacji do wydawania przez KRRiT aktów wykonawczych

W 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wydała 4 niżej wymienione rozporządzenia:

- Rozporządzenie z 17 maja 2006 roku w sprawie wysokości opłat abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych oraz zniżek za ich uiszczanie z góry za okres dłuższy niż jeden miesiąc w 2007 roku⁵⁹ ;

⁵⁹ Dz. U. z 5 czerwca 2006 roku Nr 94, poz. 656; Rozporządzenie to wydano na podstawie art. art. 3 ust. 5 i 6 ustawy z 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych.

- Rozporządzenie z 30 maja 2006 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzajów dokumentów oraz wzoru oświadczenia potwierdzających uprawnienia do zwolnień od opłat abonamentowych⁶⁰;
- Rozporządzenie z 11 października 2006 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych przed wyborami do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw⁶¹ - zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia załącznikom nr 1 i 2 do rozporządzenia w wyniku zmian niektórych obszarów emitowania programów regionalnych Telewizji Polskiej i programów spółek radiofonii regionalnej;
- Rozporządzenie z 11 października 2006 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie trybu postępowania w sprawach podziału czasu nieodpłatnego rozpowszechniania audycji wyborczych, sposobu przygotowania i emisji tych audycji oraz sposobu upowszechniania informacji o terminach emisji audycji wyborczych w wyborach na wójtów, burmistrzów i prezydentów miast⁶² - zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia załącznikom nr 1 i 2 do rozporządzenia w wyniku zmiany niektórych obszarów emitowania programów regionalnych Telewizji Polskiej i programów spółek radiofonii regionalnej.

6.2. Udział w pracach nad nowelizacją ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz nad projektem rozporządzenia Ministra Transportu w sprawie przetargu oraz konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych

W 2006 roku KRRiT uczestniczyła w pracach nad dwoma projektami nowelizacji ustawy Prawo telekomunikacyjne: poselskim i rządowym.

Projekt poselski (nazywany „małą nowelizacją”)⁶³ dotyczył przede wszystkim zagadnień gospodarki częstotliwościami i przebiegu przetargu na rezerwację częstotliwości. Sprawy te, pozostając w całości w kompetencji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej, są uregulowane w tych samych jednostkach redakcyjnych ustawy, co konkurs na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, pozostający w kręgu zainteresowania i kompetencji KRRiT. W związku z tym, udział KRRiT w pracach pilotowanych przez Prezesa UKE polegał na zwracaniu uwagi na konieczność zachowania regulacji właściwie rozgraniczającej kompetencje obydwu współdziałających organów. Szczególną uwagę KRRiT zwracała kwestia uniknięcia błędnej lub pochopnej nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji, w szczególności wobec prowadzonych równocześnie i częściowo dotyczących tych samych obszarów prac nad rządowym projektem nowelizacji ustawy Prawo telekomunikacyjne (tzw. „dużej nowelizacji”). KRRiT zwracała uwagę kompetentnym osobom i organom, że dla zapewnienia prawidłowości procesu legislacyjnego konieczne jest skoordynowanie prac nad obydwo-

⁶⁰ Dz. U. z 5 lipca 2006 roku Nr 119, poz. 818; Rozporządzenie to wydano na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych.

⁶¹ Dz. U. z 16 października 2006 roku Nr 187, poz. 1387; Rozporządzenie to wydane na podstawie art. 77 ust. 3 ustawy z 16 lipca 1998 r. – Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw.

⁶² Dz. U. z 16 października 2006 roku Nr 187, poz. 1388; Rozporządzenie to wydane zostało na podstawie art. 23 ust. 7 ustawy z 20 czerwca 2002 r. o bezpośrednim wyborze wójta, burmistrza i prezydenta miasta.

⁶³ Ustawa z dnia 12 stycznia 2007 roku o zmianie ustawy - Prawo telekomunikacyjne, Dz. U. Nr 23, poz. 137.

projektami, a optymalnym rozwiązaniem byłoby połączenie tych projektów i łączne ich procedowanie. Dezyderat ten nie został uwzględniony.

Prowadzone równocześnie prace nad rządowym projektem⁶⁴ zmiany ustawy Prawo telekomunikacyjne, obejmowały znacznie szerszy zakres zagadnień i budziły znacznie większe zainteresowanie KRRiT z uwagi na to, że projekt ten dotyczył również zagadnień cyfrowej telewizji i radiofonii naziemnej oraz konkursu na operatora multipleksu. Projekt uległ licznym i daleko idącym zmianom w trakcie uzgodnień międzyresortowych.

Przedstawiciele KRRiT aktywnie uczestniczyli w pracach nad projektem rozporządzenia Ministra Transportu w sprawie przetargu oraz konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, prowadzonych w celu wykonania delegacji z art. 120 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Przedmiot regulacji pozostał częściowo w kompetencji KRRiT, jako organu współdziałającego z Prezesem UKE przy określaniu innych niż strictly techniczne, pozaekonomicznych warunków konkursu. Prezentowane w trakcie tych prac stanowisko oparte było w dużej części na wynikach pracy nad rozporządzeniem z 7 września 2005 roku KRRiT w sprawie trybu ogłaszania konkursu na rezerwację częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy drogą rozsiewczą naziemną i przeprowadzonych wówczas konsultacji (rozporządzenie to przestało obowiązywać wraz z uchynieniem art. 121 ustawy Prawo telekomunikacyjne). Część propozycji KRRiT zmierzających do należytego wykonania delegacji ustawowej została uwzględniona, jednakże odrzucone zostały poprawki dotyczące udziału KRRiT w powoływaniu i uzupełnianiu składu komisji konkursowej oraz udziału przedstawicieli KRRiT w pracach tej komisji. Propozycje te zmierzały do przyjęcia uregulowań w pełni realizujących ustawową dyrektywę działania organów w porozumieniu. Działanie organów państwowych z porozumieniem w sprawach o tak istotnym znaczeniu dla państwa sprzyjałoby transparentności zarówno procesu podejmowania decyzji, jak i samych rozstrzygnięć.

6.3. Udział w pracach nad poselskim projektem ustawy o ochronie małoletnich przed szkodliwymi treściami prezentowanymi w środkach masowego komunikowania

Sejm RP podjął prace nad poselskim projektem ustawy o ochronie małoletnich przed szkodliwymi treściami, prezentowanymi w środkach masowego komunikowania. Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji opiniując projekt podkreśliła w szczególności, że z uznaniem przyjmuje fakt podjęcia problemu ochrony małoletnich odbiorców przed przekazami medialnymi, które mogą mieć szkodliwy wpływ na ich zdrowie i prawidłowy rozwój. Godna podkreślenia i poparcia jest stojąca u podstaw projektu ustawy idea stworzenia w Polsce jednolitego systemu ostrzegania nabywców o potencjalnej szkodliwości danego produktu medialnego dla określonej grupy wiekowej dzieci i młodzieży

Konieczność interwencji ustawodawcy w przedmiotowej kwestii, w związku z obecnie funkcjonującym niedoskonałym systemem ochrony w tym zakresie, potwierdzają również wyniki przeprowadzonych przez KRRiT monitoringów programów.

⁶⁴ Projekt nie został przyjęty przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

Wyniki przeprowadzonych przez KRRiT monitoringów programów telewizyjnych w zakresie przestrzegania przepisów dot. ochrony małoletnich zostały przedstawione w rozdziale 3.3. niniejszego „Sprawozdania” oraz szczegółowo omówione w rozdziale 4.1. „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2006 roku.

6.4. Wpływ orzecznictwa na działalność Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji – przykłady

Wyrok w sprawie ze skargi kasacyjnej Agencji Reklamowej EKS Radio Konin sp. z o. o. – oddalenie skargi kasacyjnej

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 12 października 2006 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II GSK 400/05, prowadzonej w związku ze skargą kasacyjną Agencji Reklamowej EKS Radio Konin sp. z o. o. w Koninie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 21 kwietnia 2005 roku, w sprawie o sygn. akt VI SA/Wa 109/04, prowadzonej ze skargi Agencji Reklamowej EKS Radio Konin sp. z o. o. na decyzję Przewodniczącego KRRiT z 2 grudnia 2003 roku nr DK-287/2003 w przedmiocie koncesji na rozpowszechnianie programu, oddalił ww. skargę kasacyjną, wskazując w uzasadnieniu wyroku, iż użyty w art. 36 pkt 5 ustawy o radiofonii i telewizji zwrot „dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących środków masowego przekazu” należy rozumieć w taki sposób, że zawiera się w nim także przestrzeganie przepisów prawa autorskiego przez nadawcę, który otrzymał koncesję na nadawanie programu radiowego, czyli niewątpliwie funkcjonuje w obszarze środków masowego przekazu. Naruszanie przepisów dotyczących środków masowego przekazu, w tym również praw twórców, chronionych prawem autorskim mogło uzasadniać odmowę udzielenia koncesji.

Treść powołanego wyroku wskazała na zasadność analizowania przez KRRiT ww. okoliczności w postępowaniach o udzielenie koncesji w kontekście możliwości odmowy udzielenia koncesji w przypadku występowania opisanej powyżej przesłanki.

Ponadto Naczelny Sąd Administracyjny w ww. wyroku po raz kolejny stwierdził, iż uchwała wydana na podstawie art. 33 ust.3 ustawy o radiofonii i telewizji nie jest aktem prawnym wywołującym bezpośrednie skutki w sferze zewnętrznych stosunków prawnych. NSA podkreślił, iż uchwała jest aktem, będącym przesłanką i merytoryczną podstawą dla decyzji Przewodniczącego KRRiT w sprawie koncesji. Dopiero ta decyzja jest aktem określającym pozycję prawną podmiotów ubiegających się o koncesję. Do czasu wydania decyzji, uchwała KRRiT może być zmieniana, przy zachowaniu niezbędnych wymagań proceduralnych.

Zgodnie z treścią ww. wyroku, KRRiT kieruje pouczenia do podmiotów, w stosunku do których zostały podjęte odpowiednie uchwały, lecz nie została jeszcze wydana decyzja koncesyjna.

Wyrok w sprawie ze skargi kasacyjnej Przewodniczącego KRRiT w sprawie dotyczącej koncesji RMF FM SA - przekazanie sprawy w części do ponownego rozpoznania

W wyroku z dnia 12 października 2006 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II GSK 147/06, prowadzonej w związku ze skargą kasacyjną Przewodniczącego KRRiT od wyroku

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 27 grudnia 2004 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VI SA/Wa 46/04, prowadzonej ze skargi spółki RMF FM, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż w sytuacji braku uregulowań prawnych w kwestiach z zakresu radiofonii i telewizji (na przykład takich jak będące przedmiotem sprawy tzw. rozszczepienia programu), KRRiT jako regulator rynku, zgodnie z art. 6 ustawy o radiofonii i telewizji, jest uprawniona do zajmowania stanowiska w zakresie tych nieuregulowanych spraw. Wobec powyższego KRRiT mogła uznać, iż rozszczepienia programu nie są dopuszczalne. W ocenie NSA taki pogląd KRRiT nie powinien jednak zaskakiwać uczestników rynku, co nie oznacza braku możliwości jego zmiany, z uwagi na zmieniającą się sytuację na rynku. Zmiana ta jednak powinna dokonywać się z zachowaniem zasady jawności i równości oraz po odpowiednim uprzedzeniu uczestników rynku. Pożądaną formą wyrażenia ww. poglądu jest stanowisko KRRiT.

NSA, zwracając w części sprawę do ponownego rozpoznania do WSA w Warszawie, wskazał na konieczność zbadania przez ten Sąd czy korespondencja prowadzona przez organ ze spółką RMF FM stanowiła okoliczność wystarczającą do stwierdzenia, iż w przedmiotowej sprawie działania podjęte przez KRRiT zawierały cechy uzasadniające przekonanie, iż KRRiT wyraziła stanowisko w sprawie dopuszczalności rozszczepień programu.

W przedmiotowej sprawie nie został jeszcze doręczony wyrok NSA wraz z uzasadnieniem, wobec powyższego ww. motywy rozstrzygnięcia Sądu zostały przytoczone na podstawie ustnych motywów wyroku podanych przez NSA po jego ogłoszeniu.

Praktyka KRRiT w zakresie objętym ww. orzeczeniem będzie uzależniona od treści prawomocnego orzeczenia sądowego kończącego postępowanie w przedmiotowej sprawie.

Wyrok w sprawie ze skargi kasacyjnej Przewodniczącego KRRiT w sprawie dotyczącej koncesji Telewizji Polsat SA – przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 18 lipca 2006 roku w sprawie o sygn. akt II GSK 34/06, prowadzonej w związku ze skargą kasacyjną Przewodniczącego KRRiT od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 27 lipca 2005 roku w sprawie o sygn. akt VI SA/Wa 163/05, prowadzonej w związku ze skargą Telewizji Polsat SA na decyzję Przewodniczącego KRRiT z 15 listopada 2004 roku nr DK-231/2004-1/171/P w przedmiocie koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego, uchylił częściowo zaskarżony wyrok i w tym zakresie przekazał sprawę do WSA w Warszawie do ponownego rozpoznania, a w pozostałym zakresie oddalił skargę kasacyjną. Jednocześnie NSA w uzasadnieniu ww. wyroku wskazał, iż deklarowane przez wnioskodawcę zamierzenia co do programu i udziału poszczególnych rodzajów audycji odgrywa istotną rolę w procesie koncesyjnym. Sąd uznał, iż nie można przyjąć, że rola deklaracji wnioskodawcy dotyczących struktury programu i jego poszczególnych rodzajów kończy się wraz z przyznaniem koncesji. Zdaniem NSA dopuszczalne jest zamieszczenie w decyzji koncesyjnej odesłania do informacji programowych, dołączanych do wniosku o przyznanie koncesji i przewidywanej struktury poszczególnych rodzajów programów, będącej elementem tychże informacji programowych. W ten sposób informacje programowe zaproponowane przez koncesjonariusza będą mogły stać się składnikiem decyzji koncesyjnej. Koncesjonariusz wówczas ma obowiązek przestrzegania jako zadeklarowanych przez siebie zamierzeń, przy ubieganiu się o otrzymanie koncesji, a nie jako warunków określonych jednostronnie i władczo przez organ.

Ponadto Naczelny Sąd Administracyjny w ww. wyroku stwierdził, że trafne są stwierdzenia zawarte w skardze kasacyjnej na temat potrzeby posiadania przez

Przewodniczącego KRRiT informacji o zmianach w sytuacji własnościowej koncesjonariusza, jak również zmian dotyczących akcjonariuszy. Jednakże, w ocenie Sądu, w tym celu nie jest niezbędne zamieszczanie w koncesji postanowień, takich jak te, jakie zostały zawarte w pkt VI zaskarżonej decyzji koncesyjnej. NSA podzielił stanowisko Przewodniczącego KRRiT co do obowiązku zgłaszania przez koncesjonariuszy wszelkich zmian danych, które wynikają z wniosku o udzielenie koncesji i dołączonych do tego wniosku dokumentów (art. 45 w związku z art. 49 ust. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej w związku z art. 40b ustawy o radiofonii i telewizji). Dokumentami dołączonymi do wniosku o koncesję na rozpowszechnianie programów telewizyjnych są między innymi dane dotyczące struktury własnościowej spółki i dotyczące wspólników (akcjonariuszy), jak również organów spółki. Jednakże w ocenie NSA z powyższych obowiązków informacyjnych koncesjonariusza wynikających z przepisów ustawowych nie można wyciągać wniosków o dopuszczalności zamieszczania analogicznych obowiązków w decyzji koncesyjnej.

Wyżej wymienione orzeczenie wpłynęło na opracowanie nowej formuły ogłoszenia Przewodniczącego KRRiT o możliwości uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, zawierającej wskazanie, iż decyzja koncesyjna będzie zawierała odniesienie do treści wniosku o udzielenie koncesji w zakresie informacji programowych, zadeklarowanych przez wnioskodawcę oraz pouczenie o możliwości cofnięcia koncesji w przypadku odstąpienia od zadeklarowanych warunków programowych po udzieleniu koncesji.

Ponadto KRRiT rozpoczęła pracę nad nową konstrukcją decyzji koncesyjnej, w tym formy zapisów własnościowych.

6.5. Regulacja rynku audiowizualnego w obliczu nowych wyzwań o charakterze technologicznym

Krajowa Rada wielokrotnie – w tym również w sprawozdaniach z rocznej działalności - sygnalizowała nieuchronność i konieczność niezwłocznego podjęcia prac legislacyjnych nad kompleksowym i nowoczesnym uregulowaniem ładu medialnego. Zdaniem Krajowej Rady należy uznać tempo tych prac za daleko niewystarczające. Dynamika postępu technologicznego pogłębia anachronizm istniejących ram prawnych dotyczących szeroko rozumianej sfery audiowizualnej, sprawiając, że ochrona konstytucyjnych praw obywateli w zakresie wolności słowa, dostępu do informacji, czy przeciwdziałania demoralizacji nieletnich staje się coraz bardziej iluzoryczna.

O ile jednak nie budzi kontrowersji fakt, że nowe formy i sposoby docierania do odbiorcy - w szczególności do odbiorcy przekazu telewizyjnego – rozwijają się niezależnie od istnienia regulacji prawnych i wyprzedzają ich powstanie, o tyle brak kompleksowej reakcji na te zjawiska może doprowadzić do próżni prawnej i regulacyjnej.

Jak wynika ze stanowisk prezentowanych zarówno przez wszystkie zainteresowane podmioty gospodarcze jak i przez przedstawicieli właściwych organów, pozostające na etapie wymiany podglądów i nieformalnych dyskusji koncepcje rozwiązań prawnych - w tym opartych na regulacjach stosowanych w krajach Unii Europejskiej, można uznać za dostatecznie dojrzałe do tego, by mogły być przedmiotem szerokiej społecznej debaty. W wyniku tej debaty należałoby oczekiwać wypracowania i przyjęcia założeń, a następnie projektu nowej ustawy (bądź pakietu ustaw) „medialnej”, której regulacje uwzględniłyby postęp cywilizacyjny i zapewniły bezpieczeństwo prawne twórców i wykonawców utworów, nadawców, podmiotów dostarczających treści, operatorów różnego typu urządzeń i stacji

nadawczych, dziennikarzy, a przede wszystkim odbiorców. Regulacje te mogą uwzględniać również postulat stworzenia organu regulacyjnego, którego struktura i kompetencje odpowiadałyby strukturze rynku i wynikającym stąd potrzebom.

Krajowa Rada podtrzymuje wielokrotnie składane deklaracje współpracy przy tworzeniu nowego prawa medialnego, rezerwując sobie szczególnie prawo do zabierania głosu zawsze, gdy będzie mowa o wolności słowa, samodzielności nadawców, interesach odbiorców i pluralistycznym charakterze radiofonii i telewizji.

VII. DZIAŁANIA NA RZECZ POSZERZENIA ZASIĘGU I POPRAWY ODBIORU PROGRAMÓW NADAWCÓW PUBLICZNYCH

Radiofonia publiczna

Radiofonia publiczna w Polsce to Polskie Radio SA – rozgłośnia centralna nadająca programy ogólnopolskie oraz 17 spółek regionalnych, nadających 17 różnych programów na obszarach swojego działania.

Program 1 nadawany jest na częstotliwościach 198 kHz i 225 kHz z zakresu fal długich oraz 60 częstotliwościach (w tym 43 o mocy większej lub równej 1 kW) z zakresu UKF. W 2006 roku Polskie Radio otrzymało dwie nowe częstotliwości dla obiektów nadawczych w Dobromierzu i RTON Łobez Toporzyk oraz dokonano zmiany parametrów dwóch stacji nadawczych. Zasięg ludnościowy dla stacji w paśmie UKF wyniósł 55,88% co oznacza przyrost o 2,16%.

Program 2 nadawany jest na 41 częstotliwościach (w tym 37 o mocy większej lub równej 1 kW). W 2006 roku zmieniono parametry techniczne dwóch stacji nadawczych. Zasięg ludnościowy pozostał na niezmiennym poziomie i wyniósł 79,35%.

Program 3 nadawany jest na 41 częstotliwościach (w tym 39 o mocy większej lub równej 1 kW). W 2006 roku zmieniono parametry techniczne dwóch stacji nadawczych. Zasięg ludnościowy pozostał na niezmiennym poziomie i wyniósł 92,6%.

Program 4 Radio BIS nadawany jest na 42 częstotliwościach (w tym 29 o mocy większej lub równej 1 kW). W 2006 roku zmieniono parametry techniczne dwóch stacji nadawczych. Zasięg ludnościowy nieznacznie wzrósł i wyniósł 62,57%.

Regionalne sieci radia publicznego wykorzystują w sumie 88 stacji nadawczych, w tym 76 stacji o mocy równej lub większej od 1 kW. W 2006 roku Polskie Radio otrzymało jedną nową częstotliwość dla Radia Katowice na obiekcie w Bytomiu oraz dokonano zmiany parametrów trzech stacji nadawczych. Zasięg ludnościowy wyniósł 63,6% co oznacza przyrost o 1,35% w stosunku do 2005 roku.

W 2006 roku wydano 13 decyzji dotyczących zmiany parametrów technicznych stacji nadawczych programów radiofonii publicznej. Jedną spośród wydanych decyzji to nowa rezerwacja dla programu regionalnego Polskiego Radia.

Telewizja publiczna

Telewizję publiczną w Polsce tworzy spółka Telewizja Polska SA nadająca dwa programy ogólnopolskie TVP 1 i TVP 2 oraz 17 oddziałów terenowych - TVP3.

Do nadawania pierwszego programu TVP Telewizja Polska SA wykorzystuje 178 kanałów, w tym 40 z mocą promieniowaną równą lub większą od 10 kW. Program TVP 1 dociera drogą naziemną do 99,6% ludności kraju. Porównując stan posiadania stacji nadawczych w 2006 r. do 2005 r. program 1 TVP zwiększył ich liczbę o trzy nowe kanały. Zasięg ludnościowy wynosi 38 066 162 osoby.

Program TVP 2 wykorzystuje 175 kanałów, w tym 46 z mocą równą lub większą od 10 kW. Program dociera do 99,39% ludności. Trzy nowe kanały rezerwowane dla TVP2 w 2006 roku podobnie jak w przypadku programu pierwszego. Zasięg ludnościowy wynosi 37 986 719 osoby.

Programy regionalne TVP3 przy wykorzystaniu 55 kanałów (w tym 23 kanały z mocą promieniowaną równą lub większą od 10 kW) docierają do 76,52% ludności. W stosunku do 2005 roku przybyło trzynaście nowych kanałów, co skutkuje wzrostem zasięgu ludnościowego o 1,1%, który wnosi 29 244 302 osoby. Większość uruchomionych kanałów dotyczy stacji małej mocy. Spośród trzech uruchomionych stacji nadawczych dwie są dużej mocy, jedna na obiekcie Kielce Św. Krzyż druga zaś, w lokalizacji Siedlce Łosice oraz jedna w nowowytbudowanym obiekcie nadawczym w Białej Podlaskiej.

W stosunku do 2005 roku, w 2006 roku wzrosła liczba obiektów, z których rozpowszechnia się programy TVP 1, TVP 2 i TVP 3. W okresie sprawozdawczym wydano 33 decyzje dotyczących zmiany parametrów technicznych stacji nadawczych programów telewizji publicznej. Piętnaście spośród wydanych decyzji to nowe rezerwacje dla programów 1, 2 i 3 TVP.

Zestawienie pokrycia ludnościowego i powierzchniowego wybranych stacji radiowych i telewizyjnych (stan na dzień 31.12.2006 roku) znajduje się w „Informacji o podstawowych problemach radiofonii i telewizji w 2006 roku” (Załącznik nr 3).

VIII. KRAJOWA RADA RADIOFONII I TELEWIZJI JAKO ORGAN KOLEGIALNY

Uchwały i posiedzenia KRRiT

Podejmując działania, związane z realizacją ustawowych zobowiązań Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła w 2006 roku 683 uchwały.

W 2006 roku Krajowa Rada odbyła 51 posiedzeń, wielokrotnie dwudniowych, oraz 17 spotkań, przede wszystkim z nadawcami, zarówno publicznymi, jak i koncesjonowanymi, a także z przedstawicielami organizacji działających na rynku mediów elektronicznych (na przykład Związek Stowarzyszeń - Rada Reklamy). Odbyły się także spotkania z przedstawicielami administracji państwowej, z którymi KRRiT współpracuje (m.in. przedstawicielami Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Transportu, Urzędu Komunikacji Elektronicznej, czy Przedsiębiorstwa Państwowego Użyteczności Publicznej „Poczta Polska”).

W 2006 roku odbywały się cykliczne spotkania Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z przedstawicielami nadawców publicznych m.in. w celu omówienia sytuacji ekonomiczno – finansowej spółek mediów publicznych, zasad podziału środków z wpływów abonamentowych, realizacji strategii ekonomicznej i programowej tych spółek.

W sprawach bieżącej polityki koncesyjnej, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji m.in. spotkała się z przedstawicielami spółki Eurozet sp. z o.o., Radia ESKA SA, Grupy Multimedia SA, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych LEWIATAN (branża medialna).

Odbyły się również spotkania z wnioskodawcami z wnioskodawcami uczestniczącymi w niektórych postępowaniach koncesyjnych oraz z przedstawicielami spółek Wydawnictwo Bauer sp. z o.o. oraz Axel Springer AG, w związku z inwestycjami podejmowanymi na rynku mediów elektronicznych.

Ponadto, Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji włączyła się w wyjaśnienie sporu pomiędzy nadawcami publicznymi, a spółką TP Emitel, w szczególności w zakresie opłat za świadczenie usług przesyłu sygnału umożliwiającego emisję programu. Prezes TVP SA poinformował Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, że po przeprowadzeniu negocjacji ze spółką TP Emitel osiągnięto porozumienie, które spowodowało usunięcie przyczyn uzasadniających wystąpienie z wnioskiem o wszczęcie przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postępowania antymonopolowego.

Stanowiska KRRiT

W 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyjęła stanowiska w następujących sprawach:

- obowiązku złożenia Sprawozdania KRRiT za 2005 (stanowisko przyjęte 23 marca 2006 roku);

- uprawnień KRRiT po wejściu w życie wyroku z 23 marca 2006 roku Trybunału Konstytucyjnego (stanowisko przyjęte 5 kwietnia 2006 roku);
- kwalifikacji prawnej usługi TV over DSL (TVODSL) oraz kwestii właściwości KRRiT wobec regulacji usług telewizyjnych udostępnianych za pośrednictwem nowych platform (stanowisko przyjęte 31 maja 2006 roku);
- zapowiedzi przez Telewizję Polsat emisji cyklu audycji typu reality show pt. „Gej armia” (stanowisko przyjęte 11 lipca 2006 roku);
- dokumentu „Strategia przejścia z techniki analogowej na cyfrową w zakresie telewizji naziemnej” (stanowisko przyjęte 12 lipca 2006 roku);
- ochrony małoletnich widzów programów telewizyjnych (stanowisko przyjęte 12 września 2006 roku);
- zmiany sposobu ustalania podziału wpływów abonamentowych między jednostki publicznej radiofonii (stanowisko przyjęte 19 września 2006 roku).

Decyzje Przewodniczącego KRRiT

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w oparciu o przepisy regulujące odpowiedzialność prawną nadawcy wydał w 2006 roku 5 decyzji o nałożeniu kar na nadawców.

Szczegóły na temat decyzji Przewodniczącego KRRiT w zakresie nałożonych kar znajdują się w rozdziale 1.3. niniejszego „Sprawozdania”.

Zarządzenia Przewodniczącego KRRiT

W sprawach związanych organizacją Biura KRRiT oraz dysponowaniem majątkiem Przewodniczący KRRiT wydał w 2006 roku zarządzenia określające w szczególności:

- instrukcję kasową i zasady prowadzenia rachunkowości w Biurze KRRiT;
- zasady udzielania pełnomocnictw i upoważnień;
- zasady oceny przydatności składników majątku ruchomego.

Nagrody przyznane przez KRRiT

Promując wartościowe gatunki i pozycje programowe Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyznała w 2006 roku następujące nagrody dla twórców biorących udział w:

- XXI Międzynarodowym Festiwalu Filmów i Multimediiów Niepokalanów 2006. Nagrodę KRRiT otrzymali: Krzysztof Nowak – Tyszowiecki za film dokumentalny „Cud nad Wisłą” i Krzysztof Wyrzykowski za audycję dokumentalną „Dzieci jednego Boga”;
- VI Krajowym Festiwalu Teatru Polskiego Radia i Teatru Telewizji Polskiej „Dwa Teatry – Sopot 2006”. Nagrodę KRRiT otrzymali: Krzysztof Bizio za reżyserię tekstu

dramatycznego pt. „Fotoplastikon”, Alicja Bykowska - Salczyńska za scenariusz słuchowiska „Gdzie jest ten tani kupiec?”;

- XXXI Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni. Nagrodę KRRiT otrzymali Michał Rossa za film pt. „Co słonko widziało?” i Michał Kwieciński za film „Statyści”;
- Festiwalu Języka Polskiego w Katowicach. Nagrodę KRRiT otrzymała red. Małgorzata Tułowiecka z Polskiego Radia SA za upowszechnianie kultury języka polskiego w mediach;
- Ogólnopolskim Przeglądzie Twórczości Radiowej w Kazimierzu nad Wisłą. Grand Prix. Nagrodą przyznaną corocznie przez Krajową Radę uhonorowano Katarzynę Michalak z Regionalnej Rozgłośni Polskiego Radia Radio Lublin SA za reportaż „Niebieski płaszczyk”, Hannę i Adama Bogoryja – Zakrzewskich ze Studia Reportażu i Dokumentu Polskiego Radia SA za reportaż pt. „Szlaufy” oraz Magdę Skawińską również z ww. Studia za reportaż pt. „Nić”.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przyznała również nagrodę rzeczową dla Rozgłośni Regionalnej Polskiego Radia w Krakowie Radio Kraków SA podczas XIII Seminarium reklamy Radiowej w Kazimierzu n. Wisłą.

IX. BUDŻET KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Wydatki związane z działalnością Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz jej Biura, jako aparatu wykonawczego, pokrywane są z budżetu państwa.

Projekt planu zatrudnienia, dochodów i wydatków budżetowych Krajowej Rady na 2006 rok zakładał:

- średnioroczne zatrudnienie w wysokości 165 etatów;
- dochody na poziomie 5 491 tys. zł.;
- łączne wydatki w wysokości 19 019 tys. zł.

Budżet KRRiT uwzględniał prognozowane wskaźniki wzrostu cen towarów i usług o 1,5% oraz wydatków osobowych dla pracowników państwowej sfery budżetowej – również o 1,5%.

W ustawie budżetowej na 2006 rok wydatki budżetowe KRRiT określone zostały w kwocie 15 235 tys. zł.⁶⁵, a dochody budżetowe w kwocie 5 491 tys. zł. Średnioroczne zatrudnienie w Biurze KRRiT określone zostało na poziomie 149 etatów kalkulacyjnych.

Po ogłoszeniu ustawy budżetowej na 2006 rok, zgodnie z przepisami ustawy o finansach publicznych, zatwierdzony został układ wykonawczy dochodów i wydatków budżetowych KRRiT. W planie finansowym dochodów i wydatków budżetowych KRRiT do ustawy budżetowej na 2006 rok uwzględniono:

1. dochody budżetowe, w kwocie ogółem	5 491 tys. zł
2. średnioroczne zatrudnienie na poziomie	156 etatów kalkulacyjnych
3. stan zatrudnienia na dzień 31.12.2006 roku	151 etatów,
4. wydatki budżetowe, w kwocie ogółem	15 235 tys. zł
z tego:	
4.1 świadczenia na rzecz osób fizycznych	2 tys. zł
4.2 wydatki bieżące	15 082 tys. zł
4.3 wydatki inwestycyjne	151 tys. zł

Ostatecznie, po zmianach, (por. przypis nr 65) plan finansowy wydatków budżetowych KRRiT na 2006 rok określony został w kwocie 17 103 tys. zł.

⁶⁵ Zmniejszenie wydatków budżetowych o 4 000 tys. zł. spowodowało, iż KRRiT dysponowała niewystarczającymi środkami finansowymi na realizację ustawowych zadań. Obniżenie wynagrodzeń osobowych z pochodnymi w związku z mniejszą liczbą członków KRRiT oraz oszczędności w pozostałych wydatkach bieżących spowodowały, że Przewodniczący KRRiT wystąpił zatem z wnioskiem do Prezesa Rady Ministrów o zwiększenie wydatków KRRiT z ogólnej rezerwy budżetowej jedynie o 1 868 tys. zł. Na podstawie Zarządzenia nr 66 Prezesa Rady Ministrów z 5 maja 2006 r., decyzją Ministra Finansów z 29 maja 2006 r. zwiększono środki w budżecie KRRiT na częściowe sfinansowanie zadań bieżących realizowanych przez Krajową Radę w 2006 r. o kwotę 900 tys. zł. Ponadto, na podstawie Zarządzenia nr 100 Prezesa Rady Ministrów z 28 czerwca 2006 r., decyzją Ministra Finansów z 31 lipca 2006 r. zwiększono środki w budżecie KRRiT o kwotę 968 tys. zł.

Realizacja dochodów i wydatków budżetowych w roku sprawozdawczym analizowana była kwartalnie, a plan wydatków budżetowych ulegał odpowiednim korektom w związku z decyzjami Ministra Finansów o zwiększeniu środków na realizację przez KRRiT niezbędnych zadań, oraz na podstawie decyzji Przewodniczącego KRRiT dotyczących przeniesień środków pomiędzy paragrafami klasyfikacji wydatków w związku ze zmieniającymi się zadaniami w trakcie minionego roku.

Zaległości z tytułu opłat za udzielone przez KRRiT koncesje radiowe i telewizyjne oraz wpisów do rejestru telewizji kablowych (bez odsetek za zwłokę) wyniosły na 31 grudnia 2006 roku 452,6 tys. zł.

Ponadto zaległości z tytułu kar za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji wyniosły na 31 grudnia 2006 roku (bez odsetek od tych kar i kosztów upomnień) – blisko 2 771 tys. zł.

Plan dochodów budżetowych KRRiT na 2006 rok został określony w kwocie 5 491 tys. zł i obejmował przede wszystkim wpływy z tytułu:

1) opłat za koncesje radiowe i telewizyjne (raty za wcześniej udzielone koncesje, ponowne udzielenie, rozszerzenie lub zmiany)	4 760 tys. zł (86,7%)
2) rejestracji programów rozprowadzanych w sieciach kablowych	300 tys. zł (5,5%)
3) opłat prolongacyjnych	414 tys. zł (7,5%)
4) sprzedaży 1 wyeksploatowanego samochodu służbowego	17 tys. zł (0,3%)

W 2006 roku zrealizowane dochody wyniosły łącznie 7 106,1 tys. zł, to jest o 29,4 % powyżej kwoty przyjętej w ustawie budżetowej.

Na łączną kwotę uzyskanych dochodów budżetowych złożyły się wpływy z tytułu:

1) opłat za koncesje radiowe i telewizyjne (raty za wcześniej udzielone koncesje, ponowne udzielenie, rozszerzenie lub zmiany)	6 320,2 tys. zł (88,9%)
2) wpłat z różnych opłat - rejestracji programów rozprowadzanych w sieciach kablowych	295,1 tys. zł (4,2%)
3) opłat prolongacyjnych i pozostałych odsetek	419,9 tys. zł (5,9%)
4) kar za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji	67,6 tys. zł (0,9%)
5) wpłat z różnych dochodów	3,3 tys. zł (0,1%)

W wyniku nieodpłatnego przekazania⁶⁶ 3 wyeksploatowanych samochodów służbowych jednostkom administracji państwowej, w 2006 roku nie zostały zrealizowane wpływy ze sprzedaży składników majątkowych.

Wydatki budżetowe zrealizowane w 2006 roku wyniosły ogółem 16 816,2 tys. zł, to jest 98,3% planu po zmianach, tj. po uwzględnieniu środków z ogólnej rezerwy budżetowej Rady Ministrów (17 103 tys. zł.) i były niższe o 7,4 % w porównaniu do 2005 roku.

Należy podkreślić, że w okresie lat 2003 – 2006 poziom wydatków budżetowych KRRiT ulegał corocznie obniżeniu, co szczegółowo prezentuje poniższa tabela.

Tabela nr 8. Wydatki budżetowe Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w latach 2002 - 2006 (w tys. zł.)

Treść	2002 rok	2003 rok	2004 rok	2005 rok	2006 rok	% kol. 6:5	% kol. 6:3
1	2	3	4	5	6	7	8
1. Zgłoszenie KRRiT do projektu planu	23 142,4	22 709,0	22 497,0	22 289,0	18 235,0	81,8%	80,3%
2. Ustawa budżetowa na dany rok	19 142,0	20 559,0	21 394,0	15 887,0	15 235,0	95,9%	74,1%
3. Dofinansowanie z rezerw Rady Ministrów	x	x	x	2 721,6	1 868,0	68,6%	x
4. Razem budżet (poz. 2 + 3)	19 142,0	20 559,0	21 394,0	18 608,6	17 103,0	91,9%	83,2%
5. Wykonanie w ramach ustawy budżetowej na dany rok	18 862,9	19 826,9	19 190,3	17 900,3	16 816,2	93,9%	84,8%
6. Faktyczne wykonanie łącznie z wydatkami niewygasającymi z roku poprzedniego	18 862,9	19 826,9	19 651,0	18 158,9	16 816,2	92,6%	84,8%

Ze środków przyznanych z ogólnej rezerwy budżetu państwa w łącznej kwocie 1 868 tys. zł poniesiono wydatki w wysokości 1 703,1 tys. zł związane z realizacją następujących zadań:

- 1) wynagrodzenia bezosobowe (§ 4170) 244,6 tys. zł
na umowy zlecenia i o dzieło, w tym z tytułu: monitoringu programowego realizowanego przez współpracowników terenowych, prac techniczno-redakcyjnych związanych z opracowaniem Biuletynu Informacyjnego KRRiT

⁶⁶ W trybie § 38 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 11.08.2004 r. w sprawie sposobu i trybu gospodarowania składnikami majątku ruchomego powierzonego jednostkom budżetowym, zakładom budżetowym i gospodarstwom pomocniczym (Dz. U. Nr 191 poz. 1957) .

2) zakup usług pozostałych (§4300) na wydatki związane z: opłatą czynszu za wynajem siedzib przy Skwerze kard. Wyszyńskiego, ochroną obiektów, tłumaczeniami, ogłoszeniami i komunikatami, badaniami telemetrycznymi i radiometrycznymi,	1 259,9 tys. zł
3) podróże służbowe zagraniczne (§4420)	82,8 tys. zł
4) składki do organizacji międzynarodowych (§4540)	115,8 tys. zł

W 2006 roku Ministerstwo Finansów przekazało KRRiT środki finansowe w łącznej kwocie 17 103 tys. zł. Do budżetu państwa zostały zwrócone środki w łącznej kwocie około 286,8 tys. zł, w tym 164,9 tys. zł z przyznanych w trakcie ubiegłego roku z ogólnej rezerwy budżetu państwa. Powyższe spowodowane było między innymi faktem zwiększenia budżetu KRRiT z ogólnej rezerwy budżetowej o kwotę 968 tys. zł dopiero w lipcu 2006 roku.

Warto podkreślić, że już drugi raz z rzędu, w wyniku znacznego zmniejszenia budżetu KRRiT na etapie uchwalania ustawy budżetowej, Krajowa Rada korzystała ze środków z ogólnej rezerwy budżetowej państwa. Fakt ten został dostrzeżony przez Najwyższą Izbę Kontroli w 2006 roku, która podniosła ten problem w *Informacji o wynikach kontroli wykonania budżetu państwa w 2005 roku część 09 – Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji* (podrozdział 2.3. *Uwagi końcowe i wnioski*), gdzie została zawarta konstatacja o treści „Zbilansowanie wydatków KRRiT w 2005 r. byłoby znacznie utrudnione – jeżeli wręcz niemożliwe – bez zwiększenia budżetu Krajowej Rady środkami z rezerwy ogólnej [...] z przeznaczeniem na wydatki bieżące. **NIK uważa jednak, że budżet KRRiT powinien być ustalony na właściwym poziomie w ustawie budżetowej na dany rok, bez konieczności zwiększania go w ciągu roku środkami z rezerw.**”

Zestawienie dotyczące realizacji wydatków budżetowych KRRiT w 2006 roku w układzie paragrafowym znajduje się w Załączniku nr 10.

X. BIURO KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

Struktura i zakres działania Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji

Zgodnie z art. 11 ustawy Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji wykonuje swoje zadania przy pomocy organu pomocniczego - Biura KRRiT. Organizację i tryb działania Biura KRRiT określa regulamin organizacyjny uchwalany przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji⁶⁷.

W okresie sprawozdawczym kancelaria w Biurze KRRiT przyjęła około **42 000** listów (liczba ta nie obejmuje korespondencji okolicznościowej). W tym samym czasie z Biura Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji wysłano około **38 000** listów (liczba ta obejmuje również korespondencję związaną z kolportażem „Biuletynu Informacyjnego KRRiT”).

Biurem KRRiT kieruje dyrektor. W strukturze Biura KRRiT jest przewidziane stanowisko audytora wewnętrznego, co wynika z przepisów ustawy o finansach publicznych.

Zatwierdzony plan finansowy na 2006 rok zakładał średnioroczne zatrudnienie w KRRiT w wysokości 156 etatów kalkulacyjnych, natomiast zrealizowane było 143,43 etatu, w tym w Biurze KRRiT – 137,0 etatu. Przewidywany stan zatrudnienia na 31 grudnia 2006 roku w KRRiT na poziomie 151 etatów, wykonany został w wysokości 143,73 etatów, w tym:

1) Biuro KRRiT	138,73 etatów
z tego na stanowiskach:	
1.1) urzędniczych	136,73 etatów
1.2) robotniczych i obsługi	2,00 etaty

Tabela nr 9. Stan zatrudnienia w Biurze KRRiT na dzień 31.12.2006 r.

Komórka organizacyjna	Liczba osób ⁶⁸
Dyrektor Biura KRRiT	1
Stanowiska podległe Dyrektorowi Biura KRRiT	7

⁶⁷ Do końca 2006 r. Biuro KRRiT działało na podstawie regulaminu organizacyjnego Biura KRRiT, przyjętego przez Krajową Radę uchwałą nr 534 z 4 listopada 2004 r. Uchwałą nr 683 z 20 grudnia 2006 r. Krajowa Rada przyjęła nowy regulamin organizacyjny obowiązujący od 1 stycznia 2007 r.

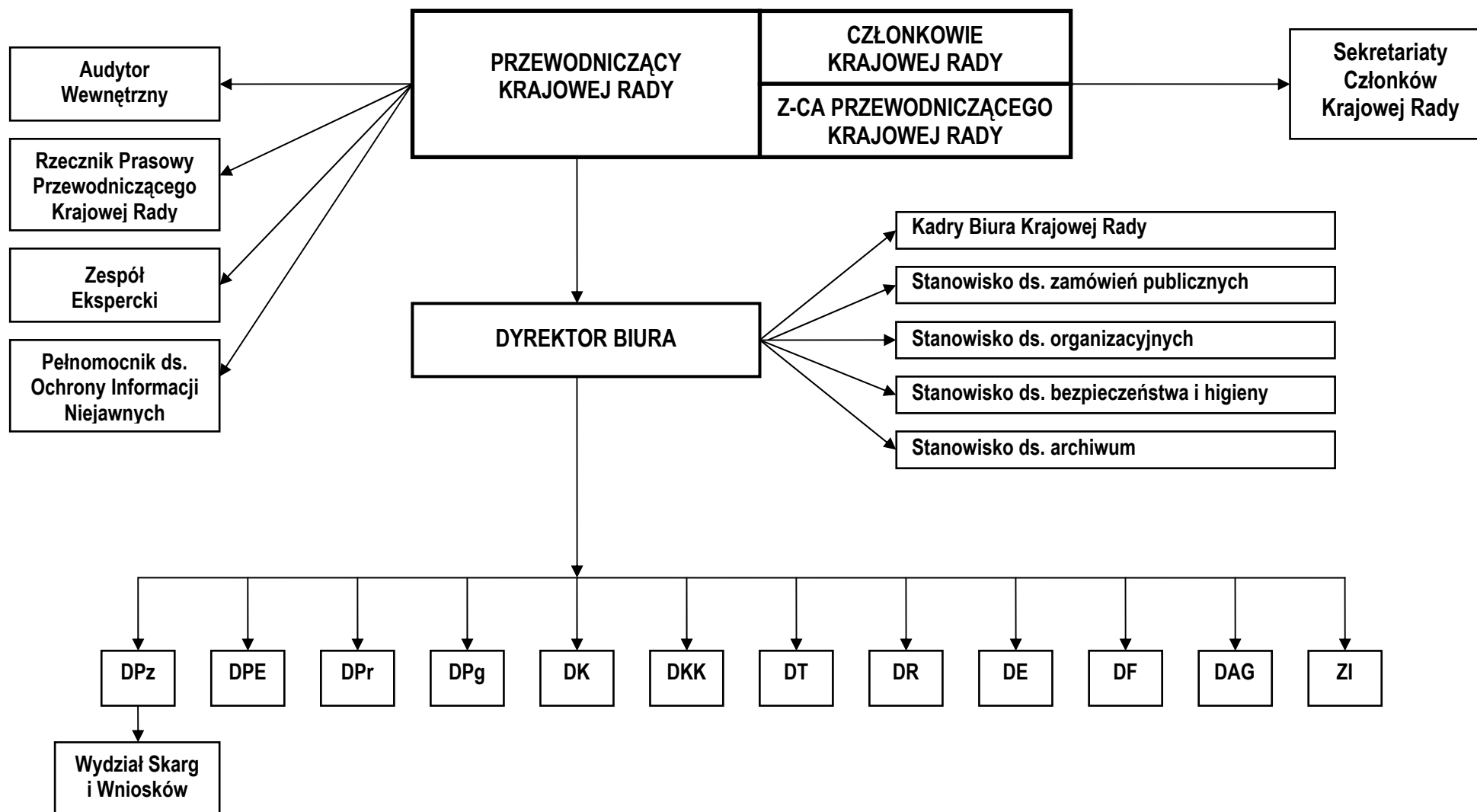
⁶⁸ W powyższym zestawieniu nie ujęto: pracowników przebywających na urloпах bezpłatnych (3 osoby), będących w okresie wypowiedzenia umowy o pracę (1 osoba) oraz pracownice przebywające na urloпах macierzyńskich (4 osoby).

Stanowiska podległe Przewodniczącej KRRiT	4
Departament Prezydialny (DPz)	15
Departament Integracji Europejskiej i Współpracy z Zagranicą – od stycznia 2007 r. zmiana nazwy na: Departament Polityki Europejskiej i Współpracy z Zagranicą (DPE)	7
Departament Strategii i Analiz – od stycznia 2007 r. Zespół Ekspertski (ZE)	2
Departament Prawny (DPr)	9
Departament Reklamy (DR)	9
Departament Programowy (DPg)	17
Departament Koncesyjny (DK)	12
Departament Komunikacji Kablowej (DKK)	6
Departament Techniki (DT)	8
Departament Finansowy (DF)	7
Departament Ekonomiczny (DE)	12
Zespół ds. Informatyki (ZI)	4
Departament Administracyjno – Gospodarczy (DAG)	8
Sekretariaty Członków KRRiT	10
Razem	138

W 2006 roku kadra kierownicza Biura KRRiT liczyła 22 osoby (stan na 31.12.2006r.).

Dyrektor Biura i dyrektorzy departamentów podejmują działania na podstawie pełnomocnictw udzielonych przez Przewodniczącą KRRiT. W tej sprawie Przewodniczący KRRiT wydał zarządzenie nr 1 z 21 lutego 2006 roku.

Wykres nr 6. Schemat organizacyjny Biura KRRiT wprowadzony uchwałą nr 683 z dnia 20 grudnia 2006 r.

Biuletyn Informacyjny KRRiT

Podstawowe źródła informacji o pracy i planach Krajowej Rady, a także o stanie rynku mediów elektronicznych, to Biuletyn Informacyjny KRRiT oraz witryna internetowa KRRiT.

Biuletyn Informacyjny KRRiT ukazuje się nieprzerwanie od października 1996 roku. Ograniczony budżet KRRiT sprawił, że zmieniła się częstotliwość wydawania Biuletynu, który z miesięcznika stał się kwartalnikiem.

Biuletyn trafia do różnych instytucji zainteresowanych rynkiem medialnym w Polsce, przede wszystkim do nadawców, a także do naczelnych urzędów administracji publicznej, ośrodków akademickich, mediów oraz zainteresowanych tą tematyką osób prywatnych. Jego odbiorcami są między innymi Kancelaria Sejmu RP, Kancelaria Senatu RP, Kancelaria Prezydenta RP, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, redakcje prasowe, a także ośrodki naukowe, np. Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, Ośrodek Badań Prasoznawczych Uniwersytetu Jagiellońskiego, Instytut Wynałazczości i Ochrony Własności Intelektualnej UJ.

Nakład Biuletynu Informacyjnego KRRiT wynosi 600 egzemplarzy.

Opracowania i informacje do Biuletynu są w całości przygotowywane przez pracowników Biura KRRiT, bez dodatkowego wynagrodzenia.

W 2006 roku w Biuletynie Informacyjnym KRRiT ukazały się w publikacje przedstawiające działania KRRiT, a także artykuły analityczne i problemowe, dotyczące zagadnień rynku medialnego. Wśród nich można wymienić w szczególności:

- Wybory samorządowe 2006 – informacje o wykorzystaniu czasu antenowego i wydatkach komitetów wyborczych na płatne audycje emitowane w pierwszej turze wyborów;
- Polityka na rzecz ochrony pluralizmu w mediach na przykładzie wybranych państw europejskich.;
- Obecność przedstawicieli władzy, partii koalicji i opozycji parlamentarnej w programach Polskiego Radia SA i Telewizji Polskiej SA;
- Ochrona małoletnich widzów – wnioski z monitoringu wybranych rodzajów audycji telewizyjnych;
- Etyka dziennikarska – uprawnienia regulatora audiowizualnego w wybranych krajach.

W Biuletynie Informacyjnym KRRiT publikowane są również stanowiska Krajowej Rady oraz jej komunikaty, a także rezultaty prac departamentów Biura, jak na przykład wyniki kontroli działalności programowej, reklamowej i sponsorskiej.

W Biuletynie Informacyjnym KRRiT istnieje stały dział poświęcony publikacji europejskich i krajowych uregulowań prawnych.

Biuletyn Informacyjny KRRiT dostępny jest na stronach internetowych pod adresem www.krrit.gov.pl

XI. WYSTĄPIENIA DO KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI ROZPATRYWANE W TRYBIE SKARG I WNIOSKÓW

W okresie sprawozdawczym do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji zwróciły się 5352 osoby, przekazując swoje opinie, oceny i prośby w 1388 wypowiedziach, nadesłanych pocztą zwykłą i elektroniczną. We wszystkich 1088 sprawach, w których podjęto postępowanie wyjaśniające, zostały wnioskodawcom udzielone odpowiedzi.

W porównaniu do 2005 roku nastąpił wzrost liczby otrzymanej korespondencji, kiedy to do KRRiT wpłynęły 1144 listy, podpisane przez 3811 osób.

Podobnie jak w 2005 roku, a także w latach poprzednich, w dalszym ciągu obserwuje się przede wszystkim wzrost liczby wystąpień, zawierających różne zastrzeżenia do oferty programowej poszczególnych nadawców. Tendencja ta dotyczy w szczególności głównych nadawców telewizyjnych.

Tabela nr 10. Zestawienie liczby wystąpień do KRRiT w latach 2005 – 2006 dotyczących oferty programowej niektórych nadawców

NADAWCY	LICZBA SKARG	
	2005 r.	2006 r.
TVP SA	237	337
Polsat SA	36	124
TVN SA	67	79
Polskie Media SA (TV4)	4	5
Polskie Radio SA i rozgłośnie regionalne	44	66
Radio Maryja	23	96
Radio TOK FM	5	24
Radio Zet	4	4
Radio RMF FM	1	3

Dotychczas, wśród wystąpień kierowanych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji obserwowano przede wszystkim tendencję do wskazywania różnego rodzaju uchybień popełnianych w audycjach informacyjnych. W obecnym roku sprawozdawczym proporcje te uległy zmianie na rzecz audycji publicystycznych. Najczęściej powtarzające się zarzuty to zarzut upolitycznienia audycji, manipulacji dziennikarskiej, stronniczości i nie dochowania przez nadawcę standardów dziennikarskich.

Tabela nr 11. Zestawienie liczby wystąpień do KRRiT dotyczących poszczególnych rodzajów audycji i innych przekazów

NADAWCY	AUDYCJE INFORMACYJNE	AUDYCJE PUBLICYSTYCZNE	FILM, TEATR	ROZRYWKA	SERIALE	REKLAMA
TVP SA	60	90	28	23	7	3
Polsat SA	5	10	3	77	7	
TVN SA	17	23	8	6	9	
Polskie Media SA (TV4)		3	1			
Polskie Radio SA i rozgłośnie regionalne	9	7		7		2
Radio Maryja		71				
Radio TOK FM		24				
Radio Zet		4				
Radio RMF FM		3				

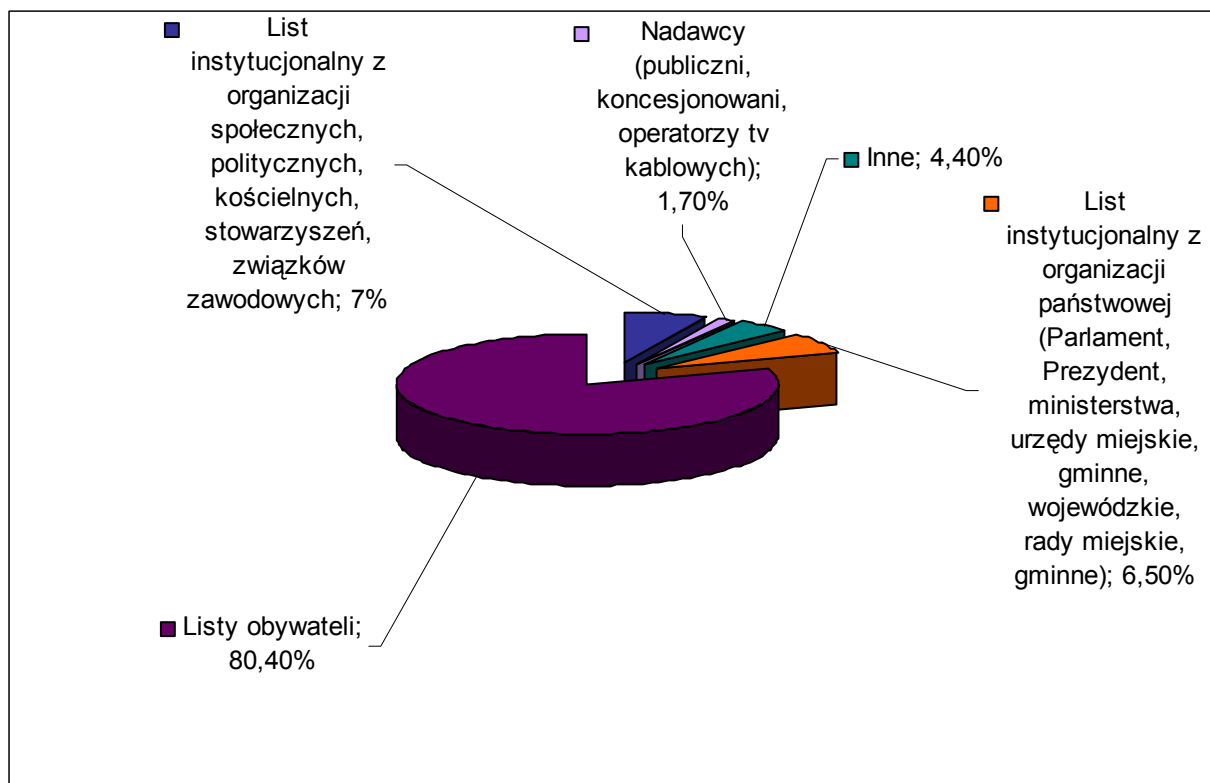
Wystąpienia, które wpłynęły do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji dotyczyły w szczególności następujących audycji w programach niżej wymienionych nadawców:

- Telewizja Polska SA: „Prosto w oczy” (18 listów), „Linia specjalna” (17 listów), „Warto rozmawiać” (14 listów);
- Telewizja Polsat: „Kuba Wojewódzki” (odcinek cyklu z 26 lutego 2006 roku – 59 listów, podpisanych przez 406 osób w proteście przeciwko wypowiedzi Kazimierzy Szczuki na temat niepełnosprawnej Magdaleny Buczek), „Gej armia” (18 listów), „Co z tą Polską” (9 listów);
- Telewizja TVN: „Fakty” (17 listów), „Teraz My” (7 listów), „Uwaga” (6 listów);
- Radio TOK FM: „Blog FM” (13 listów) i „Woobie Doobie” (4 listy)

W poniższym zestawieniu przedstawiono podział wystąpień skierowanych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w okresie sprawozdawczym, z uwzględnieniem kategorii korespondentów.

- Listy osób prywatnych – 80,4%;
- Listy organizacji społecznych, politycznych, kościelnych, stowarzyszeń, związków zawodowych – 7%;
- Listy organów państwowych, organów administracji państwowej oraz samorządowej – 6,5%;
- Listy podmiotów działających na rynku mediów elektronicznych - 1,7%;
- Inne - 4,4 %.

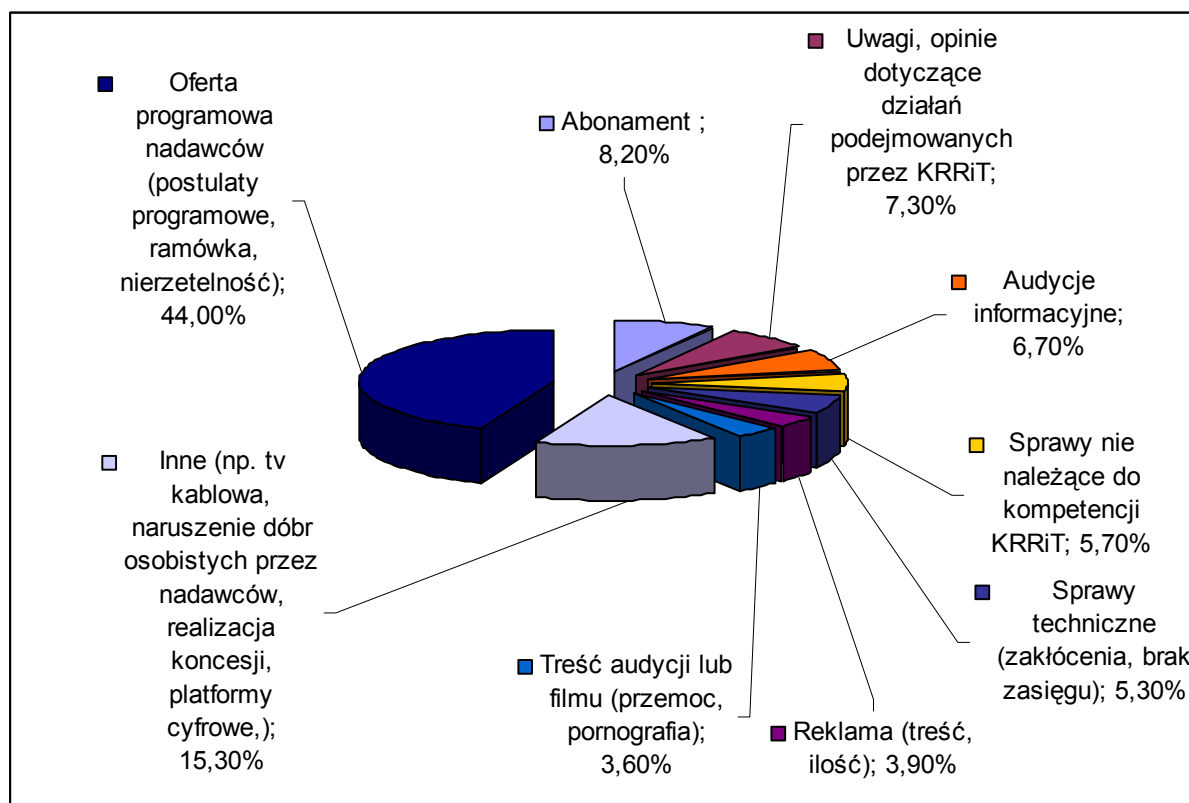
Wykres nr 7. Podział wystąpień do KRRiT ze względu na kategorię korespondenta

W poniższym zestawieniu przedstawiono podział najczęstszych wystąpień skierowanych w okresie sprawozdawczym do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, z uwzględnieniem rodzajów problematyki poruszanej w przekazanej korespondencji.

- Oferta programowa nadawców (postulaty programowe, ramówka, nierzetelność) - 44,0 %
- Abonament (obowiązek wnoszenia opłat/zwolnień z opłat, różnica pomiędzy abonamentem a opłatami za korzystanie z telewizji kablowej lub platform cyfrowych) - 8,2 %
- Uwagi, opinie dotyczące działań podejmowanych przez KRRiT - 7,3 %
- Audycje informacyjne - 6,7 %
- Sprawy nie należące do kompetencji KRRiT - 5,7 %
- Sprawy techniczne (zakłócenia, brak zasięgu) - 5,3 %
- Reklama (treść, ilość) - 3,9 %
- Treść audycji lub filmu (przemoc, pornografia) - 3,6 %
- Inne (np. tv kablowa, naruszenie dóbr osobistych przez nadawców, realizacja koncesji, platformy cyfrowe,) - 15,3 %

Wykres nr 8. Podział wystąpień do KRRiT ze względu na problematykę korespondencji

Tematyka przykładowych wystąpień dotyczących programów nadawców publicznych

Polskie Radio SA

Tendencją stałą i niezmienną od lat jest zdecydowanie mniejsza liczba wystąpień na temat programów Polskiego Radia SA i rozgłośni regionalnych, w stosunku do korespondencji dotyczącej publicznego nadawcy telewizyjnego.

W roku sprawozdawczym za pośrednictwem polskich ambasad nadsyłano wystąpienia do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przeciwko zaprzestaniu emisji audycji w języku esperanto na antenie Radia Polonia. Protesty zakończyły się w momencie podjęcia przez Zarząd PR SA decyzji o emisji od 2 stycznia 2007 roku audycji w języku esperanto w Internecie.

Telewizja Polska SA

W 2006 roku wzrosła ilość wystąpień dotyczących poszczególnych programów Telewizji Polskiej SA. Najwięcej wystąpień dotyczyło audycji publicystycznych. Zmniejszyła się natomiast liczba wystąpień dotyczących audycji informacyjnych.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji otrzymywała również wystąpienia, w których poruszano problemy dotyczące ochrony dzieci i młodzieży przed treściami, które mogą zagrażać ich rozwojowi psychicznemu i fizycznemu. Wystąpienia takie dotyczyły różnych gatunków audycji emitowanych w programach TVP SA (np. „Duże dzieci”, „Coś z niczego” „Nie do wiary”).

W korespondencji podnoszono również problem niezgodnego z przepisami klasyfikowania audycji pod kątem przeznaczenia ich dla poszczególnych grup wiekowych.

Zwracano uwagę na problem zaniżania bariery wieku zarówno w przypadku niektórych filmów fabularnych, przedstawień teatralnych jak i filmów dokumentalnych emitowanych, przed godziną 23.00.

Sprzeciw budziły również zapowiedzi filmów, emitowane w tzw. czasie ustawowo chronionym.

We wszystkich wymienionych przypadkach do nadawcy zostały skierowane wystąpienia z podkreśleniem konieczności przestrzegania obowiązującego prawa.

Osobną grupę listów dotyczących oferty programowej TVP SA stanowiły prośby o przywrócenie emisji audycji lub zmianę czasu ich nadawania. Przykładem może być korespondencja w sprawie przywrócenia emisji teleturnieju „Wielka gra”.

Duży oddźwięk społeczny wywołała zapowiedź ograniczenia emisji audycji w języku ukraińskim „Telenowyny”. Zamiar ten poruszył parlamentarzystów oraz przedstawicieli środowisk mniejszości narodowych.

Liczne wystąpienia dotyczyły uruchomienia przez Telewizję Polską SA nowego kanału tematycznego TVP Kultura. Telewidzowie domagali się stworzenia możliwości odbioru tego kanału drogą naziemną. Podobna korespondencja wpłynęła do KRRiT po uruchomieniu kanału tematycznego TVP Sport.

Tematyka przykładowych wystąpień dotyczących programów nadawców koncesjonowanych

Radio TOK FM

W wystąpieniach skierowanych do KRRiT powtarzały się przede wszystkim zarzuty obrażania uczuć religijnych oraz symboli narodowych, a także naruszania pamięci ks. Jerzego Popiełuszki. Formułowano również zarzut obrażania Prezydenta RP. Korespondencja od słuchaczy Radia TOK FM dotyczyła w szczególności cyklicznych audycji „Blog FM” i „Woobie Doobie”. W wystąpieniach przekazanych nadawcy przez Przewodniczącego KRRiT, zwracano uwagę na ustawowy zakaz prezentowania postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym, a także na konieczność poszanowania przekonań religijnych odbiorców. Podkreślono również obowiązek poszanowania symboli narodowych.

Radio Maryja

Większość wystąpień skierowanych do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji związana była z emisją 27 marca 2006 roku felietonu red. Stanisława Michalkiewicza. W tych wystąpieniach w szczególności zwracano uwagę na treści o charakterze antysemickim, które zdaniem skarżących zawierał felieton. W tej sprawie na antenie rozgłośni zostało wygłoszone oświadczenie Dyrektora Radia Maryja, które również zostało przekazane do Krajowej Rady w związku z postępowaniem wyjaśniającym prowadzonym przez Przewodniczącego KRRiT. Postępowanie to zostało umorzone.

Telewizja TVN

W wystąpieniach kierowanych do Krajowej Radiofonii i Telewizji podnoszono problem ukazywania nieodpowiednich dla widzów małoletnich treści drastycznych

i nieobyczajnych oraz używania wulgaryzmów w serialach „W 11”, „Detektywi”, a także w cyklu „Sędzia Anna Maria Wesołowska”.

Zarzuty nierzetelności dziennikarskiej, stronniczości, a także dokonywania manipulacji w prezentowaniu i komentowaniu bieżących wydarzeń oraz naruszania dóbr osobistych formułowano w wystąpieniach, dotyczących audycji publicystycznych i informacyjnych („Teraz My”, „Rozmowy w toku”, „Uwaga” oraz „Fakty”).

Telewizja Polska SA złożyła skargę na to, że podczas „Wieczoru Wyborczego” dziennikarze programu TVN 24 posłużyli się sondażami wyborczymi, stanowiącymi własność TVP SA. Spór może być rozstrzygnięty po analizie, na gruncie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, całości dokumentacji w tej sprawie, w tym analizie umów zawartych przez TVP SA z firmą GFK Polonia, wykonującą sondaże. Tego rodzaju spór może być rozstrzygnięty wyłącznie na drodze postępowania sądowego.

Telewizja Polsat

Najwięcej wystąpień skierowano w sprawie audycji „Kuba Wojewódzki”, a w szczególności odcinka cyklu, w którym gościem była Kazimiera Szczuka. Rozmowa dotyczyła audycji emitowanej na antenie Radia Maryja prowadzonej przez niepełnosprawną Magdę Buczek. W związku z emisją tego odcinka cyklu, Przewodniczący KRRiT nałożył na nadawcę karę za naruszenie przepisów ustawy o radiofonii i telewizji.

W trybie przewidzianym przepisami ustawy o radiofonii i telewizji nadawca został również ukarany w związku z emisją audycji z cyklu „Nieustraszeni”.

Wyżej wymienione decyzje o ukaraniu zostały przez nadawcę skierowane na drogę sądową, w trybie odwoławczym.

W kierowanej do KRRiT korespondencji wobec audycji publicystycznych i informacyjnych „Co z tą Polską?”, „Interwencja” oraz „Wydarzenia”, stawiano zarzuty nierzetelności, braku równowagi w prezentowaniu poglądów, a także stronniczości dziennikarskiej.

W wystąpieniach zwracano również uwagę na problemy związane z ochroną małoletnich. Dotyczyło to zarówno seriali już emitowanych („Fala zbrodni”, „Kochaj mnie kochaj”, „Zamiana żon”) jak i zapowiadanego cyklu „Gej armia”. W związku z zapowiedzią emisji tego cyklu w oświadczeniu z 12 lipca 2006 roku Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji przypomniała, że audycje, reklamy i wszelkie inne przekazy muszą być rozpowszechniane zgodnie z przepisami prawa i nie mogą to być audycje społecznie szkodliwe, które niekorzystnie wpłynąć będą na kształtowanie poglądów, postaw i wzorców zachowań.

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji zwróciła też uwagę, że pokazywanie jakichkolwiek zachowań, które mogą mieć negatywny wpływ, nie tylko na widzów małoletnich, pozostających pod szczególną ochroną prawną, będzie wiązać się z odpowiedzialnością nadawcy, zgodnie z przepisami, zawartymi w rozdziale 8 ustawy o radiofonii i telewizji.

Telewizja TV 4

W wystąpieniach kierowanych w 2006 roku do Krajowej Radiofonii i Telewizji zwracano uwagę na naruszanie przez nadawcę przepisów o ochronie małoletnich. Widzowie krytycznie oceniali również zasady przeprowadzania telewizyjnych konkursów za pomocą SMS-ów.

ENGLISH SUMMARY

The National Broadcasting Council, as the constitutionally hinged body responsible for safeguarding freedom of speech, the right to access to information and the public interest in broadcasting, submits yearly reports about its activities and the overview of the major issues related to the Polish broadcasting sector. The documents are submitted to both chambers of the Parliament, and to the President of Poland, as well as to the Prime Minister.

The National Broadcasting Council, apart from its regulatory obligations, pays additional attention to guidelines attached to the parliamentary resolutions concerning the Council's yearly report and the broadcasting sector overview. Of equal importance are issues brought up during the sessions of parliamentary commissions, to which representatives of the Council are invited.

On May 26th 2006, the Senate adopted a resolution pointing to the most important issues that should be placed on the forefront of the Council's activity in 2006. The issues included, among others, the need to implement an effective protection of minors against violence and demoralisation, increasing ownership concentration on the local radio market, and taking steps aimed at making public service broadcasters' programming more pluralistic and impartial. Moreover, the Senate appealed to National Broadcasting Council to undertake necessary actions to preserve the programming and organisational independence of regional divisions of the public television. As the Council commenced its activities in the freshly built assemblage, it was also asked to prepare the report on the state of the Polish audiovisual sector, and the outlook for its future development. The report was submitted to the Senate in November 2006.

The year 2006 saw a deepening consecutive widening of the gap between the forecast income of subscription fee, and the fee actually collected. The gap widened by 8% in comparison to the year 2003, therefore the public broadcasters' income decreased by approx. € 12.1 million. It mainly stemmed from:

- decreasing number of households as registered subscribers;
- decreasing number of subscribers making term payments;
- increasing number of households exempt from the obligation to pay subscription fee;
- a relatively small percentage (5%) of firms as registered subscribers.

Not only has the law on subscription fee introduced in 2005 had no positive impact on the collection of subscription fee, but it has, to some extent, aggravated these unfavourable trends. The main drawbacks of the bill revolve around the monopoly of the Polish Post as the body responsible for collection of subscription fee (which results in unjustified commission collected by the Polish Post, as well as unsatisfactory effectiveness in proper execution of its supervisory obligations), and extension of list of citizens exempt from subscription fee payment, without any reimbursement, e.g. from the budget.

It is increasingly difficult to consider effective pursue economic and financial independence, of one of the most important premises of public broadcasters' activity, whose importance was emphasized by the Constitutional Tribunal in its ruling of 9th September 2004. The increasing collection gap threatens with a collapse of the subscription fee collection

system, with disastrous effects on the economic stability of public broadcasters, particularly in the case of the Polish radio, whose revenues consist in 70% of the fee. The National Broadcasting Council has introduced new amount of subscription fee charges, including discounts for payments in advance. This has resulted in an increase in collected fees, nonetheless, urgent legal actions are needed to reverse the unwelcome trends mentioned above.

As a result, public broadcasters are forced to operate in severe financial constraints, which is reflected in the quality of programming. It has become conspicuous, in case of the public television, driving ambitious programmes (especially those devoted to culture and programmes for children) off the prime time, in favour of entertainment, or, in case of the public radio, systematically increasing the amount of music, at the expense of the spoken word.

As far as pluralistic programming is concerned, the National Broadcasting Council stuck to its legal authorization, namely the premise of broadcasters' editorial independence. Therefore, the Council's actions were aimed at strengthening and elevating the importance of supervisory bodies. As a result, nomination of new supervisory boards was performed on the basis of legally binding provision that the candidates have adequate qualifications to be members of these bodies.

In case of organizational and financial model of the regional divisions of the public television, none of the previous management boards has introduced a coherent model. It is then impossible to regard their performance, especially in respect of regional programming, as satisfactory. It is at odds with their remit as a cultural binder for the regional communities. The National Broadcasting Council systematically collected data and opinions from all the stakeholders in this particular sector, and regularly stressed the importance of regional programming in the content offered by public service broadcasters during conferences and parliamentary proceedings. The Council prepared, at the Parliament's request, special reports on financial and programming conditions of regional divisions of public broadcasters. The reports emphasised the unwelcome trend of declining programming quality triggered by a worsening financial condition, which in turn is the result of diminishing income from subscription fee. Therefore, the Council called attention to the need for immediate legislative action to reverse these tendencies.

The intensifying aggravating influence of the difficult financial standing on the programming of the public broadcasters calls for immediate and comprehensive legislative action, aimed at creating a legal and organizational model which will free the public broadcasters from the financial gridlock created by the present legal environment, and the one that will put programming at the forefront of the management board's remit.

Following the Senate's recommendations, the National Broadcasting Council based its licensing procedures concerning local radio broadcasters on the strategic document "For the Defence of the Local Programming and Local Democracy: the NBC's Strategy for the Protection of Local Content in Local Electronic Media", adopted by the Council in December 2005. Despite the scarcity of available frequencies, the National Broadcasting Council undertook actions in order to improve the technical conditions for the incumbent broadcasters on the one hand (local terrestrial radio stations particularly), and, on the other hand, to broaden the range of programming available to the public, with a strong emphasis on specialised programming. Not only the market's demand made it more urgent (the National Broadcasting Council reviewed 90 applications from applicants interested in launching or further developing their broadcasting activity), but the advancement of radio networks, which successively take over smaller local broadcasters. As a result, co-ordination procedures with the Office of Electronic Communication have been launched for 23 of the frequencies, some

of which will be licensed to broadcasters intending to present classical music, jazz, or other specialized programming (e.g. aimed at children, or religious).

The National Broadcasting Council regularly monitors trends and tendencies on the market of local electronic media, and is of the opinion that immediate legislative action is needed to preserve local content in local radio stations, and thus provide them with adequate regulatory support. Such legislative measures should not only be the crucial elements of state policy, but should factor in economic and market processes which have a profound impact on the condition of the local media market.

The television sector shows evident signs of constrained development, as both a lack of valuable frequencies (in 2006 the national Broadcasting Council had 5 low-range frequencies of 0,1 kW to 1 kW), and the need to preserve the existing frequency resources for configuring digital terrestrial networks. Therefore, economically viable room for expansion is almost non-existent, particularly for regional broadcasters (TV4, TVN, PULS).

Against this backdrop, cable operators seem to fare relatively well, thanks to the consolidation in the sector, and resulting sufficient financial clout enabling them to offer the so-called *triple-play* services (television, telephone and the broadband access to the Internet), as well as digital television.

The National Broadcasting Council is well aware of the disturbing developments in the broadcasting sector, mainly expansion of radio networks, and the concentration of ownership on the local radio market. It has an undeniably detrimental effect on the quality of programming, as the “local” factor seems to play all less of a role, and more emphasis is put on homogenization and unification. It is worth noting, that the phenomena mentioned above take place, not only on a purely business or ownership level, but through programming agreements (franchising) which subject the content of local radio stations to the format of a particular radio network. Apart from these trends, the influx of foreign investment into the Polish audiovisual market has become more prominent, as shown in recent transactions by German publishing companies Bauer and Alex Springer (they have become key shareholders in BROKER FM, owner of the nation-wide radio RMF FM, and POLSAT television respectively). Moreover, News Corp., owned by Rupert Murdoch, has invested in the regional television PULS. Regulatory measures at the disposal of the National Broadcasting Council are insufficient as far as effective actions aimed at limiting the flow of financial resources from strong media companies into local radio broadcasters, the extent of ownership concentration in the media sector, or even monitoring such activities (due to the lack of legally binding date by which broadcasters’ financial reports are to be submitted to the National Broadcasting Council) are concerned.

The regulatory experience has shown that the present legal framework related to the electronic media sector has become obsolete, mainly due to the dynamic and sweeping technological progress. The changes have affected not only the conduit through which audiovisual content is delivered, but also the way the media is consumed, as the importance of content personalization is increasing. These powerful trends are reflected in the Directive without Frontiers amendment, currently under work, which takes into account the developments mentioned above and thereby introduces a new approach, whereby regulatory measures are varied according to the level of personalization that a particular service exhibits.

In light of the foregoing issues, the necessity of devising a comprehensive strategy to digitalize the polish sector of electronic media is increasingly extremely urgent, especially taking into account its potential to provide the leverage of economic and social development, and enabling the possibly widest access to the benefits of Information Society services.

ZAŁĄCZNIKI DO SPRAWOZDANIA KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI Z DZIAŁALNOŚCI W 2006 ROKU

Załącznik nr 1. Wykazy rozstrzygnięć KRRiT z 2006 roku w sprawie udzielenia bądź rozszerzenia o nową stację nadawczą naziemnych koncesji radiowych

Wykaz koncesji

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Rodzaj i charakter programu	Lokalizacja stacji
349/2006-R	15.11.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO BUSKO)	radiowy uniwersalny	Busko Zdrój
351/2006-R	15.11.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO KIELCE)	radiowy uniwersalny	Kielce
339/2006-R	30.08.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO WISŁA)	radiowy uniwersalny	Kozienice
350/2006-R	15.11.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO PIŃCZÓW)	radiowy uniwersalny	Pińczów
344/2006-R	24.10.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO GORLICE)	radiowy uniwersalny	Gorlice
340/2006-R	30.08.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO ZAKOPANE)	radiowy uniwersalny	Zakopane
345/2006-R	24.10.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO PRZEMYŚL)	radiowy uniwersalny	Przemyśl
336/2006-R	27.06.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO KRAŚNIK)	radiowy uniwersalny	Kraśnik
348/2006-R	15.11.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO STALOWA WOLA)	radiowy uniwersalny	Stalowa Wola
346/2006-R	24.10.2006	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO TARNOBRZEG)	radiowy uniwersalny	Tarnobrzeg
341/2006-R	06.09.2006	RADIO TOP Sp. z o.o. (RADIO FAMA TOMASZÓW)	radiowy uniwersalny	Tomaszów Mazowiecki
337/2006-R	02.08.2006	Radio Galicja Sp. z o.o. (RADIO GALICJA)	radiowy uniwersalny	Krynica Góra Jaworzyna
342/2006-R	27.09.2006	Politechnika Wrocławska (AKADEMICKIE RADIO LUZ)	radiowy akademicki	Wrocław
354/2006-T	15.12.2006	Przedsiębiorstwo Wielobranżowe TRANS- SYSTEM Sp. z o.o. (Telewizja TVT)	telewizyjny uniwersalny	Rybnik, Żory

Wykaz decyzji w sprawie rozszerzenia koncesji

Data decyzji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Rodzaj i charakter programu	Lokalizacja stacji
23.05.2006	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	radiowy uniwersalny	Wągrowiec
07.08.2006	Archidiecezja Wrocławska (KATOLICKIE RADIO RODZINA)	radiowy społeczno-religijny	Brzeg Opolski, Milicz, Namysłów
24.08.2006	Radio WEEKEND Sp. z o.o. (RADIO WEEKEND)	radiowy uniwersalny	Kościerzyna
11.09.2006	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	radiowy uniwersalny	Gorzów Wielkopolski
25.10.2006	WAWA S.A. (RADIO WAWA)	radiowy uniwersalny	Łódź
09.11.2006	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	radiowy uniwersalny	Hrubieszów Białopole

16.11.2006	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	radiowy uniwersalny	Dęblin
28.11.2006	Diecezja Siedlecka (KATOLICKIE RADIO PODLASIE)	radiowy społeczno-religijny	Żelechów
11.09.2006	TVN S.A. (TVN)	telewizyjny uniwersalny	Radom

Wykaz uchwał KRRiT w sprawie udzielenia lub rozszerzenia koncesji (uchwał podjętych, a nie zakończonych decyzją w 2006 roku ze względu na oczekiwanie na prawomocne postanowienia Prezesa UKE ws. uzgodnień technicznych warunków rozpowszechniania)

Data uchwały	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu (udzielenie/rozszerzenie)	Lokalizacja stacji
08.03.2006	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	uniwersalny (rozszerzenie)	Kędzierzyn Koźle
31.05.2006	Archidiecezja Wrocławska (KATOLICKIE RADIO RODZINA)	społeczno-religijny (rozszerzenie)	Strzelin
31.05.2006	Radio CCM Sp. z o.o. (RADIO CCM)	uniwersalny (rozszerzenie)	Chorzów
29.08.2006	RADIO SUDETY Sp. z o.o. *) (RADIO SUDETY)	uniwersalny (udzielenie)	Dzierżoniów
27.09.2006	RMF Classic Sp. z o.o. (RMF CLASSIC)	muzyczno-literacki (rozszerzenie)	Łódź
08.11.2006	TRAFFIC Sp. z o.o. (RADIO TRAFFIC FM WROCLAW)	uniwersalny (udzielenie)	Wrocław
30.11.2006	VIGOR MEDIA Sp. z o.o. (VIGOR FM Radio)	uniwersalny (rozszerzenie)	Bytów

*) koncesja na rozpowszechnianie programu pod nazwą „RADIO SUDETY” przez dotychczasowego nadawcę (p. Andrzeja Tauera) uprawnia do nadawania do czasu wydania decyzji ws. rozstrzygnięcia postępowania o udzielenie nowej koncesji na rozpowszechnianie programu w Dzierżoniowie.

Załącznik nr 2. Wykazy rozstrzygnięć KRRiT z 2006 roku w sprawie udzielenia telewizyjnych koncesji satelitarnych

Wykaz koncesji

Nr koncesji	Data wydania	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu
338/2006-T	02.08.2006	SUPERSTACJA Sp. z o.o. (SUPERSTACJA)	informacyjny
343/2006-T	18.10.2006	Telewizja Polska S.A. (TVP SPORT)	sportowy
347/2006-RB	14.11.2006	ITI Neovision Sp. z o.o.	platforma satelitarna
352/2006-T	29.11.2006	Telewizja Polska S.A. (TVP ROZRYWKA)	rozrywkowy
353/2006-T	22.12.2006	ITI Neovision Sp. z o.o. (SPORT)	sportowy

Wykaz uchwał KRRiT w sprawie udzielenia koncesji (uchwał podjętych w 2006 roku, na podstawie, których koncesje wydano 2007 roku ze względu na oczekiwanie na prawomocne postanowienia Prezesa UKE ws. uzgodnień technicznych warunków rozpowszechniania)

Data uchwały	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Charakter programu
12.09.2006	CANAL + Cyfrowy Sp. z o.o. (CANAL+SPORT 2)	sportowy
12.09.2006	CANAL + Cyfrowy Sp. z o.o. (KUCHNIA TV)	kulinarny
27.09.2006	TVN S.A. (TVN LINGUA)	językowy
04.10.2006	Telewizja Polska S.A. (TVP FILM) *)	filmowy
22.11.2006	Telewizja Polska S.A. (TVP HISTORIA)	historyczny

*) koncesja zostanie wydana po uzgodnieniu korekty warunków technicznych rozpowszechniania programu

Załącznik nr 3. Wykaz decyzji w sprawie poprawy warunków rozpowszechniania naziemnych programów radiowych wydanych w 2006 roku

Nr koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Treść decyzji	Przyrost odbiorców [tys.]
001/P/2001-R	Radio Muzyka Fakty Sp. z o.o. (RMF FM)	Zmiana charakterystyki promieniowania anteny stacji w Lublinie/Piaskach i zmiana częstotliwości w Warszawie (z 91 na 90,6 MHz)	151
		Zmiana lokalizacji stacji w Warszawie (f=90,6 MHz)	
002/P/2001-R	Radio ZET Sp. z o.o. (RADIO ZET)	Zmiana lokalizacji i podniesienie mocy stacji w Siemianowicach Śl. (102,8 MHz)	257
003/P/2001-R	Warszawska Prowincja Redemptorystów (RADIO MARYJA)	Zmiana parametrów technicznych stacji w Białej Podlaskiej, Katowicach/Koszęcinie, Koszalinie, Jeleniej Górze (zmiana częstotliwości z 100,5 MHz na 100,4 MHz)	119
		Zmiana polaryzacji stacji Lubań/ Stóg Izerski (95,2 MHz)	
030/P/2001-R	BIS - Media Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE PULS 95,6 FM)	Zmiana parametrów technicznych stacji Lublin (95,6 MHz)	
042/P/2001-R	RADIO MEGA FM Sp. z o.o. (EXPRESS FM)	Przeniesienie stacji z Pszczyny do Łazisk Górnych (92,3 MHz)	227
051/P/2001-R	PPU "Radio - Media Ziemi Wieluńskiej" Sp. z o.o. (Radio Ziemi Wieluńskiej)	Zmiana polaryzacji anteny stacji w Wieluniu (88,6 MHz)	
054/P/2001-R	Prowincja Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych (RADIO NIEPOKALANÓW)	Podniesienie mocy stacji w Łodzi (98,6 MHz)	93
079/P/2001-R	Radio Bielsko Sp. z o.o. (RADIO BIELSKO)	Zmiana lokalizacji stacji Ustroń (103,3 MHz)	
083/P/2001-R	RADIO REJA Sp. z o.o. (Radio ESKA SZCZECINEK)	Zmiana wysokości zawieszenia anteny stacji w Szczecinku (99 MHz) i Złocięcu (106,5 MHz)	4
084/P/2001-R	Radio Gra Sp. z o.o. (RADIO GRA)	Zmiana lokalizacji stacji w Toruniu (88,8 MHz)	140
086/P/2002-R	MAKS-TARNÓW Sp. z o.o. (Radio ESKA TARNÓW)	Zmiana lokalizacji stacji z Tarnów/Góra Św. Marcina na Góra Wał w Lichwinie k/ Tarnowa (98,1 MHz)	192
118/P/2002-R	GRUPA RADIOWA AGORY Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE ECHO)	Zmiana lokalizacji stacji Gorlice wraz ze zmianą polaryzacji anteny (f=99,6 MHz)	19
135/P/2002-R	PUH HITT Sp. z o.o. (PLANETA 101,3 FM)	Przeniesienie stacji ze Skawiny do Krakowa (101,3 MHz)	11
158/P/2003-R	Politechnika Łódzka (STUDENCKIE RADIO ŻAK POLITECHNIKI ŁÓDZKIEJ)	Zmiana polaryzacji anteny stacji Łódź (88,8 MHz)	
168/P/2004-R	PPUH MAKS Sp. z o.o. (RADIO ESKA RZESZÓW)	Podniesienie mocy stacji w Tyczynie (98,4 MHz)	78
		Podniesienie mocy stacji Czarnorzeki (92,8 MHz)	180

175/P/2004-T	TVN S.A. (TVN)	Podniesienie mocy stacji w Tarnowie/ Góra Św. Marcina (kanał 35)	118
		Podniesienie mocy stacji w Wałbrzychu (kanał 56), Wrocławiu (kanał 56), zmiana lokalizacji stacji w Toruniu (kanał 26), zmiana lokalizacji i podniesienie mocy stacji w Katowicach (kanał 32)	1.157
236/99-T	Polskie Media S.A. (TV 4)	Podniesienie mocy i wysokości zawieszenia anteny stacji Olsztyn/ Pieczewo (kanał 58)	78
289/2003-R	Rzymsko-Katolicka Parafia p.w. Nawiedzenia NMP (AIN KARIM Radio Skomielna Czarna)	Podniesienie mocy stacji nadawczej w lokalizacji Skomielna Czarna (104,4 MHz)	1
317/2005-R	Stowarzyszenie Ziemia Pucka (RADIO KASZĘBĚ)	Zmiana lokalizacji stacji w Gdyni (98,9 MHz) i Gdańsku (92,3 MHz)	89
324/2005-R	GRUPA RADIOWA AGORY Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 101 FM)	Zmiana lokalizacji stacji w Białymstoku (101 MHz)	8
330/2005-R	Polskie Fale Średnie S.A. (TWOJE RADIO ŻYWIEC)	Przeniesienie stacji z Tokarni do Żywca (531 kHz)	30

Załącznik nr 4. Wykazy ogłoszeń Przewodniczącej KRRiT o możliwości uzyskania bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego opublikowanych w 2006 i 2007 roku oraz projektów ogłoszeń uzgodnionych z Prezesem UKE i przeznaczonych do publikacji, bądź będących w toku uzgodnień

Wykaz opublikowanych ogłoszeń

Data publikacji	Treść ogłoszenia
21.07.2006	Ogłoszenia o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze społeczno religijnym o stację w Legnicy i Miastku
18.08.2006	Ogłoszenia o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze społeczno religijnym o stacje w Żelechowie, Wysokiej Góra Św. Anny, na Górze Liwocz, w Kupimierzu i Wągrowcu
22.08.2006	Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze społeczno religijnym o stację w Kudowie-Zdrój
22.11.2006	Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym o stację w Nizankowicach k/Działoszyna
22.11.2006	Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze społeczno-religijnym o stację w Bolewicach
28.02.2007	Ogłoszenie o możliwości udzielenia bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym, poświęconym muzyce klasycznej lub jazzowej ze stacji w Białymstoku
28.02.2007	Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze społeczno-religijnym o stację w Opolu
28.02.2007	Ogłoszenia o możliwości udzielenia bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym, muzyczno - tematycznym ze stacji w Łodzi i Toruniu
28.02.2007	Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym o stacje w Augustowie, Sejnach, Gołdapi i Olecku
15.03.2007	Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym o stację w Białymstoku Krynicach

Wykaz projektów ogłoszeń uzgodnionych z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej oczekujących na publikację

Data pisma Prezesa UKE	Treść ogłoszenia
31.01.2007	Ogłoszenie o możliwości udzielenia bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym z udziałem audycji lokalnych ze stacji nadawczych w lokalizacji: Ciechanów, Mława, Płońsk
26.02.2007	<p>Ogłoszenie o możliwości udzielenia bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym z udziałem audycji lokalnych ze stacji nadawczej w lokalizacji: Wałbrzych/ Góra Chełmiec,</p> <p>Ogłoszenie o możliwości udzielenia bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym z udziałem audycji lokalnych ze stacji nadawczych w lokalizacji: Miastko, Kościerzyna, Kwidzyn, Siedlce</p> <p>Ogłoszenie o możliwości udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym młodzieżowo – dziecięcym ze stacji nadawczej w lokalizacji: Ełk</p> <p>Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym z muzyką klasyczną lub jazzową ze stacji nadawczej w lokalizacji: Bydgoszcz</p> <p>Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym muzycznym ze stacji nadawczej w lokalizacji: Zielona Góra</p>
01.03.2007	<p>Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze wyspecjalizowanym społeczno-religijnym ze stacji nadawczej w lokalizacji: Węgrów</p> <p>Ogłoszenie o możliwości udzielenia bądź rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu radiowego o charakterze uniwersalnym ze stacji nadawczej w lokalizacji: Szczytno</p>

Wykaz projektów ogłoszeń będących w uzgodnieniu z Prezesem Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Data pisma do Prezesa UKE	Treść ogłoszenia
21.02.2007	Ogłoszenie o możliwości rozszerzenia koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego o charakterze uniwersalnym ze stacji nadawczych: Katowice Bytków, Szczecin, Nowy Sącz, Leszno, Wrocław

Załącznik nr 5. Wykaz koncesji, w których w 2006 roku dokonano zmiany struktury właścicielskiej Koncesjonariusza

Nr Koncesji	Nazwa nadawcy (nazwa programu)	Nowy udziałowiec/Zmiany
249/2000-R	RM MEDIA Sp. z o.o. (97,9 ESKA ROCK)	Jedynym udziałowcem jest International Communication Sp. z o.o.
256/2000-R	MONA Sp. z o.o. (Radio ESKA OSTRÓW-KALISZ)	Jedynym udziałowcem jest Radio ESKA S.A.
259/2000-R	Multimedia Plus Sp. z o.o. (105,4 ROXY FM)	Jedynym udziałowcem jest AGORA S.A.
278/2002-R	AWiM MEDIABANK S.A. (PiN 102 FM Pieniądz i Nowoczesność)	Nowym, jedynym udziałowcem jest Prokom Investments S.A.
043/P/2001-R	CITY RADIO Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE C 96,6 FM)	Nowy udziałowiec - Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
058/O/2001-R	RADIO RADOM Sp. z o.o. (Radio ESKA RADOM)	Z trzech udziałowców pozostało dwóch: ZPR S.A. i FINKORP Sp. z o.o.
061/P/2001-R	Reg. Przed. Związkowe Sp. z o.o. (94,5 ROXY FM)	Jedynym udziałowcem jest AGORA S.A.
078/P/2001-R	RADIO PLAMA Sp. z o.o. (Radio ESKA SZCZECIN)	Jedynym udziałowcem jest Radio ESKA S.A.
108/P/2002-R	VIGOR MEDIA Sp. z o.o. (RMF MAXXX - Pomorze)	Nowym, jedynym udziałowcem jest Region Sp. z o.o.
125/P/2002-R	Ada Corporation .Radio FON Sp. z o.o. (RMF MAXXX - Częstochowa)	Nowym, jedynym udziałowcem jest Region Sp. z o.o.
148/P/2003-R	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 106,2 FM)	Nowy udziałowiec - Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
154/P/2003-R	Jan Babczyszyn Radio JAZZ Sp. z o.o. (Radio 88,4 FM ZŁOTE PRZEBOJE)	Jedynym udziałowcem jest AGORA S.A.
155/P/2003-R	INFORADIO Sp. z o.o. (TOK FM - Pierwsze Radio Informacyjne)	Z czterech udziałowców pozostało dwóch: AGORA S.A. i „Polityka” Spółdzielnia Pracy
160/P/2003-R	ROM Sp. z o.o. (103,7 ROXY FM)	Jedynym udziałowcem jest Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
176/P/2004-R	ELITA Sp. z o.o. ZŁOTE PRZEBOJE ELITA 92,1 FM)	Nowy udziałowiec - Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
181/P/2004-R	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (Twoje Radio ZŁOTE PRZEBOJE)	Nowy udziałowiec - Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
195/P/2005-R	OLE Sp. z o.o. ZŁOTE PRZEBOJE O'LE 92,8 FM)	Jedynym udziałowcem jest Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
196/P/2005-R	KAROLINA Sp. z o.o. ZŁOTE PRZEBOJE KAROLINA 91,2 FM)	Jedynym udziałowcem jest Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
301/2004-T	4fun.tv S.A. (4funtv)	29 nowych akcjonariuszy
288/2003-T	TELESTAR Sp. z o.o. (iTV)	Jedynym udziałowcem jest com. Invesment Sp. z o.o.
187/P/2004-T	Telewizja PULS Sp. z o.o. (PULS)	Nowy udziałowiec - TV Inwestycje Sp. z o.o.

Załącznik nr 6. Wykaz koncesji, w których w 2006 roku dokonano zmiany nazwy programu

Nr Koncesji	Nazwa nadawcy	obecna nazwa programu (nazwa programu przed zmianą)
004/P/2001-R	Archidiecezja Białostocka	RADIO VOX FM BIAŁYSTOK (RADIO PLUS BIAŁYSTOK)
053/P/2001-R	Archidiecezja Krakowska	RADIO VOX FM KRAKÓW (RADIO PLUS KRAKÓW)
007/P/2001-R	Archidiecezja Lubelska	RADIO eR (RADIO PLUS LUBLIN)
065/P/2001-R	Archidiecezja Łódzka	RADIO VOX FM ŁÓDŹ (RADIO PLUS ŁÓDŹ)
066/P/2001-R	Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska	RADIO VOX FM SZCZECIN (ARCHIDIECEZJA SZCZECIŃSKO-KAMIEŃSKA RADIO PLUS SZCZECIN)
068/P/2001-R	Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska	RADIO VOX FM LIPIANY (ARCHIDIECEZJA SZCZECIŃSKO-KAMIEŃSKA RADIO PLUS LIPIANY)
071/P/2001-R	Archidiecezja Szczecińsko-Kamieńska	RADIO VOX FM GRYFICE (ARCHIDIECEZJA SZCZECIŃSKO-KAMIEŃSKA RADIO PLUS GRYFICE)
013/P/2001-R	Diecezja Koszalińsko-Kołobrzeska	RADIO VOX FM KOSZALIN (RADIO PLUS KOSZALIN)
019/P/2001-R	Diecezja Warszawsko-Praska	RADIO WARSZAWA (RADIO WARSZAWA PRAGA)
260/2001-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO LIPSKO (TWOJE RADIO)
262/2001-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO BIŁGORAJ (TWOJE RADIO)
263/2001-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO LUBLINIEC (TWOJE RADIO)
264/2001-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO IŁŻA (TWOJE RADIO)
265/2001-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO PUŁAWY (TWOJE RADIO)
266/2001-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO WŁODAWA (TWOJE RADIO)
271/2001-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO BOLESŁAWIEC (TWOJE RADIO)
272/2002-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO USTKA (TWOJE RADIO)
275/2002-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO CMOLAS (TWOJE RADIO)
307/2004-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO BIELSKO-BIAŁA (TWOJE RADIO)
308/2004-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO RADOMSKO (TWOJE RADIO)
263/2001-R	Polskie Fale Średnie S.A.	TWOJE RADIO LUBLINIEC (TWOJE RADIO KLUCZBORK)
280/2002-R	Nadawca Sp. z o.o.	RADIO VOX FM WARSZAWA (RADIO PLUS ŁAGODNE PRZEBOJE)
042/P/2001-R	RADIO MEGA FM Sp. z o.o.	EXPRESS FM (RADIO EXPRESS)
122/P/2002-R	RMF CLASSIC Sp. z o. o.	RMF CLASSIC (RMF CLASSIC-SZCZECIN)
146/P/2003-R	RADIO PASMO PIOTRKÓW Sp. z o.o.	RADIO STREFA FM (RADIO PIOTRKÓW)
108/P/2002-R	VIGOR MEDIA Sp. z o.o.	RMF MAXXX - Pomorze (VIGOR FM RADIO)

Załącznik nr 7. Wykaz koncesji, w których w 2006 roku dokonane zostały zmiany w wyniku wyrażenia przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji zgody na przeniesienie uprawnień

Nr Koncesji	Nazwa podmiotu, który otrzymał koncesję (nazwa programu)	Podmiot, na który przeniesiono uprawnienia
031/P/2001-R	Radio POMOŻE Sp. z o.o. (103,5 ROXY FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
043/P/2001-R	CITY RADIO Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE C 96,6 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
080/P/2001-R	RADIO KLAKSON Sp. z o.o. (106,1 ROXY FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
093/P/2002-R	KKK S.A. (ZŁOTE PRZEBOJE KOLOR 90,4 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
094/P/2002-R	RADIO WANDA Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE WANDA 92,5 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
118/P/2002-R	WIBOR Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE ECHO)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
119/P/2002-R	WIBOR Sp. z o.o. (103,8 ROXY FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
140/P/2002-R	Radio Na FALI Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE NA FALI 89,8 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
148/P/2003-R	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 106,2 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
160/P/2003-R	ROM Sp. z o.o. (103,7 ROXY FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
176/P/2004-R	ELITA Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE ELITA 92,1 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
181/P/2004-R	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (Twoje Radio ZŁOTE PRZEBOJE)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
195/P/2005-R	OLE Sp. z o.o. ZŁOTE PRZEBOJE O'LE 92,8 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
196/P/2005-R	KAROLINA Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE KAROLINA 91,2 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
201/P/2005-R	TWOJE RADIO Sp. (ZŁOTE PRZEBOJE 104,1 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
202/P/2005-R	TWOJE RADIO Sp. z o.o. (ZŁOTE PRZEBOJE 91,8 FM)	Grupa Radiowa Agory Sp. z o.o.
267/2001-R	ARCOLA Sp. z o.o. (RMF CLASSIC WARSZAWA)	OPERA FM Sp. z o.o.
122/P/2002-R	RMF CLASSIC Sp. z o.o. (RMF CLASSIC)	OPERA FM Sp. z o.o.
301/2004-T	4fun.tv Sp. z o.o. (4fun TV)	4fun tv S.A.
270/2001-T	TVN-24 Sp. z o.o. (TVN-24)	TVN S.A.
290/2003-T	TVN-24 Sp. z o.o. (TVN METEO)	TVN S.A.

Załącznik nr 8. Lista nadawców, którzy w 2006 roku nie złożyli sprawozdań finansowych za 2005 rok

- PU-H INTER PM Sp. z o.o. - koncesja Nr 147/P/2003-R została cofnięta w maju 2006 roku. Koncesjonariusz nie wykonywał koncesji od stycznia 2005 roku;
- Nadawca Sp. z o.o. – koncesja Nr 280/2000-R. Koncesjonariusz poinformował, że w związku ze zmianami właścicielskimi w Spółce, obecny Zarząd nie może sporządzić sprawozdania finansowego z powodu braku udostępnienia dokumentacji finansowej przez poprzedników. Trwa postępowanie wyjaśniające, w ramach którego Koncesjonariusz został poinformowany, że sprawy wewnętrzne w Spółce w zakresie obiegu jej dokumentacji księgowej nie mogą mieć wpływu na wykonywanie ustawowego obowiązku corocznego składania sprawozdania finansowego do KRRiT, wynikającego z art. 37a ustawy o radiofonii i telewizji z dnia 29 grudnia 1992 r.;
- Elżbieta Czeremańska-Gocławska - koncesja Nr 056/P/2001-P. W związku z licznymi zastrzeżeniami do wykonywania zapisów zawartych w koncesji, prowadzone jest postępowanie wyjaśniające w ramach którego Koncesjonariusz został wezwany do złożenia wyjaśnień;
- Andrzej Cielecki - koncesja Nr 269/ 2001-R Koncesjonariusz posiada koncesje na nadawanie 6 godzinnego programu lokalnego o niewielkim zasięgu, ze stacji zlokalizowanej na terenie Ursynowa w Warszawie. Program radiowy nie był emitowany regularnie, w związku z czym Krajowa Rada wszczęła w 2007 roku postępowanie o cofnięcie koncesji.
- Antena 2 Sp. z o.o. - koncesja Nr 277/2002-T została cofnięta w maju 2006 roku. Koncesjonariusz nie wykonywał koncesji od kwietnia 2005 roku;
- Służewiec - Tory Wyścigów Konnych w Warszawie Sp. z o.o. - koncesja Nr 292/2003-T w związku brakiem emisji programu oraz ogłoszeniem upadłości Spółki z opcją likwidacyjną Krajowa Rada wszczęła w 2007 roku postępowanie o cofnięcie koncesji;
- Łukasz Borowiecki – koncesja Nr 313/2004-T wygasła w związku ze śmiercią Koncesjonariusza w marcu 2006 rok.

Załącznik nr 9. Wykaz koncesji kablowych wydanych w 2006 roku oraz decyzji koncesyjnych z 2006 roku odnośnie telewizji kablowej

Wykaz koncesji kablowych wydanych w 2006 r.

Lp	Nr koncesji	Nazwa nadawcy	Adres siedziby	Nr z rejestru przeds. telekom.	Nazwa operatora	Adres stacji czołowej
1.	TK-0001/06	Fundacja Akademia Mediów	Ul. Śrutarska 28 Cieszyn	263	Stream Communications Sp. z o.o.	Ul. Seniora 2 Rzeszów
2.	TK-0002/06	Alicja Regina Święch	Ul. Drzymały 4 Kamienna Góra	5275	Kamiennogórska Telewizja Kablowa KAM-SAT Alicja Święch	Ul. Parkowa 6 Kamienna Góra
3.	TK-0003/06	Wiesław Serafin	Ul. Sichrawy 17 Nowy Sącz	2129	Regionalna Telewizja Kablowa sp.j. L. Iwański i Wspólnicy	Ul. Armii Krajowej 3/59 Nowy Sącz
4.	TK-0004/06	Marianna Różańska	Ul. Armii Krajowej 18 Świdwin	228	Telewizja Kablowa VECTRA SA	Ul. Słowiańska 9 Świdwin
				228	Telewizja Kablowa VECTRA SA	Ul. Budowlanych 7-9 Łobez
5.	TK-0005/06	Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o.	Ul. C.K. Norwida 9 Świdnik	1918	Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o.	Ul. C.K. Norwida 9 Świdnik
6.	TK-0006/06	SFERA TV Sp. z o.o.	Ul. P. Niedurnego 69 Ruda Śląska	392	Przedsiębiorstwo Broker-Service Sp. z o.o.	Os. Powstańców Śląskich (sp17) Żory
					ELSAT Sp. z o.o.	Ul. Stara 15 Ruda Śląska
7.	TK-0007/06	Leszek Kazimierz Węgrzynowski	Ul. Olsztyńska 107 Karbowo	1674	ELTRONIK Sp. z o.o.	Ul. 3 Maja 3 Brodnica
8.	TK-0008/06	Bogumiła Orzechowska	Ul. K. O. Falka 1/18 Suwałki	5568	VECTRA SA	Ul. Utrata 1B Suwałki

9.	TK-0009/06	Małgorzata Irena Maciejuk	Ul. Zygmunta Augusta 18 m.111 Słupsk	5568	VECTRA SA	Ul. Jana Pawła II 1 Słupsk
				5568	VECTRA SA	Ul. Jana Pawła II 1 Słupsk (Ustka)
10	TK-0010/06	Jerzy Sobotka	Ul. Stefana Czarnieckiego 26A/8 Ostróda	2036	Telewizja Kablowa TOP-SAT Jerzy Sobotka	Ul. Sienkiewicza 13/14 Mława
11	TK-0011/06	Jerzy Sobotka	Ul. Stefana Czarnieckiego 26A/8 Ostróda	2036	Telewizja Kablowa TOP-SAT Jerzy Sobotka	Ul. Norwida 2 Działdowo
12	TK-0012/06	Jerzy Sobotka	Ul. Stefana Czarnieckiego 26A/8 Ostróda	2036	Telewizja Kablowa TOP-SAT Jerzy Sobotka	Ul. Kujawska 17 Morąg
13	TK-0013/06	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe SATON Sp. z o.o.	Ul. Barnima I 1/15 Goleniów	1239	Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe SATON Sp. z o.o.	Ul. Szczecińska 16 Goleniów
14	TK-0014/06	Bronisław Markiel	Ul. Świdnicka 12 Wałbrzych	773	KWIMAR S.C. Jerzy Kwiatkiewicz, Bronisław Markiel	Ul. Fornalskiej 40 Boguszów-Gorce
				773	KWIMAR S.C. Jerzy Kwiatkiewicz, Bronisław Markiel	Ul. Staszica 16C Boguszów-Gorce
				2661	TEKASO Telewizja Kablowa Andrzej Sondej	Pl. Niepodległości 26 Mieroszów
				2662	TEKASO II Piotr Sondej	Ul. Sienkiewicza 1 Głuszycza
15	TK-0015/06	Krzysztof Buczyński	Ul. Bohaterów Warszawy 25 Myślibórz	5568	VECTRA SA	Ul. Pionierów 4 Myślibórz
16	TK-0016/06	Barbara Frankowska	Ul. Grzybowa 10/1 Police	5568	VECTRA SA	Ul. Piłsudskiego 28/11 Police
17	TK-0017/06	Krzysztof Piotr Komarowski	Ul. Ignacego Daszyńskiego 29 Siedlce	5568	VECTRA SA	Ul. Batorego 3 Siedlce

18	TK-0018/06	Krzysztof Kwaśniewski	Dąbrowa 53/1 Bartoszyce	5568	VECTRA SA	Ul. Poniatowskiego 13A Bartoszyce
19	TK-0019/06	Mirosława Rutkowska	Ul. Szkolna 4/2 Braniewo	5568	VECTRA SA	Ul. Elbląska 16A Braniewo
20	TK-0020/06	Juliusz Stanisław Marek	Ul. Królewiecka 38/8 Elbląg	5568	VECTRA SA	Ul. Browarna 36 Elbląg
21	TK-0021/06	DOLSAT Sp. z o.o.	Ul. Wojska Polskiego 23C Bełchatów	5483	DOLSAT Sp. z o.o.	Os. Dolnośląskie 131/45 Bełchatów
22	TK-0022/06	BTV STUDIO Sp. z o.o.	Ul. Jutrzenki 20 Bielsko-Biała	5568	VECTRA SA	Ul. Jutrzenki 20 Bielsko-Biała
				5568	VECTRA SA	Ul. Brożka 1 Cieszyn Pogórze Ul. Moniuszki 24 Cieszyn Liburnia
				5568	VECTRA SA	Ul. Morcinka 32 Skoczów
23	TK-0023/06	Adam Tadeusz Buchowski	Ul. Orlińskiego 14A/2 Lębork	5568	VECTRA SA	Ul. Mareckiego SP 8 Lębork
24	TK-0024/06	Artur Czesław Filipkowski	Ul. Projektowana 5 Łomża	5568	VECTRA SA	Ul. Moniuszki 6 Łomża
25	TK-0025/06	Poznańska Spółdzielnia Mieszkaniowa WINOGRADY	Os. Przyjaźni 12A Poznań	1805	Poznańska Spółdzielnia Mieszkaniowa WINOGRADY	Os. Przyjaźni 9 Poznań
26	TK-0026/06	Alicja Barbara Grzymalska	Ul. Przejście Garncarskie 12/4 Wrocław	5568	VECTRA SA	Ul. Hallera 130 Wrocław
27	TK-0027/06	TOYA Sp. z o.o.	Ul. Łąkowa 29 Łódź	484	Stowarzyszenie Miłośników Telewizji Satelitarnej ASTRAL	Ul. Henryka Brodatego 2 Łódź
				2095	BAŁ-SAT S.C.	Ul. Organizacji Win 52 Łódź
				127	TOYA Sp. z o.o.	Ul. Łąkowa 29 Łódź

28	TK-0028/06	Telewizja Dolnośląska TEDE Sp. z o.o.	Ul. Muchoborska 6 Wrocław	111	UPC Polska Sp. z o.o.	Plac Grunwaldzki 6 Wrocław
				407	TVK Elżbieta Zjawiona	Ul. Kolisty 14 Wrocław
				5568	VECTRA SA	Ul. Hallera 130 Wrocław
29	TK-0029/06	Stowarzyszenie Użytkowników Telewizji Kablowej „Zachód”	Ul. Połczyńska 12C Szczecinek	5568	VECTRA SA	Ul. Połczyńska 12C Szczecinek
30	TK-0030/06	Danuta Domańska	Ul. Ignacego Paderewskiego 3/3 Olsztyn	5568	VECTRA SA	Ul. Sikorskiego 23 Olsztyn
31	TK-0031/06	Jarosław Dziemian	Ul. Rzemieślnicza 4A Białystok	5568	VECTRA SA	Ul. Waszyngtona 18 Białystok
32	TK-0032/06	Adam Jan Zalewski	Ul. Witosy 19/67 Gdańsk	1309	Zakład Usługowo-Handlowy „EiA” Adam Zalewski	Ul. Grabowskiego 5 Gdańsk
33	TK-0033/06	Spółdzielnia Mieszkaniowa	Ul. D.Chłapowskiego 5 Śrem	172	PUT KOMA SA W Poznaniu	Ul. Chłapowskiego 1 Śrem
34	TK-0034/06	Puławska Spółdzielnia Mieszkaniowa	Ul. Centralna 2A Puławy	1287	Puławska Spółdzielnia Mieszkaniowa	Ul. Centralna 2A Puławy
35	TK-0035/06	Paweł Stanisław Płocica	Ul. Osiedle Młodych 3/45 Sędziszów Małopolski	1462	PUH AZART	Ul. Osiedle Młodych 10 Sędziszów Małopolski
36	TK-0036/06	Wąbrzeski Dom Kultury	Ul. Wolności 47 Wąbrzeźno	180	Multimedia Polska SA	Ul. Wolności 47 Wąbrzeźno
37	TK-0037/06	Wielkopolska Telewizja Kablowa Sp. z o.o.	Ul. Przybyszewskiego 44A Poznań	1805	Poznańska Spółdzielnia Mieszkaniowa „Winogrady”	Os. Przyjaźni 9 Poznań
				172	PUT KOMA SA	Ul. Przybyszewskiego 56 Poznań

				1365	Ratajska Telewizja Kablowa ELSAT Sp. z o.o.	Os. Oświecenia 59 Poznań
				2314	TESAT Sp. z o.o.	Ul. Dolina 21 Poznań
				2863	EAST AND WEST Sp. z o.o.	Ul. Gronowa 22 Poznań
				6173	EAST&WEST IMPORT-EXPORT Paweł Karnowski	Os. Bolesława Śmiałego 37 Poznań (Oborniki mw)
				2221	Telewizja Kablowa Poznań SA	Ul. Wyszyńskiego 28A Konin
				2221	Telewizja Kablowa Poznań SA	Ul. Klaudyny 25 Poznań
				2941	CITY NET Sp. z o.o.	Ul. Kościuszkowców 17 Swarzędz
				1592	ANTECH Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe S.C.	Ul. Poznańska 53 Poznań
38	TK-0038/06	Henryk Maciaszek	Ul. Myśliwska 6/5 Korytowo	5568	VECTRA SA	Ul. Grunwaldzka 36 Choszczno
39	TK-0039/06	Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko- Własnościowa „Słowianin”	Ul. Niedziałkowskiego 9 Świnoujście	2018	Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa „Słowianin”	Ul. Matejki 43 Świnoujście
40	TK-0040/06	Telewizja Kablowa „Słupsk” Sp. z o.o.	Ul. Bora-Komorowskiego 7 Słupsk	2058	Telewizja Kablowa Słupsk Sp. z o.o.	Ul. Górna 7 Słupsk
				1779	Telewizja Kablowa Lębork Sp. z o.o.	Ul. Słowackiego 24 Lębork

41	TK-0041/06	Krystyna Galej-Kaszta	Ul. Rynek 2/10 Lubań	6 421	Telewizja Kablowa KOMSAT Zakład Instalacyjno-Drogowy Budownictwo Ogólne i Remontowe „KASZT-BUD” Krystyna Galej-Kaszta	Ul. Bolesława Chrobrego 3 Lubań
				1889	TOMKÓW Sp. z o.o. w Marciszewie	Ul. Wyspiańskiego 71 Zgorzelec
				1889	TOMKÓW Sp. z o.o.	Ul. Szkolna 2a Pieńsk

Wśród wymienionych koncesjonariuszy ponownie koncesje otrzymały następujące podmioty:

Lp.	Nr koncesji	Nazwa nadawcy	Adres siedziby	Poprzednia koncesja
1.	TK-0005/06	Telewizja Kablowa Świdnik Sp. z o.o.	Ul. C.K. Norwida 9, Świdnik	TK-0033/95
2.	TK-0007/06	Leszek Kazimierz Węgrzynowski	Ul. Olsztyńska 107, Karbowo	TK-0034/95
3.	TK-0017/06	Krzysztof Piotr Komarowski	Ul. Ignacego Daszyńskiego 29, Siedlce	TK-0006/95
4.	TK-0025/06	Poznańska Spółdzielnia Mieszkaniowa WINOGRADY	Os. Przyjaźni 12A, Poznań	TK-0011/96
5.	TK-0027/06	TOYA Sp. z o.o.	Ul. Łąkowa 29, Łódź	TK-0008/96
6.	TK-0029/06	Stowarzyszenie Użytkowników Telewizji Kablowej „Zachód”	Ul. Połczyńska 12C, Szczecinek	TK-0023/96
7.	TK-0033/06	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Śremie	Ul. D. Chłapowskiego 5, Śrem	TK-0020/96
8.	TK-0034/06	Puławska Spółdzielnia Mieszkaniowa	Ul. Centralna 2A, Puławy	TK-0010/96
9.	TK-0036/06	Wąbrzeski Dom Kultury	Ul. Wolności 47, Wąbrzeźno	TK-0022/96
10.	TK-0037/06	Wielkopolska Telewizja Kablowa Sp. z o.o.	Ul. Przybyszewskiego 44A, Poznań	TK-0027/96
11.	TK-0039/06	Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa „Słowianin”	Ul. Niedziałkowskiego 9, Świnoujście	TK-0026/96

Wykaz decyzji koncesyjnych z 2006 roku odnośnie telewizji kablowej:

- 6 decyzji dotyczących **rozszerzenia koncesji o kolejne sieci kablowe:**
 - decyzja nr D-TK-0001/06-R z dnia 8 lutego 2006 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK - 0005/97 z dnia 17 kwietnia 1997 r. udzielonej Małopolskiej Telewizji Kablowej S.TAR-TV Sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie – rozszerzenie o sieć kablową zlokalizowaną w Gdańsku i wykreślenie z pkt II sieci kablowej w Krośnie;
 - decyzja nr D-TK-0030/06 z dnia 24 maja 2006 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK - 0006/04 z dnia 9 marca 2004 r. udzielonej Witoldowi Wojakowi zam. we Władysławowie – rozszerzenie o sieci kablowe zlokalizowane w Pucku, Jastarni i na Helu;
 - decyzja nr D-TK-0031/06 z dnia 24 maja 2006 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK - 0018/04 z dnia 20 sierpnia 2004 r. udzielonej Adamowi Romanowi Pachurze zam. w Bielawie – rozszerzenie o sieci kablowe zlokalizowane w Bielawie-Dzierżoniowie i Nowej Rudzie;
 - decyzja nr D-TK-0054/06 z dnia 13 lipca 2006 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-0020/04 z dnia 28 września 2004 r. udzielonej Markowi Henrykowi Kramarczykowi zam. we Władysławowie – rozszerzenie o sieci kablowe zlokalizowane w Pucku i na Helu;
 - decyzja nr D-TK-0059/06 z dnia 28 sierpnia 2006 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-0014/06 z dnia 18 maja 2006 r. udzielonej Bronisławowi Markielowi zam. w Wałbrzychu – rozszerzenie o sieć kablową zlokalizowaną w Wałbrzychu;
 - decyzja nr D-TK-0063/06 z dnia 27 września 2006 r. w sprawie zmiany koncesji nr TK-0023/05 z dnia 10 czerwca 2005 r. udzielonej Miejskiemu Ośrodkowi Kultury z siedzibą w Pabianicach – rozszerzenie o sieć kablową zlokalizowaną w Pabianicach;
- 4 decyzje w sprawie umorzenia postępowania:
 - decyzja nr D-TK-0002/06 z dnia 8 lutego 2006 r. w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wniosku o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieci telewizji kablowej, złożonego w dniu 10 grudnia 1997 r. przez JIM-SAT Telewizję Kablową Sp. z o.o. Oddział Łódź z siedzibą w Łodzi zarejestrowanego pod numerem TVK0054/97;
 - decyzja nr D-TK-0004/06 z dnia 2 marca 2006 r. w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wniosku o udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieciach telewizji kablowej, złożonego w dniu 21 listopada 2005 r. przez Bronisława Markiela zam. w Wałbrzychu i Jerzego Kwiatkiewicza zam. w Szczawnie Zdroju,
 - decyzja nr D-TK-0075/06 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wniosków z dnia 1 i 18 lipca oraz 31 sierpnia 2006 r. Mieczysława Bałabańskiego zam. w Grajewie o czasowe zawieszenie emisji programu telewizyjnego rozpowszechnianego w sieci kablowej na podstawie koncesji nr TK-0014/98 ze względu na jego bezprzedmiotowość;
 - decyzja nr D-TK-0081/06 z dnia 7 grudnia 2006 r. w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wniosku z nr TVK 0010/02-R o rozszerzenie koncesji nr TK-0008/96 złożonego przez TOYA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi w dniu 30 kwietnia 2002 r.

na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w kolejnej sieci telewizji kablowej, ze względu na jego bezprzedmiotowość;

- 12 decyzji w sprawie uchylenia koncesji:
 - decyzja nr D-TK-0003/06 z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0016/00 z dnia 27 listopada 2000 r. udzielonej Marianowi Glicie zam. w Jędrzejowie na rozpowszechnianie programu w sieci tvk w Jędrzejowie, trudności finansowe związane z prowadzeniem działalności nadawczej;
 - decyzja nr D-TK-0005/06 z dnia 2 marca 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji TK-0014/97 z dnia 29 sierpnia 1997 r. udzielonej Telewizji Kablowej Brodnica Sp. z o.o. z siedzibą w Brodnicy na rozpowszechnianie programu w sieci tvk w Brodnicy, trwałe zaprzestanie rozpowszechniania programu;
 - decyzja nr D-TK-0029/06 z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0008/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. udzielonej Gabrieli Marcie Golicz zam. w Rudzie Śląskiej na rozpowszechnianie programu w sieciach tvk, zaprzestanie działalności nadawczej;
 - decyzja nr D-TK-0033/06 z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0010/03 z dnia 2 lipca 2003 r. udzielonej Spółdzielni DOLSAT z siedzibą w Belchatowie na rozpowszechnianie programu w sieci tvk, przeniesienie przedsiębiorstwa ze Spółdzielni DOLSAT w likwidacji do DOLSAT Sp. z o.o.;
 - decyzja nr D-TK-0065/06 z dnia 29 września 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-00007/02 z dnia 14 maja 2002 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Telewizja Elbląska” w sieci tvk w Elblągu, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie działalności nadawczej;
 - decyzja nr D-TK-0066/06 z dnia 29 września 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0016/02 z dnia 23 grudnia 2002 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Telewizja Bielsko” w sieci tvk w Bielsku-Białej, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie działalności nadawczej;
 - decyzja nr D-TK-0067/06 z dnia 29 września 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0002/05 z dnia 27 stycznia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Twoja Telewizja Police” w sieci tvk w Policach, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie działalności nadawczej;
 - decyzja nr D-TK-0068/06 z dnia 29 września 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0004/05 z dnia 27 stycznia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Twoja Telewizja Bartoszyce” w sieci tvk w Bartoszycach, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie działalności nadawczej;
 - decyzja nr D-TK-0069/06 z dnia 29 września 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0034/05 z dnia 20 września 2005 r. udzielonej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Telewizja Siedlce”, zmiany w strategii rozwoju i zaniechanie działalności nadawczej;
 - decyzja nr D-TK-0073/06 z dnia 16 października 2006 r. w sprawie uchylenia koncesji nr TK-0001/02 z dnia 14 stycznia 2002 r. udzielonej Dariuszowi Andrzejowi

Wolskiemu zam. w Łukowie na rozpowszechnianie programu telewizyjnego pod nazwą „Łukowski Program Telewizyjny Master TV” w sieciach tvk w Łukowie i Radzynie Podlaskim, zaprzestanie działalności nadawczej i rezygnacja z dalszego rozpowszechniania programu;

- decyzja nr D-TK-0074/06 z dnia 16 października 2006 r. w sprawie uchylecia koncesji nr TK-0002/01 z dnia 25 kwietnia 2001 r. udzielonej Fundacji Mediów i Kultury im. Zdzisława Krudzielskiego z siedzibą w Jaworznie na rozpowszechnianie programu w sieciach tvk, brak środków finansowych na działalność telewizyjną;
- decyzja nr D-TK-0080/06 z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie uchylecia koncesji nr TK-0025/97 z dnia 22 grudnia 1997 r. udzielonej Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej „Zjednoczenie” z siedzibą w Wolsztynie na rozpowszechnianie programu w sieci tvk, rozpowszechnianie programu rozpoczął na podstawie koncesji TK-0012/04 Jerzy Gintrowicz;
- 46 decyzji w sprawie zmiany treści koncesji:
 - decyzja nr D-TK-0006/06 z dnia 2 marca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt IX koncesji nr TK-0025/04 z dnia 22 października 2004 r. udzielonej MEDIA WM Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie poprzez zmianę udziałowców i zapisów właścicielskich;
 - decyzja nr D-TK-0007/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0006/01 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0006/01 z dnia 9 lipca 2001 r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0008/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0007/02 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0007/02 z dnia 14 maja 2002 r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0009/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0016/02 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0016/02 z dnia 23 grudnia 2002 r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0010/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0017/02 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0017/02 z dnia 23 grudnia 2002 r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0011/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0018/02 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0018/02 z dnia 23 grudnia 2002r.

- udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
- decyzja nr D-TK-0012/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0001/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0001/05 z dnia 27 stycznia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0013/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0002/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0002/05 z dnia 27 stycznia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0014/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0003/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0003/05 z dnia 27 stycznia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0015/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0004/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0004/05 z dnia 27 stycznia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0016/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0005/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0005/05 z dnia 27 stycznia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0017/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0014/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0014/05 z dnia 14 kwietnia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0018/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0034/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0034/05 z dnia 20 września 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
 - decyzja nr D-TK-0019/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0039/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0039/05 z dnia 7 grudnia 2005r.

udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;

- decyzja nr D-TK-0020/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0040/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0040/05 z dnia 7 grudnia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
- decyzja nr D-TK-0021/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0041/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0041/05 z dnia 7 grudnia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
- decyzja nr D-TK-0022/06 z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na przejście uprawnień wynikających z koncesji nr TK-0042/05 na spółkę VECTRA SA, powstałą w wyniku połączenia spółki Telewizja Kablowa VECTRA SA i spółki VECTRA SA oraz zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0042/05 z dnia 7 grudnia 2005r. udzielonej Telewizji Kablowej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę nazwy spółki na VECTRA SA;
- decyzja nr D-TK-0024/06 z dnia 18 maja 2006 ar w sprawie zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0011/96 z dnia 17 czerwca 1996 r. udzielonej Poznańskiej Spółdzielni Mieszkaniowej „Winogrady” z siedzibą w Poznaniu poprzez zmianę nazwy programu;
- decyzja nr D-TK-0026/06 z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie zmiany pkt II koncesji nr TK-0006/01 z dnia 9 lipca 2001 r. Udzielonej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez wykreślenie z pkt II sieci kablowych w Sławnie i Sokołowie Podlaskim;
- decyzja nr D-TK-0027/06 z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie zmiany pkt II koncesji nr TK-0006/01 z dnia 9 lipca 2001 r. udzielonej VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez wykreślenie z pkt II sieci kablowej w Wałbrzychu;
- decyzja nr D-TK-0035/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0006/01 z dnia 9 lipca 2001 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0036/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0007/02 z dnia 14 maja 2002 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0037/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0016/02 z dnia 23 grudnia 2002 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0038/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0017/02 z dnia 23 grudnia 2002 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0039/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0018/02 z dnia 23 grudnia 2002 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0040/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0001/05 z dnia 27 stycznia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;

- decyzja nr D-TK-0041/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0002/05 z dnia 27 stycznia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0042/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0003/05 z dnia 27 stycznia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0043/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0004/05 z dnia 27 stycznia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0044/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0005/05 z dnia 27 stycznia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0045/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0014/05 z dnia 14 kwietnia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0046/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0034/05 z dnia 20 września 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0047/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0039/05 z dnia 7 grudnia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0048/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0040/05 z dnia 7 grudnia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0049/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0041/05 z dnia 7 grudnia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0050/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0042/05 z dnia 7 grudnia 2005 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez zmianę adresu i uaktualnienie danych operatora sieci tvk;
- decyzja nr D-TK-0052/06 z dnia 21 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt X koncesji nr TK-0028/05 z dnia 5 lipca 2005 r. udzielonej Stowarzyszeniu Sadyba z siedzibą w Warszawie poprzez zmianę terminu rozpoczęcia rozpowszechniania oraz w sprawie umorzenia postępowania w sprawie wniosku o zmianę terminu rozpoczęcia rozpowszechniania złożonego w dniu 21 lipca 2005 r.;
- decyzja nr D-TK-0053/06 z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt V koncesji nr TK-0028/05 z dnia 5 lipca 2005 r. udzielonej Stowarzyszeniu Sadyba z siedzibą w Warszawie poprzez rozszerzenie treści edukacyjnych;
- decyzja nr D-TK-0055/06 z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0027/04 z dnia 4 listopada 2004 r. udzielonej Powiatowi Kozienickiemu z siedzibą w Kozienicach poprzez zmianę adresu Koncesjonariusza;
- decyzja nr D-TK-0060/06 z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I i II koncesji nr TK-0024/98 z dnia 2 listopada 1998 r. udzielonej Bogdanowi Ładze zam. w Wejherowie poprzez zmianę adresu i danych operatora sieci;

- decyzja nr D-TK-0061/06 z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zmiany pkt II koncesji nr TK-0015/03 z dnia 6 października 2003 r. udzielonej Wioletcie Wojciechowskiej-Rybczyńskiej zam. w Świdnicy poprzez zmianę danych operatora sieci;
- decyzja nr D-TK-0070/06 dnia 29 września 2006 r. w sprawie zmiany w części koncesji nr TK-0017/02 z dnia 23 grudnia 2002 r. udzielonej spółce VECTRA SA z siedzibą w Gdyni poprzez wykreślenie z pkt II sieci tvk w Słupsku;
- decyzja nr D-TK-0076/06 z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0005/03 z dnia 2 kwietnia 2003 r. udzielonej Zakładowej Spółdzielni Mieszkaniowej Cementowni „Ożarów” z siedzibą w Ożarowie poprzez zmianę nazwy Koncesjonariusza;
- decyzja nr D-TK-0077/06 z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt II koncesji nr TK-0019/02 z dnia 23 grudnia 2002 r. udzielonej MASTER Sp. z o.o. Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Handlowemu z siedzibą w Głogowie poprzez zmianę nazwy Koncesjonariusza;
- decyzja nr D-TK-0078/06 z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0009/98 z dnia 7 maja 1998 r. udzielonej Stowarzyszeniu „Oławska Telewizja Kablowa” z siedzibą w Oławie poprzez zmianę adresu Koncesjonariusza;
- decyzja nr D-TK-0079/06 z dnia 29 listopada 2006 r. w sprawie zmiany treści pkt I koncesji nr TK-0008/98 z dnia 7 maja 1998 r. udzielonej DEXTEL Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu poprzez zmianę adresu Koncesjonariusza;
- 3 decyzje w sprawie cofnięcia koncesji:
 - decyzja nr D-TK-0023/06 z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie cofnięcia koncesji nr TK-0004/02 z dnia 12 lutego 2002 r. udzielonej Stowarzyszeniu „Telewizja Wałbrzych” z siedzibą w Wałbrzychu, na rozpowszechnianie własnego programu telewizyjnego w sieciach telewizji kablowej, nie rozpowszechnianie programu, nie nadesłanie sprawozdania finansowego;
 - decyzja nr D-TK-0071/06 z dnia 29 września 2006 r. w sprawie cofnięcia koncesji nr TK-0021/98 z dnia 10 lipca 1998 r. udzielonej Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w Bielsku-Białej, na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieci telewizji kablowej, nie rozpowszechnianie programu;
 - decyzja nr D-TK-0072/06 z dnia 29 września 2006 r. w sprawie cofnięcia koncesji nr TK-0013/99 z dnia 15 grudnia 1999 r. udzielonej MEDIA COM SA z siedzibą w Warszawie, na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieciach telewizji kablowej, nie nadesłanie sprawozdań finansowych, nie rozpowszechnianie programu;
- 3 decyzje dotyczące wyrażenia zgody na zawieszenie rozpowszechniania programu:
 - decyzja nr D-TK-0025/06 z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawieszenie rozpowszechniania programu telewizyjnego w sieciach kablowych w Nowym Dworze Gdańskim, Darłowie, Dąbrowie Białostockiej, Łapach, Malborku, Nowym Stawie, Pasłęku, Rucianym Nidzie, Bemowie Piskim, Orzyszu, Gdańsku, Wąbrzeźnie, Sępólnie Krajeńskim, Sztumie, Toruniu, Węgorzewie i Więcborku na podstawie koncesji nr TK-0017/00 od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.;
 - decyzja nr D-TK-0028/06 z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawieszenie rozpowszechniania programu telewizyjnego w sieci kablowej na podstawie

- koncesji nr TK-0006/97 udzielonej Janowi Wiertelowskiemu, od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r.
- decyzja nr D-TK-0032/06 z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawieszenie rozpowszechniania programu telewizyjnego w sieci kablowej w Chojnicach na podstawie koncesji nr TK-0018/05 udzielonej PETRUS Sp. z o.o., od dnia 1 maja 2006 r. do dnia 1 listopada 2006 r.
 - 4 decyzje w sprawie odmowy wydania zgody:
 - decyzja nr D-TK-0034/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie odmowy Bronisławowi Markielowi zam. w Boguszowie-Gorcach wydania zgody na testową emisję programu lokalnego w sieciach kablowych objętych wnioskiem nr TVK0043/05 z dnia 2 grudnia 2005r. do czasu wydania koncesji;
 - decyzja nr D-TK-0051/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie odmowy wydania zgody na zmianę operatora wymienionego w pkt II koncesji nr TK-0008/98 udzielonej w dniu 7 maja 1998 r. DEXTEL Sp. z o.o. dla DEXTEL Sp. z o.o. sp. k.;
 - decyzja nr D-TK-0057/06 z dnia 23 sierpnia 2006 r. w sprawie odmowy wydania zgody na rozpoczęcie próbnego rozpowszechniania programu w sieci kablowej VECTRA SA dla Przedsiębiorstwa Wielobranżowego JARD inż. Jarosław Dziemian z siedzibą w Białymstoku;
 - decyzja nr D-TK-0058/06 z dnia 23 sierpnia 2006 r. w sprawie odmowy wydania zgody na zmianę pkt X koncesji nr TK-0017/00 udzielonej w dniu 29 listopada 2000 r. dla TELE-TOP Grupa Multimedia Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Gdyni;
 - 2 decyzje w sprawie odmowy udzielenia koncesji:
 - decyzja nr D-TK-0056/06 z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie odmowy udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieciach kablowych w Lubaniu, Zgorzelcu i Pieńsku dla Telewizji Kablowej „KOMSAT-KASZTBUD” S.C. Krystyna Galej-Kaszta i Jarosław Kaszta z siedziba w Lubaniu. Spółka cywilna nie posiada osobowości prawnej;
 - decyzja nr D-TK-0062/06 z dnia 6 września 2006 r. w sprawie odmowy udzielenia koncesji na rozpowszechnianie programu telewizyjnego w sieciach kablowych MULTIMEDIA w Barlinku, Lipianach i Dębnie dla Romana Ryszarda Wolanina zam. w Myśliborzu. Brak udokumentowania możliwości finansowania , a więc realizacji art. 36 ust. 1 pkt 2 ustawy o radiofonii i telewizji, wnioskowany 5 letni okres obowiązywania koncesji, niezgodny z art. 36 ust. 3 ustawy o radiofonii i telewizji oraz niezgodny z art. 16 ust. 2 ustawy o radiofonii i telewizji, 30% udział reklamy w dziennym czasie emisji;
 - 1 decyzję o utrzymaniu w mocy decyzji:
 - decyzja nr D-TK-0064/06 z dnia 28 września 2006 r. o utrzymaniu w mocy decyzji nr D-TK-0051/06 z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie odmowy wydania zgody spółce DEXTEL sp. z o.o. sp. k. na zmianę operatora wymienionego w pkt II koncesji nr TK-0008/98 udzielonej w dniu 7 maja 1998 r. DEXTEL Sp. z o.o.

Załącznik nr 10. Realizacja wydatków budżetowych KRRiT w 2006 r. w układzie paragrafowym (w tys. zł.)

TREŚĆ	Układ wykonawczy do ustawy budżetowej na 2006 rok	Plan po zmianach ^{1/}	Wykonanie na 31.12.2006r.	różnica	
				kol. 4-2	kol. 4-3
1.	2.	3.	4.	5.	6.
WYDATKI BUDŻETOWE - OGÓLEM Dział 751, rozdział 75101	15 235,0	17 103,0	16 816,2	1 581,2	-286,8
z tego:					
I. Wydatki bieżące	15 084,0	16 952,0	16 665,2	1 581,2	-286,8
z tego:					
A. świadczenia na rzecz osób fizycznych	2,0	96,3	96,2	94,2	-0,1
z tego:					
§ 3020 Wydatki osobowe niezaliczone do wynagrodzeń	0,0	41,1	41,1	41,1	0,0
§ 3040 Nagrody o charakterze szczególnym niezaliczone do wynagrodzeń	0,0	54,0	54,0	54,0	0,0
§ 3110 Świadczenia społeczne	2,0	1,2	1,1	-0,9	-0,1
B. wydatki bieżące jednostek budżetowych	15 082,0	16 855,7	16 569,0	1 487,0	-286,7
z tego:					
§ 4010 Wynagrodzenie osobowe pracowników	10 235,0	10 235,0	10 199,7	-35,3	-35,3
§ 4040 Dodatkowe wynagrodzenie roczne	673,0	673,0	672,2	-0,8	-0,8
§ 4110 Składki na ubezpieczenia społeczne	1 673,0	1 576,2	1 575,4	-97,6	-0,8
§ 4120 Składki na Fundusz Pracy	261,0	256,8	256,7	-4,3	-0,1
§ 4140 Wpłaty na PFRON	42,0	35,0	34,7	-7,3	-0,3
§ 4170 Wynagrodzenia bezosobowe	99,0	359,0	343,6	244,6	-15,4
§ 4210 Zakup materiałów i wyposażenia	434,0	441,5	441,4	7,4	-0,1
§ 4240 Zakup pomocy naukowych, dydaktycznych i książek	3,0	1,6	1,5	-1,5	-0,1
§ 4260 Zakup energii	70,0	77,6	77,6	7,6	0,0
§ 4270 Zakup usług remontowych	150,0	138,1	138,1	-11,9	0,0
§ 4280 Zakup usług zdrowotnych	45,0	19,0	17,9	-27,1	-1,1
§ 4300 Zakup usług pozostałych	1 039,0	2 409,4	2 210,6	1 171,6	-198,8
§ 4350 Zakup usług dostępu do sieci Internet	50,0	47,0	45,2	-4,8	-1,8
§ 4410 Podróże służbowe krajowe	57,0	46,8	46,1	-10,9	-0,7
§ 4420 Podróże służbowe zagraniczne	17,0	160,0	129,8	112,8	-30,2
§ 4427 Podróże służbowe zagraniczne	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
§ 4430 Różne opłaty i składki	53,0	39,8	39,8	-13,2	0,0
§ 4440 Odpisy na ZFSS	112,0	107,2	107,2	-4,8	0,0
§ 4480 Podatek od nieruchomości	5,0	6,1	6,1	1,1	0,0

Załączniki do Sprawozdania KRRiT z działalności w 2006 roku

§ 4540 Składki do organizacji międzynarodowych	14,0	178,3	177,1	163,1	-1,2
§ 4610 Koszty postępowania sądowego i prokuratorskiego	30,0	37,3	37,3	7,3	0,0
§ 4710 Fundusz dyspozycyjny	20,0	11,0	11,0	-9,0	0,0
II. wydatki majątkowe	151,0	151,0	151,0	0,0	0,0
z tego:					
§ 6050 Wydatki inwestycyjne jednostek budżetowych	40,0	0,0	0,0	-40,0	0,0
§ 6060 Wydatki na zakupy inwestycyjne jednostek budżetowych	111,0	151,0	151,0	40,0	0,0

^{1/} po uwzględnieniu środków ogólnej z rezerwy budżetu państwa w łącznej kwocie 1 868 tys. zł.